

Rudar

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje

junij 2001,
številka 5, leto XXXV

Čestitamo
ob dnevu rudarjev!

VSEBINA

Časopis poslovnega sistema Premogovnik Velenje, junij 2001, številka 5

Delo v premogovniku
Vita Zgoznik, OŠ Frana Kranjca, Celje

4

Oskrba z energijo v Sloveniji je zanesljiva in stabilna. To velja tako za oskrbo z naftnimi derivati, zemeljskim plinom, premogom, daljinsko toploto in električno energijo, so poudarjali na okrogli mizi v organizaciji GZS z naslovom Energetika naravnava kompas. S kakšnimi težavami pa se srečujejo podjetja in družbe energetskih dejavnosti, ki takšno oskrbo Slovenije zagotavljajo?

- 4 Energetika naravnava kompas
- 6 Jamsko vrtnanje
- 7 novice s kadrovske-spolnega področja
- 8 Pohod na jugoslovanski trg
- 9 Raziskovalni tabor v Šmartnem ob Paki
- 10 Ključ je pod cvetličnim lončkom
- 11 Restavratorsko središče v Velenju
- 12 Naš gost: Jože Stanič
- 14 Naš gost: Nestl Žgank

- 16 Grand prix za Dotik svetlobe
- 17 Glas harmonike jih družijo
- 18 Tokrat muzej podelil nagrade
- 23 140 kilometrov v 17 urah
- 26 Zdravje: Dopust

Letošnji častni skakalec čez kožo bo Nestl Žgank, nekdanji direktor velenjskega premogovnika, nekdanji župan Velenja, mesta, ki si ga je zamislil in ga s številnimi Velenjčani zgradil.

Eden od načinov za pridobivanje novih poslov in ustvarjanje večje prepoznavnosti podjetja je predstavljanje na različnih sejmih. Tako je profitni center SIPO IP HTZ med 14. in 19. majem sodeloval na sejmu Tehnike v Beogradu v Srbiji.

V Muzeju premogovništva Slovenije so v maju razpisali nagradni natečaj za likovna in literarna dela na temo Obisk Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju. Prejeli so 66 likovnih in 52 literarnih del iz slovenskih osnovnih šol. Avtorja najboljših prispevkov sta prejela knjižni nagradi, šoli, s katerih prihajata, pa računalnika.

Izdajatelj

Poslovni sistem Premogovnik Velenje

Uredništvo

Glavna in odgovorna urednica: Diana Janežič

Novinarka in lektorica: Dragica Marinkšek

Oblikovanje: Ivo Hans Avberšek

Naslov: Uredništvo Rudarja, Partizanska 78, 3320 Velenje, tel. 03/5871-465, int. 18-15, fax. 03/5869-131

E-mail: Diana.Janezic@rlv.si, Ivo.Avbersek@rlv.si

Uredniški odbor

Božena Steiner, predsednica, Tatjana Krenker - gospodarsko področje, Marko Mavec - tehnično področje, Bojan Stropnik - razvojno področje, Jože Kožar - sindikat, Pavel Župevc - svet delavcev, Janja Juvan - IP HTZ, Mojca Ževart - ERICo, Metka Druks - Gost, Tomaž Pungartnik - Habit, Slavica Pogorelnik - Kamnolom Paka, Milena Kroflič - PLP, Miro Sitar - Telkom sistemi

Grafična priprava Naš čas, d.o.o. Velenje

Tisk Tiskarna Velenje, d.d.

Naklada 4000 izvodov

Mesečnik Rudar prejema zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje brezplačno. Davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Poština plačana pri pošti 3320.

Praznujemo z vizijo razvoja

Dan rudarjev bomo letos praznovali z vizijo razvoja Premogovnika Velenje in z vizijo razvoja posameznih podjetij, ki sestavljajo Poslovni sistem Premogovnik Velenje.

Posebno pozornost pri izdelavi in verifikaciji razvojnih in poslovnih načrtov smo na spomladanski razvojni konferenci poslovnega sistema namenili programu "pridobivanje premoga", saj smo poglobljeno analizirali njegovo perspektivo in razvojne možnosti. Ocenili smo, da bo prihodnjih dvajset let pridobivanje premoga še vedno temeljni proizvodni program Premogovnika, vendar bomo morali že v bližnji prihodnosti znati dokazati, da je smiselno graditi razvoj tega programa tudi z alternativnimi oblikami uporabe lignita, na primer za podzemno ali površinsko uplinjanje, briketiranje, v kmetijski dejavnosti in še kje.

Naš cilj je, da do konca življenjske dobe termoelektričnih objektov v Šoštanju lignit iz Premogovnika Velenje ostane edini vir za pridobivanje električne energije v Šoštanju. Storjenih je bilo veliko naporov tako v premogovniku kot v termoelektrarni, da bodo porabniki električne energije v prihodnje imeli možnost nakupa doma pridobljene energije, ki je ekološko ustrezna, ki bo dobavljena zanesljivo in po evropsko primerljivih cenah.

Pri slovenskih proizvajalcih energije intenzivno potekajo priprave na odprti trg z električno energijo v Sloveniji predvidoma v začetku leta 2003. V naslednjih mesecih bo sicer treba postoriti še marsikaj tako v podjetjih kot v vladnih organih, vendar so načrti in vsebina aktivnosti opredeljeni, zato bo naše delo zagotovo lažje, kot je bilo doslej.

Žal pa v Sloveniji še nismo izdelali nacionalnega energetskega programa, čeprav bi ga za oblikovanje državne energetske strategije nujno potrebovali. Razlogov za to je več, zagotovo sta največja pogosto menjavanje vlade Republike Slovenije v preteklem letu in neopredeljena vloga NE Krško v elektroenergetskem sistemu Slovenije.

Izjemno je pomembno, da sta se vladi Republik Slovenije in Hrvaške dogovorili o načinu poslovanja nuklearne elektrarne v prihodnjih letih in zagotovo

bo, tudi zaradi rešitve tega problema, delo pri izdelavi nacionalnega energetskega programa odslej potekalo hitreje in bolj pregledno.

V nacionalnem programu bomo morali znati uveljaviti interes Premogovnika in Termoelektrarne o nadaljevanju proizvodnje električne energije v Šaleški dolini. Morali bomo znati prepričati tiste, ki o energetske politiki v Sloveniji odločajo, da znamo in zmoremo pridobivati premog na varen, human in ekološko primeren način, da je ta premog lahko tudi cenovno zanimiv ter da je za državo in za slovensko

elektrogospodarstvo mnogo ceneje, če z ustreznimi instrumenti zaščite, to je z dolgoročno pogodbo, omogoči temu proizvodnemu programu kvalitetno raven delovanja do konca življenjske dobe energetskih blokov v Šoštanju.

V soboto, 30. junija, bomo rudarski praznik proslavili s svečanim Skokom čez kožo novincev, ki so letos pridobili poklic rudarja, rudarskega tehnika, strojnika ali električarja.

Naš gost in slavnostni govornik bo minister za okolje in prostor mag. Janez Kopač.

Slavnostni skok čez kožo bo opravil Nestl Žgank, direktor Rudnika lignita Velenje v letih 1950 - 1965, človek, ki je svojo izjemno bogato in uspešno delovno kariero v Velenju pričel pred natanko petdesetimi leti

in človek, ki je odločilno prispeval k temu, da je Velenje zrastle v moderno mesto. V veliko čast nam je, da je Nestl Žgank sprejel povabilo, da opravi častni skok. Zelo smo počaščeni tudi zato, da ga bomo po dolгих letih umika iz javnosti lahko ponovno pozdravili med nami.

Vse člane Poslovnega sistema Premogovnik Velenje, vse naše upokojence ter vse tiste, ki vam rudarski poklic, rudarska tradicija in premogovnik pomenijo kaj lepega, vabim, da se Skoka čez kožo na mestnem stadionu udeležite.

Vsem sodelavcem in vsem, ki ste z rudarskim praznikom kakorkoli povezani in ga doživljate tudi kot svoj praznik, ob dnevu rudarjev iskreno čestitam.

Srečno!

Doc. dr. Franc Žerdin

Energetika naravnava kompas

Predstavniki slovenskih družb na področju oskrbe države z energijo, to je pridobivanja in predelave fosilnih goriv, proizvodnje, distribucije in prenosa električne energije, oskrbe z zemeljskim plinom, oskrbe z motornimi gorivi in daljinsko toploto, so 18. junija na GZS v Ljubljani na okrogli mizi predstavili problematiko delovanja in razvoja oskrbe in rabe energije v Sloveniji.

Kot so zapisali v gradivo, pada organizacija okrogle mize v čas, ko je pristojnost za delovanje in razvoj slovenske energetike prevzelo Ministrstvo za okolje in prostor, področje kontrole cen energije in oblikovanje zalog naftnih derivatov pa je ostalo v pristojnosti Ministrstva za gospodarstvo.

Oskrba z energijo v Sloveniji je **zanesljiva in stabilna**. To velja tako za oskrbo z naftnimi derivati, zemeljskim plinom, premogom, daljinsko toploto in električno energijo. Oskrbo Slovenije zagotavljajo podjetja in družbe energetskih dejavnosti. Na mednarodnih trgih z energijo so se v zadnjih dveh letih dogodile velike spremembe. Pri oskrbi z elektriko in zemeljskim plinom je prišlo do odpiranja nacionalnih trgov, cene nafte in njenih derivatov pa so v zadnjih dveh letih tako rekoč podivjale.

Energetsko odvisni od uvoza

Slovenija je država s skupnimi viri energije, zato je v pretežni meri odvisna od uvoza energije. **Energetska odvisnost** se je v zadnjih letih gibala med 73 in 75 odstotki. V letu 2000 je dosegla 75,8 odstotka, z energetske bilanco države za leto 2001 pa je predviden porast energetske odvisnosti na 76,8 odstotka. Ta porast je posledica zmanjševanja izkopa domačih premogov in dviga rabe uvoženih energentov, to je zemeljskega plina, naftnih derivatov in jedrskega goriva. Drugače povedano, z domačimi viri pokrivamo samo 23,2 odstotka potreb po primarni ener-

giji. Evropska unija je leta 2000 z lastnimi viri pokrivala 50,5 odstotka potrebne primarne energije.

Domača vira primarne energije v Sloveniji sta vodna energija slovenskih rek s 4,5 odstotka pokrivanja primarne rabe in trdna goriva, predvsem lignit in rjavi premog, s 16-odstotnim deležem v primarni rabi. V strukturi rabe končne energije, to je energije pri porabniku, dosega električna energija 20-odstotni delež, trdna goriva pa 8,3-odstotni delež.

V strukturi proizvodnje električne energije v Sloveniji predstavlja delež, proizveden v hidroelektrarnah, slabo tretjino vse proizvedene elektrike. Dobra tretjina elektrike pa je proizvedena v termoelektrarnah na premog, enak delež je proizveden v nuklearni elektrarni.

S sprejemom energetskega zakona v letu 1999 je Slovenija sprejela direktive Evropske unije, ki urejajo delovanje notranjega trga z električno energijo in zemeljskim plinom in zahteve za oblikovanje obveznih 90 dnevni zalog nafte in njenih derivatov. Trg z električno energijo smo s 15. aprilom že odprli znotraj Slovenije, do odprtja obeh trgov navzven nam ostaja še leto in pol.

Obe direktivi, ki zadevata delovanje notranjega trga z elektriko in zemeljskim plinom, in energetski zakon postavljajo pred podjetja slovenskega energetskega gospodarstva zahtevno nalogo prilagoditve povsem novim pogojem poslovanja na odprtem trgu.

Brez dvoma bo to odločilno vplivalo na cene električne energije na slovenskem trgu in na položaj proizvajalcev električne energije. Najbolj bodo izpostavljeni v termoelektrarnah na domači premog in se bodo morali zelo potruditi za svoj obstoj.

Cilji energetske politike

Organizatorji okrogle mize so z njo želeli spodbuditi tvoren dialog med proizvajalci in dobavitelji vseh vrst energije in predstavniki države. Pri doseganju ciljev energetske politike pa bodo morali vzpostaviti dialog med dobavitelji in porabniki električne energije ob sodelovanju vlade Republike Slovenije.

Ti cilji so: zagotavljanje raznolikih, učinkovitih in prilagodljivih energetskih virov, zagotavljanje energetske oskrbe v kriznih razmerah, uveljavljanje ekološko sprejemljive oskrbe in rabe energije, večanje rabe ekološko prijaznih virov, izboljšanje energetske učinkovitosti, doseganje realne cene energije, omogočanje razvoja slovenskim energetskim družbam, spodbujanje raziskav, razvoja in uveljavljanja izboljšanih energetskih tehnologij, oblikovanje jasnega okvira za naložbe v energetske dejavnosti ter izboljšanje medsebojne informiranosti.

Nekatere cilje na posameznih področjih oskrbe z energijo je treba jasneje opredeliti. Pri oskrbi z **zemeljskim plinom** je treba opredeliti vlogo zemeljskega plina v energetski

oskrbi Slovenije, še posebej v proizvodnji električne energije ter se opredeliti do strateških povezovanj s tujimi partnerji.

Pri oskrbi z **naftnimi derivati** v kriznih razmerah je treba pričeti z izgradnjo manjkajočega rezervoarskega prostora, postaviti pogoje za nadaljevanje raziskav in pridobivanja ogljikovodikov in za realizacijo nadomestnih programov v lendavski rafineriji.

Pri oskrbi z **elektriko** je treba še letos dokončati program reševanja naslednjih investicij v proizvodnji elektrike. Z mrtve točke moramo premakniti obnovo edine akumulacijske HE v Sloveniji in po dolгих letih nadaljevati z izgradnjo verige HE na Savi.

Energetiki želijo slovensko energetsko gospodarstvo ohraniti v slovenskih rokah. Menijo, da bo na odprtem trgu v veliki nevarnosti za svojo suverenost zato, ker je zaradi svoje majhnosti zelo občutljivo, pa tudi zaradi obremenjenosti z nerazčiščeno problematiko iz preteklih let delovanja v pogojih državne regulacije energetskega sektorja. Zato se morajo čimprej in čim bolj usposobiti in pripraviti na uspešno delovanje v pogojih konkurence v naraščajoči globalni energetski izmenjavi in delovanju mednarodnih energetskih trgov. Prepričani so, da potrebno znanje imajo, zahtevne naloge, ki jih pred njih postavlja zanesljiva, varna in cenovno primerna oskrba porabnikov z energijo, pa hočejo in zmorejo izpeljati.

Še čakamo na nacionalni energetski program

Nacionalni energetski program, ki je osnovni strateški dokument, s katerim bodo določili dolgoročne razvojne cilje in usmeritve oskrbe in rabe energije v Sloveniji, še vedno ni zagledal luči sveta. Slovenska energetika dokument nujno potrebuje. Brez njega ni mogoče oblikovati prave energetske politike države. Da bi izdelava nacionalnega energetskega programa stekla hitreje in usklajeno, energetiki predlagajo pristojnemu ministru mag. Janezu Kopaču oblikovanje sedemčlanskega programskega sveta za usmerjanje in vodenje dela pri tem dokumentu. Vlada pa mora zagotoviti potrebna sredstva za izdelavo programa.

Posamezne poteze države na področju energetike, brez izdelanega nacional-

nega energetskega programa, so lahko v nasprotju z narodno-gospodarskimi interesi. Tako na primer elektroenergetiki menijo, da je **privatizacija** elektro-distribucijskih podjetij smiselna šele po izvedbi strateških ukrepov organizacijskega povezovanja podjetij za proizvodnjo elektrike. Prav tako menijo, da je treba proučiti smiselnost prodaje podjetij tujim lastnikom, saj ta podjetja predstavljajo ožilje za oskrbo z elektriko. Vse to kaže na potrebo po čimprejšnji izdelavi celovitega programa privatizacije podjetij elektrogospodarstva in premogovništva.

Raba vseh vrst energije v Sloveniji bo v naslednjih letih rasla skladno z rastjo družbenega bruto proizvoda, in to kljub ukrepom za učinkovito in varčno

rabo, ki so brez dvoma potrebni. Povečane potrebe po energiji bomo v Sloveniji lahko zadovoljevali s povečevanjem deleža uvožene energije ali pa z izgradnjo novih kapacitet, zlasti proizvodnje električne energije. Mednarodne konvencije, ki jih je podpisala tudi Slovenija, dajejo prednost obnovljivim virom, ki manj onesnažujejo ozračje. Vse bolj se ponovno afirmira potreba po povečanju deleža elektrike iz nuklearnih elektrarn.

Ne glede na to, ali bomo povečano rabo pokrivali z uvoženo elektriko ali lastno proizvodnjo, bo za njeno pokrivanje treba zgraditi nove energetske infrastrukturne objekte. Količinski uvoz električne energije ima svoje omejitve v zmogljivostih prenosnih poti, to je visokonapetostnih daljnovodov, v potrebi po zagotovljeni hladni rezervni moči, regulacijski moči za zagotavljanje kvalitetne električne energije in pokrivanju povečane rabe v konicah.

Energetiki menijo, da so zakonodajni okviri za izgradnjo objektov energetske infrastrukture neprijazni, kar povzroča dolgotrajne in drage postopke pridobivanja soglasij, loka-

cijske dokumentacije in dovoljenj za izgradnjo, obnovo in vzdrževanje energetskih objektov. Treba je poenostaviti upravne postopke. Vse preveč je možnosti za samovoljno postavljanje pogojev lokalnih skupnosti in posameznikov, ki so skregani z interesi kvalitetne oskrbe z energijo. Njihove apetite je treba omejiti z določitvijo jasnih kriterijev za pravice na uvajanje dodatnih dajatev iz naslova degradacije prostora, motenja življenja... V zakonih o graditvi objektov, urejanju prostora in naselij in prostorskih planih mora dobiti energetika prednostno mesto. Energetiki zagotavljajo kvalitetno, zanesljivo in varno oskrbo vsem zaradi potreb vseh prebivalcev države, ne pa zaradi svojih egoističnih interesov po profitu.

Izgradnja energetskih objektov, proizvodnih, transportnih in skladiščnih, predstavlja velik poseg v naravni prostor in ti objekti nanj pomembno vplivajo tudi v času svojega delovanja. Zato energetiki že pri njihovem načrtovanju temeljito proučujejo vse njihove dobre in slabe vplive na okolje in koristi v času izgradnje kot v času delovanja. "Energetiki se zavedamo, da smo dragoceni prostor dobili na posodo od naših vnukov," so zapisali v gradivo za okroglo mizo. "Z njim bomo tudi v bodoče odgovorno in pazljivo ravnali, da ga bomo ohranili čimbolj neokrnjenega, seveda ob upoštevanju razvojnih potreb in značilnosti vseh nas.

Izgradnja novih in obnova obstoječih energetskih objektov dajeta velike možnosti za razvoj znanja v znanstvenih in univerzitetnih krogih, na tehniških fakultetah in inštitutih in perspektivo študija na tehniških fakultetah. Jasne perspektive razvoja slovenske energetike na vseh področjih oskrbe in rabe energije bodo gotovo vplivale na rast števila kadrov tehniške inteligence, kar je osnova za razvoj tudi v postindustrijskih družbah.

Slovenski energetiki želimo tvorno in odgovorno sodelovati pri odločanju o naši usodi, to je pri oblikovanju pogojev za konkurenčno poslovanje in razvoj na trgih z energijo. Ta cilj bomo dosegli le, če bomo podjetjem omogočili suvereno odločanje o njihovi lastni usodi. Ureditve položaja in ugleda slovenske energetike kot celote je v interesu rasti vsega slovenskega gospodarstva," so še zapisali.

Jamsko vrtanje

Razvojni projekt za jamsko vrtanje se nanaša na razvoj, racionalizacijo in izboljšavo učinkov jamskega vrtanja.

Bojan Lajlar

Vodja razvojne skupine za jamsko vrtanje je Bojan Lajlar, v skupini pa so še Boris Doblšek, Miran Lužar, mag. Simon Zavšek, Božo Špegel in Bogdan Sredenšek. Vsebina razvojnega projekta zajema razvoj tehnologije in izbor ustrezne vrtalne opreme, vrtalne garniture za učinkovito vrtanje vtisnih filtrov, opremo za vtisne filtre, vgradnjo in kontrolo vtisnih filtrov ter sistem odvodnjevanja in način likvidacije vtisnih filtrov. Del razvojnega projekta je tudi razvoj horizontalnega vrtanja.

„Velik izziv za rudarsko stroko predstavlja priprava na odkopavanje premoga v SZ predelu jame Preloge,“ poudarja Bojan Lajlar. „Po konceptu odvodnjevanja in priprave odkopnih etaž bo potrebna korenita sprememba odvodnjevalnega sistema. To pomeni, da bomo likvidirali precej odvodnjevalnih objektov za črpanje vode. Zato potrebujemo nadomestne objekte, to je vtisne filtre, ki bodo nadomestili viseče filtre, uporabljali pa jih bomo za odvodnjevanje in za monitoring v krovinskih vodonosnikih.“

Zato je treba dodelati tehnologijo izdelave vtisnih filtrov, povečati učinkovitost vrtanja ter proces vrtanja bolj organizirati in ga vključiti v proces izdelave prog in odkopavanja. Tako naj bi se vrtalne skupine organizirale podobno kot pripravna moštva, njihovo delo pa bomo načrtovali v sklopu načrta priprave in odkopavanja, česar dosedaj ni bilo. Natančnejša bo tudi priprava dokumentacije, od izdelave načrtov, projektnih osnov, projektov do izdelave objektov.“

Kot pravi Bojan Lajlar, se je skupina sedaj intenzivno lotila izdelave **vtisnih filtrov**. Opravili so že nekaj praktičnih preizkusov, nekaj jih še bodo. Izdelali so vtisni filter, v katerega so vgradili filtrni del, ki je plod lastnega razvojnega dela, sedaj pa bodo opravili primerjavo odvodnjevalnih učinkov s tem vtisnim filtrom in standardnim vtisnim filtrom znamke Johnson. Pripravljajo

pa tudi poskus prepustnosti različnih tipov filtrov.

„Vtisni filter imenujemo odvodnjevalno vrtino, ki jo zavrtamo skozi premog do vodonosnika. Sedaj smo sposobni izdelati vtisni filter v prvi paket peskov brez težav. Za odvodnjevanje drugega paketa vodonosnikov, to je pliocenskih peskov od 20 m do 80 m nad premogom, pa razvijamo vtisni filter, ki bo večjega premera, tehnologija njegove izdelave pa bo mnogo bolj zahtevna.“

Skozi vtisne filtre odvodnjavamo vodonosne plasti nad premogom. To je pomembno za zniževanje tlakov vode v vodonosnikih, da lahko povečamo višino odkopavanja in s tem dosežemo boljše ekonomske učinke. Tlak vode v vodonosnikih je eden najbolj vplivnih parametrov pri izračunu dovoljenih odkopnih višin,“ je povedal Lajlar.

Za povečanje ekonomičnosti pri izgradnji jamskih prog bodo tudi poskusili izdelovati vtisne filtre brez vrtalnega jaška oziroma jaške bistveno manjših dimenzij.

Drugo področje, ki ga obdelujejo člani razvojne skupine za jamsko vrtanje, se nanaša na izboljšanje tehnologije **horizontalnega vrtanja**. Osnovni namen izdelave horizontalnih vrtin je bil, da skozi vrtino, ki je zavrtana po sredini bodoče proge, opravijo geomehanske meritve in določijo mehanske lastnosti sloja. Tako dobijo natančne podatke za projektanta in geomehanka za določitev načina podgradnje odkopa.

„Pri nas smo nekaj takšnih vrtin že zavrtali - najdaljša je bila celo 200-metrška. Vendar je bilo tudi več neuspešnih poskusov, predvsem takrat, ko smo naleteli na prelomnico v sloju, na razrušen del in se naša tehnologija horizontalnega vrtanja ni obnesla. V tem primeru smo razrušen del utrdili in vrtali dalje, vendar je to delo zelo zamudno. Naša razvojna skupina se zato dogovarja za prenos izkušenj iz drugih delov sveta na naše razmere. Navezali smo stike s konzultantom Fo-

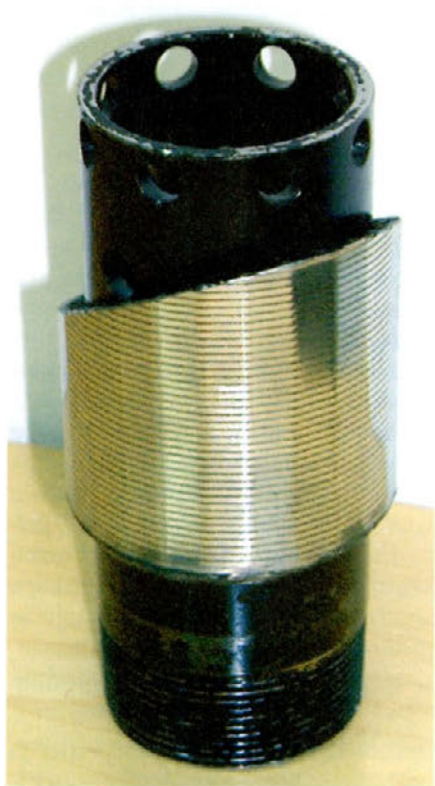
sterjem, ki ima veliko izkušenj pri vrtanju v različnih razmerah,“ pojasnjuje Lajlar.

Razvojna skupina se ukvarja tudi z **razvojem vrtalne opreme** in nabavo ustrezne vrtalne opreme. Na podlagi izkušenj pri izdelavi testnih vtisnih filtrov so ugotovili, da je za izdelavo ustreznih vtisnih filtrov treba izboljšati vrtalno garnituro, zato bodo izvedli javni razpis za njeno nabavo.

Po terminskem načrtu za projekt jamsko vrtanje tečejo poskusi pri izdelavi vtisnih filtrov po načrtu, težave in zamude pa se pojavijo pri nabavi nove opreme, saj postopki prek javnih razpisov trajajo razmeroma dolgo.

DJ

Vtisni filter

Kaj se je v maju in juniju zanimivega dogajalo na področju izobraževanja?

V maju in juniju smo skupaj s Šolskim centrom Velenje izvedli osnovni seminar Hidravlike za tri skupine delavcev Strojne službe jama in IP HTZ SIPO. Najprej so tri dni v Šolskem centru Velenje spoznavali osnovne pojme in značilnosti hidravlike ter v specializirani učilnici za hidravlično krmilno tehniko izvedli praktične vaje, nato so z našimi predavatelji Matejem Zaluberškom, Pavletom Skornškom in Miranom Selanom v dveh dneh nadgradili pridobljeno znanje s posebnostmi svojega ožjega okolja, dva dneva pa so v remontni delavnici profitnega centra IP HTZ SIPO skupaj z našimi tehnologi Stanetom Hočevarjem, Antonom Skornškom, Radom Rednakom in Vitom Jelenom v praktičnih primerih utrdili teoretično znanje.

25. maja smo skupaj s Šolskim centrom Velenje izvedli dopolnilni seminar Tehnike protieksplzijske zaščite v rudarstvu za 20 sodelavcev Elektro službe jama in Klasirnice.

Zbirali smo prošnje za obvezno prakso študentov po programih fakultet in visokošolskih zavodov.

V maju in juniju smo organizirali tečaje računalništva za tiste, ki so želeli svoje znanje dopolniti ali izpopolniti v programu Excel in Access. 16-urni tečaji so potekali v popoldanskem času v sodelovanju s Šolskim centrom Velenje. Izobraževali sta se dve skupini kandidatov nadaljevalnega tečaja Excel; 14 sodelavcev Premogovnika Velenje, 5 sodelavcev hčerinske družbe IP HTZ in 1 sodelavec hčerinske družbe Kamnolom Paka. Osnovni računalniški tečaj Access je obiskalo 12 udeležencev; 8 iz Premogovnika Velenje in 4 sodelavci hčerinske družbe IP HTZ. Učilnica je opremljena z najmodernejšo računalniško opremo, ki omogoča kakovostno izobraževanje.

V naši učilnici sta se pričela tečaja MS Project in AutoCAD R14. 15-urni Osnovni tečaj MS Project, ki ga vodi Simon Klinc, je bil organiziran za drugo skupino kandidatov. Obiskovali so ga 4 sodelavci hčerinske družbe IP HTZ in 2 sodelavci Premogovnika Velenje. Organizirali smo tudi 60-urni osnovni tečaj AutoCAD R14, ki ga vodi Damijan Selan. Tečaj je potekal od 21. maja do 21. junija, od ponedeljka do četrtega, s tedenskim premorom.

Udeležilo se ga je 6 sodelavcev; 5 sodelavcev Premogovnika Velenje in sodelavec iz IP HTZ.

V Vili Široko nadaljujemo z izobraževalnimi delavnicami za projekt Letni razgovori, pod vodstvom Janka Mijoča. Ker se zavedamo, da je letni razgovor uspešen, če je sodelavec nanj pripravljen, v dialogu pa aktiven, smo tudi v maju in juniju poskrbeli za izobraževalne delavnice na temo "Kaj lahko dobim iz letnega razgovora in kako". V maju in juniju so se zvrstile 4 skupine in v njih skupaj 37 strokovnih sodelavcev.

Od 21. do 28. maja je teklo izobraževanje za 15 varnostnikov hčerinskega podjetja IP HTZ. Izobraževanje je izvedla Zbornica RS za zasebno varovanje, ki je pooblaščen ustanova za izvajanje te izobraževalne oblike. Udeleženci so bili seznanjeni z naslednjimi področji: fizično varovanje oseb in premoženja, varstvo pred požarom in varstvo pri delu, tehnično varovanje, kriminalistika. Spoznali so še temeljne pojme etike ter izvedli, kakšna so njihova pooblastila. Enotedenskemu izobraževanju je sledil še pisni preizkus znanja. Uspešno opravljen preizkus znanja pa je pogoj za pridobitev licen- ce za opravljanje del in nalog varovanja.

Redno letno strokovno izobraževanje poslovdij Poslovnega sistema Premogovnik Velenje je bilo 13. junija. 69 udeležencev je v spodbudnem učnem okolju Zelene dvorane prisluhnilo naslednjim temam in predavateljem: okoljsko politiko podjetja je predstavil Franci Lenart (gre za programsko kontinuiteto vsebine ter za zahtevo standarda ISO 14001); o prijavi nezgode pri delu je spregovoril republiški rudarski inšpektor Marko Kavčič, oceno tveganja je poslovdjem predstavil Boris Potrč, o obvladovanju stroškov z vidika poslovdij pa sta predavala Tatjana Krenker in Boris Močilnik.

Aca Poles, Marica Močilnik, Alenka Verbič, Natalija Lah

Povpraševanje večje od potreb

Premogovnik Velenje in IP HTZ sta v maju razpisala počitniško delo za julij in avgust za dijake in študente. Povpraševanje je bilo veliko večje od potreb, saj so v kadrovske službi Premogovnika prejeli 498 prošenj dijakov in študentov za 250 razpisanih mest.

Razpisne pogoje jih je izpolnjevalo 430, zato so morali razpisanim dodati še druge kriterije, in sicer končan vsaj tretji letnik srednješolskega izobraževanja, izločili so vse, ki prejemajo kadrovske štipendije, tiste, ki so počitniško delo pri nas opravljali že večkrat, ter tiste, ki so ga opravljali pri nas lani. Dodan je bil tudi kriterij, da so v primeru, ko se je na razpis prijavilo več otrok iz ene družine, sprejeli vsaj enega.

Tako bo v juliju in avgustu med nami 185 "časasnih sodelavcev", od tega 30 študentov, 66 dijakov četrtil letnikov in 89 dijakov tretjih letnikov. 69 bo fantov in 116 deklet. Dekleta bodo v obeh podjetjih v glavnem delala v pisarnah, fantje pa v Premogovniku Velenje v Klasirnici, v IP HTZ pa v delavnicah.

Želimo jim, da bi se med nami dobro počutili!

Pohod na jugoslovanski trg

Eden od načinov za pridobivanje novih poslov in ustvarjanje večje prepoznavnosti podjetja je predstavljanje na različnih sejmihi. Tako je profitni center SIPO IP HTZ med 14. in 19. majem sodeloval na sejmu Tehnike v Beogradu v Srbiji.

Pogled na razstavljeni prostor

Sejem Tehnike je eden največjih in najbolj obiskanih sejmov v tem delu Evrope in na njem so zastopana velika podjetja z Vzhodne Evrope, predvsem Češke, Slovaške, Rusije, pa tudi angleška, nemška in švicarska podjetja, ki iščejo kupce za svoje izdelke. Med obiskovalci pa so bili podjetniki z vsega sveta.

Po besedah vodje marketinga v profitnem centru SIPO Janija Arliča vsi veliko pričakujejo od ponovnega zagona jugoslovanskega tržišča. "Interesi so veliki na obeh straneh, pri prodajalcih iz tujine in kupci v Srbiji, žal pa še vedno ni urejeno plačevanje, zato je sklepanje poslov tvegano. Podjetja se tako glede plačil znajdejo na različne načine, prek tujih podjetij, registriranih na Madžarskem, na Cipru..."

Predstavniki IP HTZ so se sejma udeležili v organizaciji podjetja Siming Beograd, predstavili pa so se pod imenom Poslovnega sistema Premogovnik Velenje. Kot je poudaril Arlič, jim je to ime odprlo vsa vrata, saj je Premogovnik Velenje poznano in cenjeno podjetje.

Na sejmu so se predstavila mnoga slovenska podjetja, ki so nastopala pod pokroviteljstvom Gospodarske zbornice Slovenije. PC SIPO je na razstavnem prostoru v hali, kjer je bila

PC SIPO je na sejmu nastopil pod imenom poslovnega sistema Premogovnik Velenje in skupaj z njegovimi večjimi poslovnimi partnerji.

predstavljena težka industrija, nastopal skupaj s podjetji Gorenje Trgovina GTI, Putzmeister, Siming, Eickhoff, Thiele in DBT.

"Smo pooblaščen servis za pridobivalne stroje firm DBT in Eickhoff, pogovore za kaj takega pa smo imeli tudi s firmo Putzmeister in dobro kaže. V Srbiji bi radi pridobili posle za servisiranje in vzdrževanje odkopne opreme. Premogovništva je v Srbiji veliko, čeprav gre bolj za dnevne kope. Oddali smo ponudbo za pridobivalni stroj AM45 in pričakujemo odgovor. Pogovarjali smo se tudi s predstavniki neke novosadske firme, ki bo gradila velik cevovod.

Kakorkoli, nastopati moramo agresivno, biti stalno prisotni na trgu, se veliko pogovarjati, navezovati stike in jih vzdrževati, saj je konkurenca velika. Posel pa je zaključen šele takrat, ko je denar v hiši," je odločen Arlič.

Razstavljeni prostor so si uredili sami, predvsem so ga opremili s propagandnim materialom, ki so ga obiskovalci razgrabili. Na razstavnem prostoru so prikazovali video

filme IP HTZ in Premogovnika Velenje, za posebej simpatično promocijo in vabljenje obiskovalcev k razstavnemu prostoru pa je skrbel Ligi.

"Sejem je bil zelo dobro obiskan. Kot sem lahko zvedel od organizatorjev, si ga je v tednu dni ogledalo okoli 260.000 ljudi, kar je zelo veliko. Gneča okoli našega razstavnega prostora je bila zelo velika. Obiskalo nas je tudi veliko poslovnih in drugih ljudi, ki poznajo ime Premogovnik Velenje. Srečanja so bila pristrčna in moram reči, da so nas, pa tudi Slovence nasploh, ljudje zelo lepo sprejemali in bili veseli, da smo se pojavili na sejmu.

Dva dneva sta bila pri nas na obisku tudi dr. Franc Žerdin, direktor Premogovnika Velenje, in mag. Marjan Kolenc, tehnični direktor, in takrat nas je obiskalo tudi nekaj ljudi, s katerimi se poznajo še iz časov Jugoslavije, tako na primer dr. Kovačević z Rudarske fakultete v Beogradu," je povedal Arlič.

Kakšni bodo rezultati predstavitve na sejmu, bodo šele videli. Vmes pa ne smejo počivati, saj, kot je že omenil Arlič, je konkurenca velika in poslovneži na ponudbo hitro pozabijo, če ponudnik stikov z njimi ne vzdržuje.

Diana Janežič

Nastopati moramo agresivno, biti stalno prisotni na trgu, se veliko pogovarjati, navezovati stike in jih vzdrževati, saj je konkurenca velika.

Raziskovalni tabor v Šmartnem ob Paki

Povsod po svetu vedo, da so različni tabori ena najboljših oblik preživljanja prostega časa za mlade, saj izrazito prispevajo k pozitivnemu osebnostnemu razvoju, kar je vedno bolj pomembno in potrebno. To vemo tudi v Šaleški dolini, zato Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje letos že sedmič pripravlja poletni raziskovalni tabor.

Sicer imajo tovrstni tabori v naši dolini že trinajstletno tradicijo. Namenjeni so srednješolcem, predvsem Zoisovim štipendistom, saj je glavni pokrovitelj taborov Zavod za zaposlovanje Republike Slovenije.

Dijaki, ki se udeležijo raziskovalnega tabora v Šaleški dolini, imajo na voljo vse, da lahko razvijajo svojo ustvarjalnost, prepoznajo svoje sposobnosti, poklicne interese, se navajajo na timsko delo, nastopanje. Ob vsem tem dosegajo zavidljive raziskovalne rezultate in se imajo lepo.

Letos se bodo lahko vključili v delo **15 skupin** (novinarska, likovna, gledališka, plesna, geografska, geološka, biološka, etnološka skupina in skupine za ljudsko glasbo in ples, ekologijo voda, kemijo okolja, starejšo in novejšo zgodovino, arhitekturo ter naravno in kulturno dediščino), ki bodo raziskovale različna področja, povezana s krajem, kjer bo tabor tokrat gostoval.

Raziskovalci in njihovi mentorji bodo teden avgustovskih dni (od 18. do 25. avgusta 2001) nastanjeni v osnovni šoli v Šmartnem ob Paki.

Prispevek za udeležbo je 5.000 SIT za Zoisove štipendiste in 14.000 SIT za ostale dijake.

Vsi zainteresirani lahko več informacij dobijo v ERICu Velenje, Koroška 58 (Stari jašek), po telefonu 03/898-19-91 (Matjaž Šalej), 03/898-19-90 (Emil Šterbenk) ali navežejo kontakt z organizatorji po elektronski pošti matjaz.salej@erico.si. Če se boste odločili za prijavo, pohitite, saj je število mest omejeno!

TRINAJSTI
RAZISKOVALNI
TABOR
ŠMARTNO
OB PAKI 2001

Mojca Ževart

Oaza za ljubitelje jedi z žara

Poletje je čas piknikov, peke mesa na žaru. Če imate za kaj takšnega le željo, ne pa tudi pripomočkov in dovolj časa, lahko imate kosilo z jedmi na žaru kar v bistroju Oaza ob mestnem stadionu.

V Oazo radi zavijejo na kozarec osvežilne pijače ali tudi obrok mnogi rekreativni tekači, sprehajalci in obiskovalci TRC Jezero, pa tudi športniki, ki na terenih TRC Jezero redno trenirajo. Na drugi strani so gostje Oaze poslovneži, ki se med pogovorom na poslovnem kosilu v prijetnem naravnem okolju hkrati sprostijo in ob okusni ponudbi z jedilnika nadihajo svežega zraka. V Oazo pogosto na kosilo pridejo tudi družine.

Za vse goste imajo v Oazi pestro ponudbo jedi z žara, kaj to natančno je, pa je povedal vodja bistroja Rade Mijatović: "Ob sobotah pečemo jagenjčka ali odojka, naša vsakodnevna ponudba z jedilnega lista pa je pestra. Tako lahko gostje vsak dan naročijo mešano meso na žaru, čevapčiče, pleskavice, piske klobase in drugo meso, k temu pa prebranec, šobsko solato, pečeno papriko, vešalico. Odojka ali jagenjčka lahko spečemo tudi za zaključene družbe, in sicer bodisi da meso priskrbi-jo sami ali pa ga mi."

Bistro Oaza je odprt vsak dan, razen torka, med 10. in 22. uro. Od 22. junija imajo ob sobotah od 16. ure dalje živo glasbo.

Privlačnost Oaze ni samo ponudba z jedilnega lista, ampak tudi okolje, v katerem je bistro. Mir in hlad v poletni vročini prijata, rekreacijske površine v neposredni bližini pa so kot nalašč, da se človek po obilnem kosilu ali večerji sprehodi in tako poskrbi za dobro duševno in telesno počutje.

Ključ je pod cvetličnim lončkom

Listek na vratih, ki sosedom sporoča, kako priti v stanovanje in zaliti rože. Dneve in noči spuščene rolete na oknih. Nabito poln poštni predal, iz katerega visijo časopisi, reklame in razgledice z morja. In na telefonskem odzivniku sporočilo: "Trenutno nas ni doma. Ves julij smo na počitnicah!"

Da, na zasluženih počitnicah smo, uživamo v soncu in večernih radostih počitniških dni. Marsikaj smo vzeli s seboj, stanovanja ali hiše, seveda, ne. Prepustili smo ju na milost in nemilost neznancem, ki ne počnejo drugega, kot opazujejo, nedolžno poizvedujejo in... čakajo. Ko udarijo in odnesejo, kar se vrednega odnesti da, je kot zvoniti po toči.

Sosedje so res nekaj slišali, a niso dobro videli, včasih pokličejo policijo. Spomnijo se, da so res nekomu odprli vhodna vrata v stopnišče, ker je potožil, da je pozabil ključ, ponujal knjige ali čistila.

Morda pa vlom - beri izpraznjeno, razmetano in poškodovano stanovanje - opazimo šele, ko se vsi srečni in spočiti vrnemo domov.

A se da marsikaj preprečiti.

Kar v 40 odstotkih vlomov, pravijo policisti, so ljudje pripravili teren za vlomilce. Pustili so priprta balkonska vrata, pozabili so zakleniti vhodna vrata, odprto je ostalo kletno okno. Ob strani hiše so pustili lestev, ki je kar kličala k oknom v gornjih nadstropjih.

Stanovanje moramo najprej sami dobro zavarovati. Vrata in ključavnica, ki se vdata malo močnejši osebi, seveda, ne bosta ustavila tatu. Dobrodošla so protivlomna vrata in alarmne naprave, kar je resda nekoliko dražje, a ob škodi, ki vam jo lahko povzroči vlomilec, odtehta strošek. Morda se odločite za naročeno varovanje hiše, medtem ko vas ni doma.

Vsekakor pa predstavljajo dobro delno zavarovanje že kovinske rešetke na oknih v nižjih prostorih ali na zadnji strani hiše. Senzorske luči na vogalih hiše bodo kakšnega ne preveč pogumnega tatu odvrnile od slabe

namere. In tudi ni odveč, če je stanovanje zavarovano pri zavarovalnici. Za vsak primer.

Poleg tega, da poskrbite za zanesljivo zaklenjena vrata, pa je najbolje poprositi tudi za človeški nadzor nad stanovanjem. Gotovo imate v bloku ali v naselju koga, ki mu lahko zaupate ključ stanovanja oziroma hiše. Morda so to sorodniki, prijatelji, ki vam bodo zalivali rože, praznili poštni nabiralnik. Dobro je, če zvečer za nekaj časa prižgejo luč v kuhinji ali dnevni sobi, dvignejo rolete in prezračijo stanovanje. Tako bo vsaj na videz nekdo doma oziroma bo videti, da je stanovanje pod nadzorom. Tudi preveč na široko in naglas povsod razglašati, kdaj in za koliko časa greste na dopust, ni dobro. Odjavite časopise in revije ali jih prenaročite v kraj letovanja. Denar in vredne predmete shranite v sef v banki.

V podjetju Habit vam želimo, da se brez skrbi odpravite na dopust, ga preživite čim lepše in se srečno vrnете domov, kjer naj vas vse pričaka tako, kot pričakujete.

Če pa boste imeli kakšne tehnične težave v stanovanju, nas lahko celo leto pokličete na telefon dežurnega za upravljanje s stanovanji - GSM 041-646-721.

Prijeten dopust vam želimo!

Restavratorsko središče v Velenju

Muzej premogovništva Slovenije je pod pokroviteljstvom Ministrstva za kulturo 18. junija v Zeleni dvorani Premogovnika Velenje pripravil 1. mednarodni posvet tehničnih muzejev.

Med udeleženci iz Slovenije so bili tudi predstavniki avstrijskih in italijanskega podzemnega muzeja, ki sodelujejo v Pharovem projektu čezmejnega sodelovanja - Transverzala podzemnih muzejev. Posvet je spadal v okvir prireditve letošnjega dneva rudarjev, bil pa je tudi osrednji dogodek Pharovega programa, ki med drugim govori o izobraževanju strokovnega osebja podzemnih muzejev.

Pozdravne besede sta udeležencem izrekla dr. Franc Žerdin, direktor Premogovnika Velenje, in Srečko Meh, župan MO Velenje. Dr. Žerdin je poudaril izobraževalno vlogo Muzeja premogovništva Slovenije, ki mladim omogoča spoznavanje posebne industrijske panoge, energetike, nadalje ekoloških problemov, ki jih ta dejavnost povzroča, ter njihovo odpravljanje in tudi način življenja v rudarskem okolju. Srečko Meh je poudaril vpetost muzeja v turistično ponudbo Velenja ter oznanil, da bo Muzej premogovništva Slovenije letos ob velenjskem občinskem prazniku prejel grb mestne občine Velenje.

Delovni del posveta sta začela Peter Pušnik in Franci Lenart s predstavitvijo projekta Phare in transverzala podzemnih muzejev Alpe-Adria. Taja Čepič je nato govorila o zbiranju, hranjenju in varovanju muzejskega gradiva, dr. Orest Jarh pa je govoril o vlogi matičnih tehničnih muzejev. Pri tem je poudaril pomen ohranjanja tehnične dediščine na kraju samem in ob tem dodal, da tehnični muzej v Bistri nima kadrovske in tehnične možnosti za shranjevanje vse premične slovenske tehnične dediščine. Tako so predlagali, da bi v Velenju uredili depojsko in restavratorsko središče za tehnično dediščino.

Popoldne so se udeleženci seznanili še z dostopnostjo muzejev za drugačne, ki jo je predstavil Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik, ter z vključevanjem muzejev v turistično ponudbo, o čemer je govoril Peter Vesenjsek.

Velenjski organizatorji posvetovanja so bili ob koncu zelo zadovoljni, predvsem zato, ker so se prvič srečali predstavniki tehničnih muzejev in se dogovorili za načine in oblike sodelovanja v prihodnje. /dj/

Krvodajalci po srcu

Slovenija je med vsemi članicami EU in tistimi državami, ki še čakamo na vstop vanjo, na prvem mestu po odvzemih krvi. Ali pa smo Slovenci na tem častnem mestu, ker smo krvodajalci po srcu, ali zato, ker smo za odvzem krvi nagajeni z dvema prostima dnevnoma, se bo pokazalo najprej leta 2003.

Takrat se bomo namreč morali tudi na tem področju prilagoditi zakonodaji v EU. V njenih članicah pa je krvodajalstvo anonimno in prostovoljno in darovalci krvi za to svoje dejanje ne dobijo ničesar.

Te podatke je na redni seji Izvršilnega odbora OO RK Premogovnika Velenje 20. junija povedal Jože Medved, predsednik Območnega združenja RK Velenje. "Kako o tem razmišljajo krvodajalci, bomo preverili z anonimno anketo na redni jesenski krvodajalski akciji. Po napovedih naj bi se z ukinitvijo prostih dni kot nagrade za krvodajalstvo število krvodajalcev zmanjšalo za 10 odstotkov, po najbolj črnogledih napovedih pa za 16 odstotkov. Upamo in pričakujemo, da upad ne bo velik, saj je nenazadnje med krvodajalci veliko mladih ljudi in kmetov, ki za krvodajalstvo niso 'nagajeni'."

Dodal je še, da beležimo v Sloveniji na leto povprečno 5 odvzemov krvi na prebivalca, v Velenju pa je ta številka bistveno višja, namreč 13 odvzemov. Letos sta bila pri OZ RK Velenje dosedaj že 2102 odvzema krvi, kar je domala enako kot lani v enakem obdobju.

Sicer pa je na drugi seji OO RK v novem mandatu predsednica Damjana Kričej predlagala za svojo namestnico Zdenko Čekon, za tajnico pa Sonjo Mevc in obe sta bili soglasno potrjeni. Soglasno so potrdili tudi predlagani program aktivnosti organizacije v letu 2001. Tako so sklenili, da bodo imeli redne trimesečne seje in izredne seje po potrebi, predvsem za obravnavo prošelj za pomoč družinam in posameznikom v socialni stiski.

Še naprej bodo sodelovali s sindikatom Premogovnika Velenje in v organiziranih krvodajalskih akcijah, kot so določene v letnem koledarju. Ohranili bodo tudi tradicionalne akcije, to je ekskurzijo za krvodajalce v enega od slovenskih transfuzijskih centrov, podelitev priznanj krvodajalcem ter novoletno srečanje.

Dodajmo še, da so se premogovski krvodajalci v velikem številu udeležili tudi tradicionalnega srečanja krvodajalcev maja v Ravnah pri Šoštanju.

Diana Janežič

V kraljestvu trga

Jože Stanič, predsednik uprave Gorenja: "V EU je konkurenca huda, delati je treba trdo, kvalitetno. Na evropskih trgih lahko proizvajalec dvigne ceno izdelku le, če ponudi boljši, kvalitetnejši, funkcionalnejši, lepši, bolj zanimiv, skratka nov izdelek. Starega z višjo ceno ne bo prodal nikoli, ampak le, če mu ceno zniža." Gorenje grize na teh trgih.

Rudar: "Kakšno je poslanstvo Gorenja?"

Stanič: "Gorenje je največji neto izvoznik in spada med osem največjih proizvajalcev gospodinjskih aparatov v Evropi. Gorenje s svojimi družbami ima svojo jasno vizijo: "Želimo biti najbolj fleksibilno podjetje na vseh področjih svojega delovanja". Temeljna dejavnost je in ostaja izdelava in trženje kakovostnih, človeku in okolju prijaznih gospodinjskih aparatov.

Gorenje pa sočasno razvija in povečuje delež drugih dejavnosti, ki imajo možnost rasti in ustvarjajo sinergijske učinke s temeljno dejavnostjo. Pri tem posebno pozornost posvečamo strojegradnji, orodjarstvu, izdelavi pohištva, izdelavi grelnikov vode, trgovini in inženiringu ter gostinstvu in turizmu. Razvijalo pa bo tudi druge dejavnosti, ki bodo dolgoročno prispevale k rasti podjetja in zadovoljstvu lastnikov, poslovnih partnerjev, uporabnikov izdelkov, zaposlenih in družbenega okolja."

Rudar: "Za Slovenijo pomeni Gorenje paradnega konja. Kaj pa za Gorenje pomeni Slovenija, njen trg, glede na to, da 94 odstotkov svojih izdelkov izvozi-te?"

Stanič: "Žal, moram reči, da Gorenje sploh ni paradni konj. Bilo je nekoč, pred dvajsetimi leti v jugoslovanskih razmerah. Danes je govoriti o tem, da ima Slovenija kakršnega koli paradnega konja, čista iluzija ali nepoznavanje razmer.

Gorenje je po čudežu - tistem, za katerim stoji trdo delo - preživelo propad države, trgov in spremembo iz samoupravnih socialističnih družbe-

no-ekonomskih odnosov v tržno gospodarstvo ali kapitalizem. Marsikdo nam je takrat prerokoval, da smo ostane socialističnega razvoja, ki ne bo preživel. Ta prerokba se ni uresničila, a za to smo trdo delali.

Slovenski trg je zelo dober, a premajhen. Količino izdelkov, ki jih v Sloveniji prodamo v enem mesecu, naredimo v Gorenju v dnevu in četrt. Vendarle ta trg cenimo in ga posebej negujemo, ker je kvaliteten in nam kupci zaupajo. Zato tega tržnega deleža, ki je okoli 5 odstotkov, ne dajemo v nič. Celo več, organizacijo bomo prilagodili tako, da se bomo ukvarjali s prodajo naših izdelkov v Sloveniji posebej in ne več v okviru drugih trgov JV Evrope."

Rudar: "Kaj Gorenje pomeni za Velenje?"

Stanič: "Iz Velenja je večina zaposlenih v Gorenju. Vzajemna sinergija med Velenjem in Gorenjem je zelo dobra. Zadnja leta, tudi tista najbolj težka, smo zelo dobro živeli z Velenjem, sodelovali z občino in mejnimi občinami.

Nasprotno pa morda občine niso toliko zadovoljne z nami, ker nismo sposobni sofinancirati nekaterih velikih projektov. Trudimo pa se. Občinskim funkcionarjem skušam to razložiti takole: največji doprinos v občini je ta, da imamo zaposlenih 6.000 ljudi, ki dobivajo redno plačo. Zato lahko plačujejo vrtce, najemnine, nakupujejo... To je največja korist.

Sicer pa zelo dobro sodelujemo z gospodarstvom. Ni hvaljenje in ne želim se vam prikupiti, ker bo ta pogovor objavljen v časopisu Premo-

govnika Velenje, ampak res vodstvi vašega in našega podjetja zelo dobro sodelujeta in se razumeta. Sodelujemo tudi poslovno, še bolj pa želim poudariti ta pristen, človeški, prijateljski odnos, ki ga imamo. Povedali so mi, da včasih takšnega sodelovanja med velikimi podjetji ni bilo. Mi smo se nekako našli in prepričan sem, da bomo to ohranjali še naprej."

Rudar: "V Gorenje ste prišli leta 1983, ko ste za sabo že imeli nekaj direktorskih funkcij. Kakšen izziv je bilo za vas Gorenje? Ste ga poznali, kaj ste pričakovali?"

Stanič: "Nič nisem pričakoval, poznal pa sem le nekaj ljudi. Poznal sem Ivana Atelška in poznal Gorenje po tem, da raste po 20, 30 odstotkov na leto. Ogromno! Ker se vsi radi zgledujemo po tistih, ki jim gre dobro, sem se za Gorenje zanimal, a nikakor ne z mislijo, da bi v njem kdaj delal.

Naneslo pa je, da me je Herman Rigel-nik ob sanaciji Gorenja 'prostovoljno prisilil', da sem prišel v Gorenje. Ker pa jaz vsako delo, ki se ga lotim, vzamem resno, po nekaj letih nisem odšel, ampak ostal. Bili so to težki časi za Gorenje in osebno bi me bilo sram, če bi odšel v najbolj težkem obdobju za podjetje. Razumel sem se s sodelavci, začeli so se uspehi in potem nisem odšel zaradi tega."

Rudar: "Ste predsednik Združenja delodajalcev. Kakšno združenje je to in kaj je njegova funkcija?"

Stanič: "Združenje delodajalcev je začelo delovati z novim sistemom, zato njegovo funkcijo šele postavljamo. Država in stranke ga še ne priznavajo dovolj in v okoljih, kjer ima kakšna stranka dovolj podpore, tako nikogar ne vprašajo za mnenje."

Slovenski trg je zelo dober, a premajhen. Vendarle ta trg cenimo in ga posebej negujemo, ker je kvaliteten in nam kupci zaupajo.

Vendar pa bo to zagotovo postala pomembna funkcija. Gre za tripartitno sodelovanje med državo, delojemalci oziroma sindikati in delodajalci. Moja funkcija ni politična, ampak gre za socialni dialog med tremi partnerji, pri katerem je treba najti pametno sorazmerje med ceno dela in razvojem. To pomeni, da država ne bi smela biti preveč potrošna, kar pa troši, mora trošiti pametno. Delojemalci bi morali biti zmerni pri apetitih, delodajalci pa naj bi prispevali razvoj, delovna mesta, stabilnost delovnih mest. Gre za razvojno koalicijo, ki naj bi Slovenijo, ki je že iz Jugoslavije izšla kot bogata in razvojno napredna, držala v tem tempu. Zdaj smo malo zaostali.

Ocenjujem, da je Združenje delodajalcev zelo pomembno, žal pa se tega gospodarstveniki, direktorji podjetij premalo zavedajo. Vključevanje v združenje je prostovoljno. Članov imamo sicer dovolj, da smo reprezentativni organ, kajti iz nekaterih panog imamo med 30 in 50 odstotkov članov."

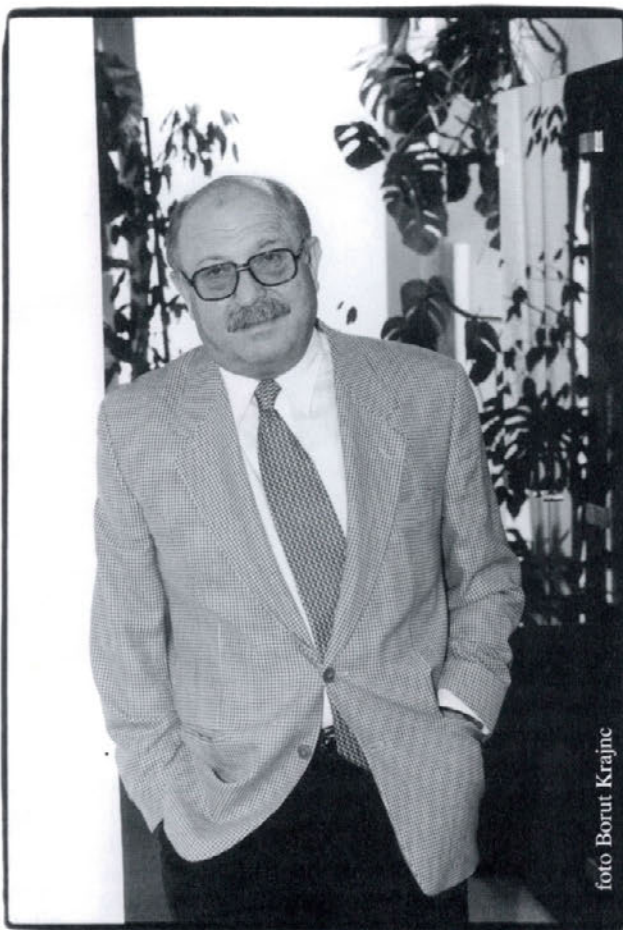
Rudar: "Kakšno je Gorenje danes v številkah?"

Stanič: "Gorenje je v letu 2000 ustvarilo 132,4 milijarde tolarjev čistih prihodkov od prodaje in 2,7 milijarde tolarjev čistega dobička. Za letos načrtujemo 149 milijard tolarjev čistih prihodkov od prodaje in več kot 3 milijarde tolarjev čistega dobička, s čimer bodo preseženi cilji, ki smo jih opredelili v strateškem planu do leta 2003.

V zadnjih letih smo dosegali nadpovprečne stopnje rasti, zahvaljujoč tudi razmeram na trgu in izjemnim naporom zaposlenih. Posodobili in povečali smo proizvodne kapacitete. V zadnjih štirih letih smo v Skupini Gorenje za naložbe namenili 35,5 milijarde tolarjev. Pomembna so tudi vlaganja v trge, v nove izdelke in v varovanje okolja. Povečujemo tudi delež drugih dejavnosti v skupnih prihodkih, tako da je njihov delež že več kot 16 odstotkov."

Rudar: "Ob prelomu tisočletja je bilo na prelomu tudi Gorenje, saj je praznovalo 50 let delovanja. Kakšni so vaši načrti, usmeritve v novem obdobju razvoja Gorenja?"

Stanič: "Naši načrti so usmerjeni v razvoj kakovostnih, človeku prijaznih izdelkov, ki se odlikujejo tudi po sodobnem dizajnu in sledijo razvoju sodobnih tehnologij ter upoštevajo najstrožje okoljevarstvene zahteve. Ohranjali bomo tržne deleže na zahtevnih trgih EU, povečevali bomo tržne deleže v državah nekdanje Jugoslavije in v Vzhodni Evropi. Gorenje ima v tujini dve tovarni kuhinjskega pohištva, pred časom je osvojilo blagovno znamko Marles, s širitvijo z nakupom Gorenja Notranja oprema pa se možnosti za prodajo in doseganje sinergijskih učinkov na tem področju bi-

Jože Stanič

stveno povečujejo. Še z nekaterimi drugimi programi, kot so grelniki vode, kopalniška oprema, dopolnilni programi ipd., pa se vedno bolj poudarjajo razvija tudi koncept "Vse za dom".

Naslednje obdobje bo zaznamovalo tudi upadanje visokih rasti na svetovnih trgih, zato bo potreben tudi velik napor za tak način vodenja podjetij v Skupini Gorenje, ki bodo znotraj sebe poiskala vse tiste prednosti, ki lahko vodijo k nadaljnji poslovni uspešnosti in hitremu prilagajanju spremenjenim razmeram na trgu in v navadah potrošnikov kot tudi vse hitrejšemu tehnološkemu napredku."

Rudar: "Kdo so danes lastniki Gorenja?"

Stanič: "Največja lastnika Gorenja sta KAD in SOD, katerih delež dosega 32,2 odstotka delniškega kapitala. Ostala struktura lastnikov je še vedno zelo razpršena. Delež ostalih institucionalnih lastnikov dosega 38,2 odstotka, drugo pa so fizične osebe. Od lastninjenja do sedaj se je število delničarjev skoraj razpolovilo, zmanjšal pa se je tudi delež notranjih lastnikov."

Rudar: "Bo vstop Slovenije v EU za Gorenje kaj spremenil?"

Stanič: "Za nekatera slovenska podjetja se bodo resni časi zdaj šele začeli, a tudi Gorenje ne bo neprizadeto. Hvalimo se, da smo veliki izvozniki, a naša organizacija dela še ni prečiščena, polni smo kompromisov. Kaj mislim s kompromisi: preveč imamo zaposlenih. Ko to rečem, izgleda, kot da sem antisocialen. A vendarle, ali ni bolje, da Gorenje z 8.000 zaposlenimi ostane živo, kot da 8.300 delavcev ostane brez dela?!

Resni časi za slovenska podjetja bodo, ker je velika travma Slovenije že omenjeni razvojni zaostanek. Slovenci se veliko politično ukvarjamo sami s seboj in postavljanjem države, a že leta ni bilo nobene pomembne investicije v gospodarstvu. Vprašajo me, če je bela tehnika še zanimiva za Slovenijo? Dokler bo zaposlovala toliko ljudi in prinašala prihodek, dobiček, bo zagotovo. Kaj pa imamo drugega?

Sicer pa ne pričakujemo večjih sprememb glede našega poslovanja na trgih EU. V preteklih letih smo razvili dobro prodajno mrežo, ki pokriva ta trg. Naše poslovanje smo že v največji meri prilagodili zahtevam tega trga, na finančnem področju imamo razvejan sistem poslovanja s tujimi bankami, tudi račune za te trge izdajamo v eurih, letos smo pripravili tudi že računovodske izkaze po mednarodnih računovodskih standardih. Torej proces intenzivno poteka. Obenem pa razvijamo čimveč oblik elektronskega poslovanja in nameravamo prenoviti naše poslovne procese tako, da bodo učinkovitejši na vseh področjih in kvalitetna podlaga za odločanje."

Diana Janežič

"Vse smo delali zase!"

Na stadionu ob jezeru bo 30. junija čez kožo skočil mož, za katerim je trdo in večkrat preizkušeno šolanje v rudarstvu. Za njim je življenjska šola rudarjenja, vodenja premogovnika in rudarjev. To je mož, ki je petkrat starejši od fantov, ki bodo tudi skočili v rudarski stan in so šele postali pripravljeni na sprejemanje izkušenj.

Letošnji častni skakalec čez kožo bo Nestl Žgank, nekdanji direktor velenjskega premogovnika, nekdanji župan Velenja, mesta, ki si ga je zamislil in ga s številnimi Velenjčani zgradil. Leta 1978 se je njegovo aktivno delo v gospodarstvu in politiki sklenilo in zdaj je bolj kot ne opazovalec razmer.

Na vprašanje, kako mu je vseč Velenje, odgovarja, da mu je vseč, ker se osnovna zamisel ne spreminja veliko. "Pa saj dosti spreminjati tudi ne morejo, saj smo že zasnovali mesto tako, da se lahko dodajo le posamezni objekti, lahko pa se širi navzven. Le čuvati bi ga morali; vedno bi moralo bilo tako v cvetju in urejeno, kot je bilo pred leti za evropsko tekmovanje," komentira vprašanje in je kritičen, najbolj do propadajočega Sončnega parka in do otroškega igrišča v centru mesta, na katerem je več mladine kot majhnih otrok.

Nestla Žganka boste v mestu težko srečali. Do zdravstvenega doma ali v bližnjo trgovino še stopi, sicer pa pravi, da v mestu nima kaj početi, pa tudi težko hodi. A sploh ne, da ga ne bi hotel videti. Nasprotno. Z griča ob otroškem igrišču, kjer je doma, ima dober pregled nad Velenjem. Utrip mesta prihaja do njega ravno v pravi meri, tako da ve, da mesto, ki ga je zgradil, živi, se razvija, raste.

O njegovih spominih na delo v premogovniku in pri gradnji mesta je konec leta 1999 izšla knjiga Spomini rdečega kralja. Po njenem izidu je imel veliko telefonskih klicev in obiskov različnih ljudi. Pohvalili so knjigo, mnogim je obudila njihove spomine na petdeseta leta prejšnjega stoletja. "To so bili povsem drugi časi, kot so

Nestl Žgank

fotografiji – Damijan Kljajic

danes, sploh se jih ne da primerjati," pripoveduje Nestl. "Gradili smo izvažalni jašek v Starih Prelogah in težko je bilo dobiti gradbeni material. Če ne bi imel zvez in se velikokrat znašel po svoje, ne bi imeli kaj prijeti v roke."

Čeprav sta bila politika in gospodarstvo dirigirana iz Ljubljane in Beograda, se je Nestl velikokrat znašel po svoje. Vsako nalogo, ki jo je dobil, je hotel vestno izpolniti in pri tem je vztrajal do cilja, četudi so si pot do njega nalogodajalci mnogokrat drugače zamišljali. Pravzaprav je na ukaz, da je treba dati večji odkop premoga, zrastle Velenje. "Več premoga, je pomenilo, da potrebujemo več rudarjev. A ljudje nekje morajo živeti. Za življenje potrebujejo živež, obleko, pohištvo, skratka trgovine. Če hočejo bolje delati,

morajo nekaj znati. Njihovi otroci potrebujejo šole, vsi skupaj pa kulturo, zabavo, parke, športne objekte..."

In se je začelo. Nestl je udarnike motiviral z mislijo, da vse delajo zase. Pridnih rok je bilo veliko, za svoje delo so udarniki dobivali točke, ki so jim prinesle stanovanje. Tako si je večina svoje svetlo in daljinsko ogrevano stanovanje dobesedno pridelala s svojimi rokami. "Daljinsko ogrevanje še danes pomeni bivanjski standard, ki se ga v Velenju morda niti ne zavedamo dovolj. Kaj je lepšega, kot da se človek zbudi v toplem stanovanju, da ga pričaka topel dom, ko pride z dela, in da je vedno na voljo vroča voda za umivanje," se še danes dobro zdi Nestlu, da je to idejo, prineseno iz ZDA, uresničil pri gradnji Velenja.

Preprosto in tekoče govori in poslušalcu se zdi, da je zgodba, stara danes petdeset let, nastajala brez težav. Pa sploh ni res. Veliko je bilo

"Daljinsko ogrevanje še danes pomeni bivanjski standard, ki se ga v Velenju morda niti ne zavedamo dovolj. Kaj je lepšega, kot da se človek zbudi v toplem stanovanju."

politično tveganih odločitev, potrebne so bile trma, samozavest in vztrajnost. "Ko sem prišel v premogovnik za direktorja, sem moral najprej urediti odnose med rudarji in nameščenci. Drug za drugega niso vedeli, kaj delajo, grdo so se gledali, zato smo organizirali udarniško delo nameščencev v jami in rudarji so jih lepo sprejeli. Odnose smo tako uredili, da je bilo potem veselje delati.

Tisti, ki jim takšne razmere niso bile pogodu, so odšli. Tako smo izgubili kar nekaj rudarskih inženirjev, a sem hkrati našel nekaj novih in z njimi smo potem začeli izboljševati delovne razmere v premogovniku in dvigovati proizvodnjo," razlaga Nestl, ki ni le direktoroval, ampak bil tudi aktiven udeleženec udarniškega dela v premogovniku in pri gradnji mesta.

Nestl ni poskrbel le za to, da so rudarji trdo delali v jami in udarniško na velenjskih poljih, ampak se je zavedal, da potrebujejo tudi razvedrilo. Med to je prav gotovo spadalo praznovanje dneva rudarjev. Parada, skok čez kožo - to sta simbola praznovanja, ki se ohranjata še danes. Po njegovem tako mora biti. Letos bo med aktivnimi udeleženci 41. skoka čez kožo tudi Nestl. Dobil je novo uniformo, saj je svojo že pred leti podaril nekemu rudarju.

Zgodba o rudarskih uniformah spada med še ene takšne naloge, ki jih je Nestl uresničil malo po svoje. Kljub temu da ni dobil soglasja za predlagan model uniforme, je - prepričan, da rudarji uniforme morajo čimprej dobiti - kar naročil blago, šivanje in izdelavo uniform. V novih uniformah so rudarji prvič vzbudili pozornost na pogrebu dveh kameradov v Trbovljah in nato na neki paradi v Celju. Ljudem so bili všeč, rudarji pa so se v njih počutili svečano.

Tako se počutijo še danes in tako se bo zagotovo kot častni skakalec počutil tudi Nestl Žgank. Že zato, ker bo praznik rudarjev, ker bo lahko znova podoživel praznovanje, množico uniformiranih rudarjev, duh premogovništva. "Žal mi je, da je od slovenskega premogovništva ostala 'knappovščina' le še v Velenju," je pripomnil.

Nestl je po poklicu mizar, skozi izkušnje pa si je pridobil mnogo poklicev. Tudi rudarskega, ki ga bo s častnim skokom čez kožo potrdil.

Diana Janežič

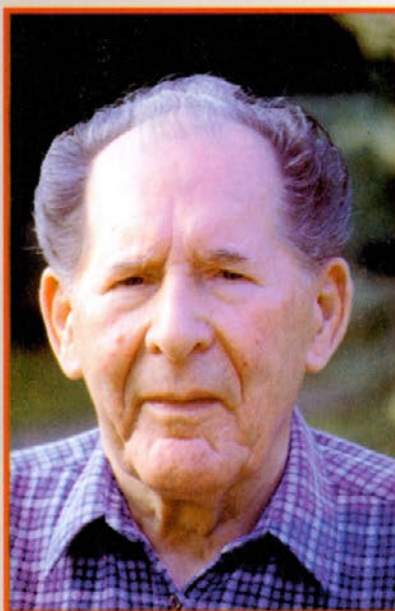
Nestl Žgank

Nestl Žgank, nosilec parti-zanske spomene-nice 1941 in prvi častni občan občine Velenje, se je za-pisal v novejšo zgodovino Ve-lenja kot človek, ki mu niso bile mar le nakopa-ne tone premo-ga, temveč je hotel svojim ru-darjem zagoto-viti dobre delovne razme-re, zgraditi so-doben

premogovnik in novo mesto z le-pimi, prijetnimi stanovanji in vsem, kar spada zraven. Ko je bil leta 1950 poslan v Šaleško dolino za direktorja Rudnika lignita Ve-lenje, se je znašel pred zahtevno nalogo: urediti razmere v premo-govniku, povečati proizvodnjo in rudarjem zagotoviti razmere za človeka vredno življenje.

Misel o gradnji stanovanj v obliki 'provizorijev' je zavrnil in se skupaj s številnimi sodelavci odločil za gradnjo sodobnega mesta. Hkrati z rastjo premogovnika je na vzhodnem delu Šaleške doline v nekaj letih zrastle tudi novo mesto Velenje, ki je danes peto mesto po velikosti v Sloveniji. Ogromno dela pri izgradnji mesta je bilo opravljenega z udarniškim prostovoljnim delom rudarjev in drugih prebivalcev Velenja. Z veliko volje, vztrajnosti in odrekanja je tako rekoč na premogu nastalo lepo, sodobno mesto.

Nestl Žgank, ki se je rodil 30. decembra 1909 v Dolenji vasi pri Preboldu, je bil že iz otroških let navajen trdega kmečkega življenja. Zato mu ni bilo težko poprijeti za kramp ali lopato in se pridružiti

svojim sodelav-cem in njihovim družinskim čla-nom pri delu v premogovniku, pri reguliranju reke Pake, urejanju okoli-ce Škalskega jezera, gradnji nogometnega igrišča, letnega kina, parka, vo-dovoda, otroškega igrišča itd. Ve-lenje je nekdaj veljalo za tipičen primer uspešne 'social-istične izgradn-

je', zato so ga takratni najvidnejši politiki radi razkazovali tujim državljanom.

Velenje so v letih, ko je bil Žgank direktor rudnika (v letih 1950 do 1965) in predsednik velenjske občine (v letih 1969 do 1978), obiskale številne tuje delegacije in visoki državniki, štirikrat pa je bil gost Velenja tudi predsednik nekdanje Jugoslavije Josip Broz - Tito.

Žgank pravi, da Velenje ni noben 'socialistični čudež', temveč le in samo delo pridnih rok velenjskih rudarjev, njihovih družinskih članov in drugih Velenjčanov. Brez njih ne bi bilo ničesar!

Vseh nalog se je Nestl Žgank v življenju lotil odgovorno in zagnano in v delo vedno vložil maksimum. Kot pravi sam, je bilo njegovo največje življenjsko zadovoljstvo uspešen razvoj velenjskega premogovnika in razvoj novega mesta Velenje.

Za to je živel in danes s ponosom gleda na prehojeno pot.

Damijan Kljajič

Grand prix za Dotik svetlobe

V črni garderobi Muzeja premogovništva Slovenije bo do 28. septembra na ogled 54 likovnih del 50 avtorjev, sodelujočih v letošnjem likovnem srečanju ex-tempore, ki je bilo že 22. organizirano v okviru praznovanja dneva rudarjev.

125 avtorjev je žigosalo 307 podlag, 100 avtorjev pa je v soboto, 16. junija, oddalo 139 likovnih del različnih tehnik, a vse na eno temo: Premogovnik Velenje in Šaleška dolina. Organizator je pripravil kar 14 nagrad, med njimi polovico odkupnih.

Zanimanje za velenjski ex-tempore je vsako leto veliko.

A kot je na odprtju razstave in podelitvi nagrad v soboto, 16. junija, dejal predsednik žirije umetnostni zgodovinar in likovni kritik Mirko Juteršek - poleg njega so dela ocenjevali še prof. Darko Slavec ter umetnostne zgodovinarke in likovne kritičarke Milena Koren Božiček, Marlen Premšak in Milena Zlata - amaterskih in izobraženih slikarjev ne privlačijo le nagrade, temveč predvsem druženje, ustvarjanje v različnih tehnikah ter priložnost za izražanje svojih pogledov na isto temo. S tem izražajo svojo ustvarjalnost, koristi od prireditve pa ima tudi kraj. Obogati se z novim likovnim pogledom svoje pokrajine, ljudje pa se likovno izražujejo.

Da temu je tako, je pritrdil tudi slavnostni govornik ob odprtju Marjan Lampret, predsednik letošnjega odbora za pripravo praznovanja dneva rudarjev. "Posebej nam, rudarjem, veliko pomeni, da sta se naše vsakdanje delo, ki fizično ni več tako trdo in kruto, kot je bilo nekoč, in naš

vedno bolj trd boj za svoje mesto na trgu različnih interesov, odrazila v toliko in tako različnih likovnih delih. Kot je glasba brez poslušalca mrtva, tako je slika brez dojemljivega in pozornega opazovalca le kos papirja ali platna.

Umetniška dela, ki so nastala iz vaših občutij, niso obogatila samo vas, ampak bodo tudi vse, ki si bomo razstavo ogledali."

In kako sta žirija in organizator razdelila vse nagrade? Premogovnik Velenje je odkupil dela Nataše Tajnik, Štefana Marflaka, Lojzeta Zavolovška in Inge Bolič. SPESS je odkupil delo Denisa Senegačnika, IP

HTZ Simona Kajte, drugo delo istega avtorja pa trgovina ART. Žirija je

častne diplome podelila Luki Popiču, Arpadu Šalamonu, Jožetu Potokarju, Simonu Zlodeju in Mladenu Stropniku kot avtorju iz Šaleške doline. **Veliko odkupno nagrado** Premogovnika Velenje je prejel Tadej Törč, **grand prix** 22. likovnega srečanja ex-tempore Premogovnik Velenje 2001 pa je letos prejela Barbara Demšar iz Škofje Loke za delo Dotik svetlobe.

Odprtja razstave v prezivnici Muzeja premogovništva Slovenije se je udeležilo veliko avtorjev - med njimi je bilo, žal, najmanj prav avtorjev, ki so bili nagrajeni - in drugih, ki jih zanima likovna ustvarjalnost. V kulturnem programu je nastopila koncertna pianistka Brigita Pavlinč.

Razstava je torej postavljena in vas vabi, da se sprehodite po njej.

Diana Janežič

Dvajsetič okteti rudarjem

V petek, 8. junija, zvečer je bila v veliki dvorani Glasbene šole Velenje prva letošnja prireditev v počastitev dneva rudarjev. To je bilo 20. srečanje Okteti rudarjem, na katerem so tudi letos nastopili oktet Tosama Domžale, Ljutomerski oktet, Zagorski oktet, Rudarski oktet, za popestritev programa pa še dekleški nonet Vivera ter baritonist Tomaž Kovačič.

Vsak oktet je zapel po tri pesmi, nonet pet pesmi, skupni program združenih oktetov pa je zajemal šest pesmi in je bil posvečen slovenskim skladateljem, ki se jih v letih 2000 in 2001 spominjamo po zaokroženi letnici rojstva ali smrti. Pri zadnji pesmi je - za višek večera - zapel še solist Tomaž Kovačič.

Glasbeni program je bil pester, s povezovanjem ga je polepšala Aca Poles in večer je bil prijeten, kot se za 20. jubilejni koncert tudi spodobi.

V juniju 1982 je bilo prvič organizirano srečanje oktetov v Velenju in od takrat so ta srečanja ob rudarskem prazniku tradicionalna. Od leta 1987 pa so vključena v kulturni del prireditev ob praznovanju stanovskega praznika rudarjev in leto za tem je prireditev dobila uradni naziv "Okteti rudarjem".

Predsednik združenih oktetov je od začetka dr. Franc Žerdin. Tokrat je v

spomin na 20. srečanje podelil nastopajočim kipce Barbare - zavetnice rudarjev - in priznanja, nastopajoče in goste pa je pozdravil tudi predsednik Rudarskega okteta mag. Marjan Kolenc.

Dragica Marinšek

Glas harmonike jih druži

Harmonikarski orkester Premogovnika Velenje združuje 18 članov, ki v prostem času gojijo tradicijo slovenskega ljudskega godčevstva. Zaradi tako velike zasedbe in igranja zgolj na diatonično harmoniko, priljubljeno frajtonarico, je takšen orkester edinstven v slovenskem prostoru.

“Na srečo se godčevstvo v nekdanjem plemenitem pogledu še vedno pojavlja pri nekaterih skupinah, ki se še danes zbirajo predvsem iz veselja do igranja in druženja, nastopajo brez pogodb in denarnih nadomestil in s tem tako rekoč opravljajo svoje prvinsko poslanstvo.

V primeru Harmonikarskega orkestra Premogovnika Velenje je pristop h glasbi še toliko bolj hvalevreden, saj vsi glasbeniki muzicirajo samo zato, da se ob glasbi sproščajo, da z njo zabavajo svoje bližnje ter da ob trdem delu v premogovniku najdejo žarek svetlobe, košček sonca.

Zato bi morali take skupine bolj podpreti tako ustanove kot tisti posamezniki, ki imajo na skrbi ohranjanje slovenske množične duhovne kulture, kamor spada tudi domača glasba.”

Tě besede je med drugim v zloženko Harmonikarskega orkestra zapisal mag. Ivan Sivec, dober poznavalec narodnozabavne glasbe, sestavov, ki jo izvajajo, in tudi pisec besedil in knjig o tej glasbi. Orkester vodi Miro Klinc, ki z veseljem poudari, da je napredek članov orkestra na glasbenem področju očiten. To je razvidno iz posnetih skladb kot tudi iz številnih nastopov po vsej Sloveniji.

“Posneli smo že sedem skladb in tako počasi sestavljamo vsebino naše prve zgoščenke, ki bi jo radi izdali ob koncu leta,” pravi Bojan Lajlar, član orkestra. “Veliko tudi nastopamo. V juniju smo nastopili na srečanju pevskih zborov socialnih zavodov v Beli dvorani in na glasbenih večerih Glasbene šole Slovenj Gradec v atriju gradu Rotenturn. Letos bomo z ansamblom Dan in noč nastopili na priznanem festivalu narodno-zabavne glasbe v Vurbreku.

STOJIMO OD LEVE PROTI DESNI: RADO BERLAK, JOŽE ZALUBERŠEK, SILVO IVANEK, JOŽE ROVŠNIK, JOŽE PRISTOVŠEK, KAREL ZLATAR, IVAN OBŠTETER, ALEŠ MAJHEN, BORIS LESJAK, ERIK HRIBERNIK

SEDIJO OD LEVE PROTI DESNI: IVAN MUHIĆ, MIRAN PLAZNIK, SREČKO KOROŠEC, PETER POSTRUŽIN, BOJAN LAJLAR, MIRO KLINC, RAFAEL GORŠEK, VINKO JAGRIČ

Pripravljamo se na gostovanje v Berlinu pri znanem župniku Doriju, kamor naj bi se odpravili letos jeseni, med našim obiskom pa bi predstavili kulturno dejavnost v Premogovniku Velenje in organizirali tudi razstavo likovnih del.”

Kako vadijo? Veliko in redno. Vsak član orkestra sam doma veliko igra, vadi izbrane skladbe, nato pa vadijo po skupinah in vsi skupaj. Vaje so, seveda, intenzivnejše, ko se bliža kakšen nastop. Nastopajo radi in so veseli vsake priložnosti, da lahko s svojim igranjem razveselijo poslušalce. Glede na to, za kakšen sestav gre, so povsod dobro in z zanimanjem sprejeti.

“Ob kako različnih priložnostih igramo, naj ponazorim z dvema primeroma. Konec leta 2000 so v Muzeju premogovništva Slovenije pripravili nočni ogled muzeja Iz teme v temo. Po ogledu smo obiskovalce pričakali v prezivnici in bili so prijetno presenečeni. Nekateri so celo zaplesali, vsem pa smo na svoj način polepšali prednovoletni obisk v muzeju. Drug odmeven nastop je bil na lanskem Obrtnem sejmu v Celju, kjer smo nastopili na razstavnem prostoru Poslovnega sistema. V trenutku se je zbralo veliko ljudi, ki so si tudi ogledali naš prostor” pravi Lajlar.

Delovanje Harmonikarskega orkestra financirata podjetje Premogovnik Velenje in Odbor za kulturo v njem, ob posameznih projektih, kot bo izdaja zgoščenke in je snemanje skladb zanj, pa prosijo za dodatna sredstva sponzorje. Sicer sredstva, ki jih dobijo v podjetju, večinoma porabijo za plačilo mentorja.

Harmonike, frajtonarice, so, seveda, osebna last vsakega člana. Nov instrument stane okoli pol milijona tolarjev

in v zadnjem letu je kar osem članov kupilo nove instrumente. Tudi to kaže, da so člani igranje vzeli zares, da jim veliko pomeni, da orkester ubrano zveni ter da so pripravljeni v ta svoj hobi vložiti poleg energije in prostega časa tudi veliko denarja.

“Nagrajeni smo z uspehi, z odmevnostjo naših nastopov, dobrim sprejemom pri poslušalcih in prepoznavnostjo orkestra, ki je že kar velika. Spomladi nas je Ivan Sivec predstavil v svoji polurni oddaji na prvem programu Radia Slovenija, gostovali smo že na več lokalnih radijskih in televizijskih postajah, vabijo nas na koncerte in različne prireditve,” je ponosen Lajlar.

Uspehi bi bili zagotovo manjši, če bi se člani orkestra ne razumeli tako dobro med seboj. Druži jih ljubezen do narodno-zabavne glasbe in z njo so postali pravi prijatelji. “Na vajah in nastopih se pogosto srečujemo, k našim neformalnim srečanjem pa pritegnemo tudi naše družine. Tako imamo tradicionalno srečanje, imenovano salamiada, za katero člani prispevajo salame, ki so jih sami izdelali. Lahko si predstavljate, da smo kritični ocenjevalci mesnih izdelkov, pa tudi, da vsi ti izdelki končajo, kot se zanje spodobi. Glasbe in dobre volje pa na takšnih srečanjih, jasno, tudi ne manjka.”

V juliju bodo še igrali in nastopali, avgust pa je tudi zanje počitniški mesec. Čaka pa jih naporna druga polovica leta ob načrtovanem nastopu v Berlinu in izpolnitev želje, da bi izdali zgoščenko. Vaj bo torej še veliko, vmes pa jim bomo zagotovo lahko še velikokrat prisluhnili prek radijskih valov ali na različnih prireditvah.

Diana Janežič

Tokrat muzej podelil nagrade

V Muzeju premogovništva Slovenije so v maju razpisali nagradni natečaj za likovna in literarna dela na temo Obisk Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju in k sodelovanju povabili učence osnovnih šol in dijake srednjih šol, ki so obiskali muzej. V predpisanem roku je prispelo skupaj 118 del, od tega 66 likovnih in 52 literarnih ali drugih del.

Na skromni, a zelo prisrčni slovesnosti v učilnici Muzeja premogovništva Slovenije 19. junija sta vodja muzeja Peter Pušnik in direktor Premogovnika Velenje dr. Franc Žerdin podelila praktične nagrade vsem učencem, ki so prišli v ožji izbor, glavni nagradi - čeka za nakup knjig - pa Maticu Klemnu in Lenartu Ugovšku ter računalnika za šolo na Muti in v Gornjem Gradu njunima mentoricama.

Poslana dela si je ogledala in jih ocenila strokovna komisija, ki so jo sestavljali: predsednik Peter Pušnik, vodja Muzeja premogovništva Slovenije, člana mag. Jože Hudales, vodja Muzeja na gradu, in Ivo S. Stropnik, vodja založniške dejavnosti in literat.

Svoja dela so poslali učenci in učenke iz 9 osnovnih šol, iz srednjih šol pa ni bilo nobenega prispevka. Glede na to se je komisija odločila, da prenese nagradni sklad za srednje šole na osnovne šole in tako posebej nagradi likovne izdelke in posebej literarne ali druge izdelke (križanke, uganke, rebusi).

Komisija je najprej naredila ožji izbor, v katerega se je uvrstilo 17 del, od tega 9 likovnih in 8 literarnih ali drugih del teh avtorjev:

1. Ana Černe, 7. na, OŠ Rodica Domžale,
2. Kristjan Dokožič, OŠ Gustava Šiliha Velenje,

3. Luka Narat in Simon Kovač, 7 nb, OŠ Rodica Domžale,
4. Vita Zgoznik, 4.a, OŠ Frana Kranjca, Celje,
5. Tinka Valtl, 3.a, OŠ Muta,
6. Tadej Lužnik, 6.b, OŠ Gustava Šiliha Velenje,
7. Tamara Kopinšek, 6.b, OŠ Frana Kranjca Celje,
8. Polona Poličnik, 4.a, OŠ Fran Kocbek Gornji Grad,
9. Matic Klemen, 3.a, OŠ Muta,
10. Lenart Ugovšek, 4.a, OŠ Fran Kocbek Gornji Grad,
11. Aleksander Pečovnik, 5.b, OŠ Biba Röck Šoštanj,
12. Tjaša Medved, 6 razred, OŠ Gustava Šiliha Velenje,
13. Petra Hlačar, 5.a, novinarski krožek OŠ Griže,
14. Tomaž Cerar, OŠ Rodica Domžale,

15. Klemen Forneci, 6. razred, OŠ Gustava Šiliha Velenje,

16. Davorin Pahovnik, 4.a, Fran Kocbek Gornji Grad,

17. Špela Janežič, 8. razred, OŠ Gustava Šiliha Velenje.

Izmed avtorjev v ožjem izboru je komisija v obeh kategorijah določila naslednja zmagovalca:

avtor najboljšega likovnega dela je **Matic Klemen**, 3.a, OŠ Muta za sliko **"V rudniku ima vsak svoje delo"**,

avtor najboljšega literarnega ali drugega dela je **Lenart Ugovšek**, 4.a, OŠ Fran Kocbek, Gornji Grad, za pesem **"Premog"**.

Avtorja dobila knjižni nagradi v vrednosti 30.000 SIT, šoli, od koder prihajata, pa osebna računalnika.

Peter Pušnik, predsednik strokovne komisije

Rudar

A large group of miners, mostly men, are marching in formation on a red running track. They are wearing black uniforms with gold buttons and black caps. Some have red flowers pinned to their lapels. The background shows a green fence and trees under a blue sky.

Priloga Rudarja o upokojenih delavcih podjetja

junij 2001,
števila 5, leto XXXV

Vsem
upokojenkam
in upokojencem
čestitamo
ob dnevu rudarjev!

Spoštovani sodelavci, upokojenci!

Vabimo vas k praznovanju dneva rudarjev v soboto, 30. junija 2001.

- Praznični dan se bo začel zjutraj z budnico Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje.
- Ob 10. uri se bodo v Domu kulture zbrali naši sodelavci in sodelavke, ki so v podjetju zaposleni 20 let. Prejeli bodo priznanja in ročne ure. Na tej slovesnosti bodo priznanja in spominske nagrade prejeli tudi jubilanti jamske reševalne čete.
- Ob 17. uri se bodo na Titovem trgu začeli zbirati uniformirani rudarji za parado.
- Ob 17.30 bo parada krenila po mestnih ulicah proti stadionu ob jezeru.
- Ob 18. uri se bo na mestnem stadionu začel tradicionalni 41. skok čez kožo. Častni skok čez kožo bo opravil Nestl Žgank, nekdanji direktor premogovnika, župan Velenja v 70. letih in graditelj novega Velenja. Slavnostni govornik bo mag. Janez Kopač, minister za okolje in prostor.
- Od 19.30 dalje bo na prireditvenem prostoru ob Škalskem jezeru družabno srečanje delavcev in upokojencev Premogovnika Velenje.

Srečamo se torej v soboto, 30. junija, ob 18. uri na stadionu ob jezeru na 41. skoku čez kožo!

Srečno!

Odbor za pripravo
praznovanja dneva rudarjev

Drugi breg je vedno lepši. Odmaknjen je in ti kot okamenel strmiš v lep privid. Ali si kdaj pomislil, da se tisti na onem bregu ozirajo k tebi in si mislijo, da imaš ti mnogo več sreče, saj tudi oni vidijo samo tvojo boljšo stran. Tvojih majhnih in velikih skrbi, teh pač ne poznajo.

Živeti srečno je velika umetnost. Eden od pogojev za to je zadovoljnost.

Sreče ni na drugem bregu. Skriva se v tebi.

Phil Bosmans

Spoštovane sodelavke, spoštovani sodelavci!

Z upokojitvijo ste prestopili na drugi breg. Življenje na njem vam bodo eni zavidali, drugi privoščili, vi pa se boste z onega brega ozirali k nam, v podjetje, v katerem ste si pridelali upokožitev. Morda si boste - nekaj časa - želeli nazaj, morda pa boste svoje novo življenje sprejeli kot izziv, kot novo priložnost.

Tako želimo, da svojo upokožitev sprejmete. Kot izziv, kot novo priložnost. Kajti kot pravi Phil Bosmans v zgornji misli, se sreča skriva v nas samih. Novo poglavje, ki ga začenjate z upokojitvijo, vam nudi obilo priložnosti, da zaživite, kot ste morda vedno želeli, pa zaradi obveznosti v službi niste mogli.

Tega se nekateri med vami že zavedate, saj ste na vprašanje, kaj boste počeli v pokoju, zapisali kratko: "Ukvarjal se bom s hobiji, za katere dosedaj nisem imel dovolj časa." Nekateri ste samokritično in zelo odkritosrčno zapisali: "Več časa bom namenil svoji družini in prijateljem."

Veseli nas, vaše nekdanje sodelavce, da ste prav vsi napisali, s čim se boste ukvarjali. Torej vas bo življenje na "onem bregu" zaposlovalo, vam dajalo smisel, vas osrečevalo, to pa je največ, kar ste z upokojitvijo dobili.

Veseli bomo tudi, če boste med tiste prijatelje, za katere boste imeli odslej več časa, šteli tudi nas, ki ostajamo v Premogovniku Velenje. Ne pretrgajte vseh vezi s tistimi, s katerimi ste šli skozi delovne uspehe in poraze, skozi dneve in noči trdega, težkega in odgovornega dela.

Ne prekinite stikov s podjetjem, saj ste vendarle v njem bili skoraj tri desetletja. Prišli ste v časih, ko je bilo premogovništvo v vzponu. Večali smo odkop premo-ga, izboljševali varnost pri delu, veliko smo vlagali v mehaniziranost delovnih postopkov in humanizacijo delovnih razmer. Vse težave, ki so spremljale ta razvoj, ste doživljali sami in jih pomagali reševati. In za vse uspehe, ki smo jih v Premogovniku Velenje na teh področjih dosegli, ste zaslužni tudi vi. S ponosom lahko gledate na svojo delovno pot.

Zatorej, bodite zadovoljni, srečni, dejavni in uspešni tudi na "onem bregu". Najdite smisel življenja in srečo, ki se skriva le v vas.

Srečno!

Diana Janežič

Joza Djerdji,

upokojen 31. maja 2000
 Rodil se je 8. avgusta 1951 v Gornji Stubli, Kosovo. Poročen z Mirišajo, rojeno Zejnullahi. Oče treh otrok: Robertsona, Violete in Antona.
 Od 23. 11. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Leta 1977 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, sedaj Jamska strojna služba, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.
 Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času se rekreira in igra šah, kar za bo zaposlovalo tudi v pokoju. Svojim nekdanjim sodelavcem želi polno zdravja in sreče.

Drago Veselinović,

upokojen 6. junija
 Rodil se je 22. novembra 1952 v Čoljugu, Hrvaška. Poročen z Matildo, rojeno Kotnik. Oče dveh otrok: Saša in Maka.

Od 11. 1. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1996 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1984 je končal Srednjo ekonomsko šolo in pridobil poklic ekonomskega tehnika. Opravil je tudi tečaj za upravljanje z gradbenimi stroji.

Bil je športni referent v obratu, predsednik mladinske organizacije v obratu ter član ZK. Sodeloval je pri udarniškem delu sanacije odvodnih kanalov na Velenjskem gradu. Nagrajen je bil

za 20 let dela v podjetju in prejel diplomu za delo na področju rekreacije. V prostem času je igral nogomet, tenis in plaval ter bil član uprave NK Rudar. Tudi kot upokojenec se bo ukvarjal z rekreacijo pa še s kmetijstvom, več časa pa bo namenil tudi družini. Sodelavcem želi, da bi se čim več ukvarjali z rekreacijo, da bi se razumeli s svojimi družinskimi člani in s sodelavci ter da bi bili zdravi in uspešno delali.

Viktor Roršek,

upokojen 30. junija
 Rodil se je 27. junija 1953 v Ložnici. Poročen z Vido, rojeno Jeseničnik. Oče enega otroka: Viktorja.
 Od 3. 9. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot odgovorni kopač na odkopu.
 Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Šentilju in Hrastovcu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi srečno in varno delo.

Alojz Lašič,

upokojen 18. junija
 Rodil se je 17. maja 1953 v Logarevcih pri Ljutomeru. Poročen z Vesno, rojeno Grobelnik. Oče enega otroka: Nataše.
 Od 19. 6. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot rudarski nadzornik. Leta 1984 je končal rudarsko tehnično

šolo in pridobil poklic rudarskega tehnika.

Bil je podpredsednik delavskega sveta in dva mandata sekretar ZK v obratu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Podkraju in na Paškem Kozjaku. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času je rad kolesaril in s tem bo nadaljeval tudi v pokoju, veliko časa pa bo preživel tudi pri hiši v Ljutomeru. Svojim sodelavcem želi varno delo in da bi se zdravi vračali iz jame.

Stanislav Zep,

upokojen 23. junija
 Rodil se je 17. oktobra 1953 v Slovenski Gradcu. Poročen z Vero, rojeno Rednak. Oče enega otroka: Aleša.
 Od 1. 8. 1984 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa že od leta 1970. Leta 1984 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Praktičnem izobraževanju. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1994 v HTZ, kjer je delal do upokojitve pri popravilu TH objemk v Strojnem remontu. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Leta 1979 je opravil tudi tečaj za strojnika težke mehanizacije. Sodeloval je pri udarniški izgradnji otroškega igrišča v Velenju in ceste v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju se bo več posvečal družini, vsem sodelavcem pa želi veliko zdravja in delovnih uspehov.

Pavao Šljivić,

upokojen 25. junija
 Rodil se je 17. maja 1952 v Velikih Trnovcih, BiH. Poročen z Ano, rojeno Vukančić. Oče dveh otrok: Borislava in Mladena.

Od 19. 8. 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari in se rekreira. Vsem nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče, zdravja in veselja ter jim pošilja lep pozdrav in 'srečno!'.

Hamdija Halilović,

upokojen 28. junija
 Rodil se je 27. februarja 1952 v Babićih, BiH. Poročen z Abido, rojeno Hamzić. Oče dveh otrok: Mirsada in Edina.

Od 2. 9. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju si bo krajšal čas z vrtičarstvom. Vse dobro, zdravja, sreče, uspehov pri delu, nobenih nezgod in veliko razumevanja v družini - to želi svojim nekdanjim sodelavcem.

Marija Marhat,

upokojena 2. julija
 Rodila se je 13. junija 1947 v Paki pri Velenju. Poročena z Albinom. Mati

štirih otrok: Sonje, Alenke, Jasne in Nataše.

Od 20. 3. 1964 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v Gradbeni dejavnosti. Bila je večkrat premeščena, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delala do upokojitve. Leta 1966 je opravila strojeepisni tečaj, leta 1972 izpit za polkvalificirano in leta 1974 za kvalificirano perico.

Bila je članica in predsednica delavskega sveta, članica komisije za delovna razmerja pri DS ter predsednica izvršilnega odbora sindikata obrata. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je bila zelo dejavna. Pela je v pevskem zboru KUD Lipa Konovo in v cerkvenem pevskem zboru Šalek. Njeni konjički so gojenje rož, vrtnarjenje, nabiranje zdravilnih zelišč. Z vsem tem se bo ob urejanju okolice hiše, pletenju in šivanju ukvarjala tudi v pokoju.

Svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, čim manj nesreč pri delu, dobrih in pristnih odnosov s sodelavci ter zdravja vse do upokojitve.

Martin Vegan,

upokojen 4. julija
Rodil se je 10. septembra 1952 na Ptuj. Poročen z Marico, rojeno Šket. Oče dveh otrok: Bojane in Gregorja. Od 5. 6. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve kot kombajnista. Leta 1983 je opravil dopolnilni tečaj za delo s pridobivalnimi stroji na odkopih.

Bil je član delavskega sveta in komisije za dodeljevanje stanovanj pri njem ter poverjenik sindikata. Sodeloval je pri udarniških delovnih akcijah na Paškem Kozjaku, v Šentilju, Škalah in Cirkovcah. Prejel je bronasto, srebrno in zlato udarniško značko ter značko udarnika. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in za aktivno delo pri športu in rekreaciji. V prostem času je igral mali nogomet, rokomet, odbojko, tenis ter smučal in plaval. V pokoju bo nekaj časa namenil tenisu, plavanju in izletom v naravo.

Vsem delavcem v Premogovniku Velenje in svojim nekdanjim sodelavcem želi veliko zdravja, čim manj delovnih nezgod in veliko delovnih uspehov.

Vilko Vuzem,

upokojen 4. julija
Rodil se je 17. decembra 1964 v Celju. Poročen z Vikico, rojeno Verboten. Oče dveh otrok: Klemna in Špele.

Od 19. 12. 1985 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za krvodajalstvo. V prostem času plava in se ukvarja z gimnastiko, v pokoju pa se bo bolj posvetil družini in skrbi za svoje zdravje. Sodelavcem želi veliko razumevanja v kolektivu in jim svetuje, naj varujejo svoje zdravje.

Valent Bakač,

upokojen 10. julija
Rodil se je 28. januarja 1952 v Knezovcu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Vero, rojeno Mihalič. Oče štirih otrok: Marinke, Valerije, Valentine in Ane Marije.

Od 24. 12. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot polkvalificirani zidar v Gradbeni dejavnosti. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za kvalificiranega kopača in leta 1983 izpit za strelca v metanskih jamah.

Bil je član delavskega sveta jame Pesje. Udeleževal se je v športnih igrah podjetja. Nagrajen je bil za 20

let dela v podjetju. V pokoju se bo razgibal s športom in delom, nekdanjim sodelavcem pa želi: "Le tako naprej do novih zmag."

Evgen Drovenik,

upokojen 12. julija
Rodil se je 30. septembra 1954 v Brestovcu pri Šmarjah. Poročen z Marino, rojeno Leskovar. Oče dveh otrok: Simone in Suzane.

Od 20. 11. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Leta 1980 je opravil tečaj za kombajnista in za jamskega reševalca.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za 13 let aktivnega dela v jamski reševalni četi ter za krvodajalstvo.

V prostem času se je rekreiral z nogometom. Svojim sodelavcem želi še veliko delovnih uspehov.

Dušan Hribernik,

upokojen 23. julija
Rodil se je 14. decembra 1952 v Mariboru. Poročen s Katarino, rojeno Škarar. Oče enega otroka: Aleša.

Od 11. 6. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1981 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak ter steze za motokros na Trebeliškem. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 50-krat darovano kri.

V prostem času rad kolesari in plava, v pokoju pa bo največ časa in pozornosti posvetil vinski trti ob svojem vikendu. Svojim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov in varno delo.

Branka Tratnik,

upokojena 28. julija
Rodila se je 15. maja 1946 v Podgorici, Črna Gora. Poročena z Ignacem. Mati dveh otrok: Mateje in Branke.

Od 22. 5. 1979 je neprekinjeno delala v podjetju. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v Družbenem standardu. Bila je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v ESO Telecom, sedaj Telkom sistemi, kjer je delala do upokojitve v telefonski centrali. Bila je članica delavskega sveta. Nagrajena je bila za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je bila radioamaterka. Kot upokojenka bo dejavna, kolikor ji bo dopuščalo zdravje. Vsem nekdanjim sodelavcem želi obilo zdravja in sreče pri delu in v krogu njihovih družin.

Drago Piliš,

upokojen 31. julija
Rodil se je 29. januarja 1951 v Libovjah. Poročen s Slavico, rojeno Šenverter. Oče dveh otrok: Ingrid in Mitje. Od 4. 12. 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojni delovodja v Jamski mehanizaciji. Leta 1982 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je delal do upokojitve kot jamski nadzornik.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad kolesari, za kar bo imel v pokoju še več časa. Zaposlovat ga bo tudi delo pri vikendu. Svojim

sodelavcem in vodstvu podjetja želi največ zdravja, delovnih uspehov na vseh področjih ter 'srečno' do upokojitve.

Milan Rajšter,

upokojen 31. julija
Rodil se je 31. julija 1953 v Zavrhu nad Dobrno. Oče dveh otrok: Zvonke in Mojce.

Od 2. 6. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Zahod. Upokojil se je kot črpalec vode v re-virju v Jami Pesje - Škale.

Sodeloval je pri udarniških delovnih akcijah v jami ter pri izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času rad planinari in bo s tem nadaljeval tudi kot upokojenec. Sodelavcem svetuje, naj varujejo svoje zdravje.

Nazif Morankić,

upokojen 2. avgusta
Rodil se je 25. junija 1949 v Donjih Morancjih pri Srebrniku, BiH. Poročen s Hanko, rojeno Suljić. Oče dveh otrok: Jasnela in Jasne.

Od 17. 1. 1979 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamskem transportu, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot strojnik viseče dieselske lokomotive. Leta 1980 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača ter leta 1984 za strojnika VDL.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel priznanje za rekordni odkop premoga.

Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in uspehov pri delu.

Mijo Božić,

upokojen 5. avgusta
Rodil se je 13. novembra 1952 v Donji Dragunji pri Tuzli, BiH. Poročen z Delfo, rojeno Marjanović. Oče dveh otrok: Sanje in Branka. Od 2. 3. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1994 v Klasir-nico, kjer je delal do upokojitve. Leta 1986 je opravil tečaj za upravljalca pridobivalnih strojev in leta 1988 za samostojnega strelca v metanski jami. Bil je član delavskega sveta in komisij pri njem ter član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 65-krat darovano kri.

V prostem času je rad plaval in tekal. Sodelavcem želi čim več sreče, zdravja in lepih dogodkov.

Adolf Šumljak,

upokojen 7. avgusta
Rodil se je 4. maja 1941 v Družmirju. Poročen z Anico, rojeno Vukorepa. Oče enega otroka: Anite. Od 18. 11. 1982 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že od leta 1973 kot elektro instalater v ESO. Leta 1982 se je kot elektro instalater zaposlil v Zavarovanju. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve kot vodja skupine elektro remonta. Leta 1977 je opravil izpit za voznika C kategorije.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času se je ukvarjal s plavanjem, hojo in deloval v gleda-

lišču. V pokoju bo s primernimi telesnimi aktivnostmi skrbel za zdravje. Svojim sodelavcem želi veliko novih izzivov pri delu, več strpnosti in veliko osebne sreče.

Izet Sejdiković,

upokojen 12. avgusta
Rodil se je 12. novembra 1952 v Gnojnici, BiH. Poročen z Merlo, rojeno Hankić. Oče treh otrok: Mirzeta, Jasne in Mirnesa. Od 19. 11. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času se je rekreativno ukvarjal s športom in s tem si bo krajšal dneve tudi v pokoju. Svojim nekdanjim sodelavcem in celotnemu podjetju želi veliko zdravja, sreče in uspeha ter kliče 'srečno!'.

Vojislav Šušковиć,

upokojen 20. avgusta
Rodil se je 15. julija 1952 v Ostružnji Donji pri Doboju, BiH. Poročen z Maro, rojeno Milovanović. Oče dveh otrok: Daliborke in Željke. Od 18. 10. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jami Zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Leta 1975 je opravil tečaj iz protieksplzijske zaščite.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda v Zavrhu nad Dobrno. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad igra nogomet in šah. Sodelavcem želi varno in uspešno delo.

Stanislav Obreza,

upokojen 25. avgusta
Rodil se je 7. maja 1950 v Gavcah. Poročen z Alojzijo, rojeno Glušić. Oče dveh otrok: Natalije in Smiljana. Od 23. 9. 1982 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1979. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Pesje. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času je igral nogomet in ribaril, kar bo počel tudi v pokoju. Nekdanjim sodelavcem želi vse najlepše in tudi njim čimprejšnjo upokojitev.

Vladimir Strelec,

upokojen 31. avgusta
Rodil se je 20. avgusta 1951 v Vučetinecu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Gospano, rojeno Pekez. Oče dveh otrok: Snježane in Manfreda. Od 2. 10. 1978 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1975. Zaposlil se je kot kvalificirani rudar pri Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1987 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za inštruktorja praktičnega pouka, leta 1982 pa za strelca v metanskih jamah. Bil je član delavskega sveta. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za

55-krat darovano kri. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak in v Bele Vode. Je strasten ribič in član RD Velenje. Nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče in uspeha pri njihovem odgovornem delu.

Edvard Tamše,

upokojen 5. septembra
Rodil se je 7. julija 1955 v Gornjem Doliču. Poročen z Marijo, rojeno Viher. Oče dveh otrok: Edite in Tine. Od 14. 5. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani obratni električar v Jamski mehanizaciji, upokojil pa se je kot električar montaže v Jamski elektro službi. Leta 1977 je opravil izpit iz protiekspluzijske zaščite.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času rad planinari, igra rokometa in košarko, ukvarja se s sadjarstvom in filatelijo. Kolikor mu bo zdravje dopuščalo, bo dejaven tudi v pokoju, več časa pa bo posvetil tudi družini. Nekdanjim sodelavcem želi več strpnosti in medsebojnega razumevanja ter zdravja.

Vincenc Kovač,

upokojen 9. septembra
Rodil se je 8. septembra 1953 v Zlogoni vasi pri Oplotnici. Poročen z Majdo, rojeno Trantura. Oče dveh otrok: Darje in Melite.

Od 1. 6. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Zahod. Upokojil se je kot strežnik mehanizacije v Pripravah. Opravil je tečaj za reševalca.

Bil je član delavskega sveta. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste na Paški Kozjak in v Šentilju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času se rekreira in rad poje. Od svojih sodelavcev se je poslovil z željo po medsebojnem razumevanju, sreči in uspehih pri delu.

Anto Tadić,

upokojen 9. septembra
Rodil se je 15. januarja 1952 v Straži pri Srebreniku, BiH. Poročen z Janjo, rojeno Divković. Oče petih otrok: Zdenke, Jelene, Danijele, Gabrijele in Antonije.

Od 1. 9. 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale.

Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V pokoju bo kolesaril ter vrtnaril na Kunta-kinte. Svojim sodelavcem želi veliko sreče pri delu!

Adem Karić,

upokojen 15. septembra
Rodil se je 3. junija 1950 v Donji Orahovici, BiH. Poročen z Razo, rojeno Selimović. Oče treh otrok: Amirja, Alme in Selme.

Od 1. 12. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1994 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času rad kolesari in teče in z rekreacijo se bo ukvarjal tudi v pokoju.

Marjan Ipavec,

upokojen 16. septembra
Rodil se je 16. septembra 1949 v Kovku pri Ajdovščini. Poročen z Marijo, rojeno Prodnik. Oče treh otrok: Bernarde, Darka in Marjana. Od 3. 8. 1982 je neprekinjeno delal v podjetju.

Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1984 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1985 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za krvodajalstvo. V prostem času rad planinari in s tem bo nadaljeval tudi v pokoju. Nekdanjim sodelavcem želi veliko uspehov pri delu in čim manj nezgod.

Muhamed Muzaferović,

upokojen 27. septembra
Rodil se je 25. oktobra 1955 v Bosanski Krupi, BiH. Poročen s Sefijo, rojeno Atajić. Oče enega otroka: Fadi-la.

Od 11. 9. 1981 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. V pokoju bo več časa namenil svoji družini in prijateljem. Sodelavcem želi vse najboljše v nadaljnjem življenju in pri delu.

Anto Ljoljić,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 24. avgusta 1950 v Bištranih pri Kaknju, BiH. Poročen s Kato, rojeno Maračić. Oče dveh otrok: Erne in Bratislava.

Od 4. 8. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača.

Sodeloval je pri udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela, za krvodajalstvo in prejel zlato diplomo za inovatorstvo. V prostem času rad ribari in je član RD Velenje. Ribič bo tudi kot upokojenec. Za slovo od svojih sodelavcev je zapisal: "Ne obupajte v trdem delu; prišel bo trenutek za vas. Vsem veliko sreče in delovnih uspehov!"

Peter Rogić,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 19. avgusta 1952 v Gornji Kozici pri Sanskem Mostu, BiH. Poročen z Marijo, rojeno Končarevič. Oče treh otrok: Zorana, Gorana in Nenada.

Od 28. 7. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran kopač v Jami Pesje, kjer je delal do upokojitve. Opravil je izpit za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača.

Bil je član ZK Slovenije. Sodeloval je pri udarniških delovnih akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kot upokojenec bo več časa namenil družini, predvsem najmlajšemu sinu, in sprehodom v naravi.

Svojim sodelavcem se zahvaljuje za sodelovanje ter jim želi veliko zdravja in uspeha, pa čim manj poškodb pri delu.

Karel Zlatar,

upokojen 30. septembra
Rodil se je 8. oktobra 1949 v Mariboru. Poročen z Darinko, rojeno Koradej. Oče dveh otrok: Petre in Jerneje. Od 1.10.1983 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1987 za kvalificiranega kopača. Leta 1988 je opravil izpit za kombajnista ter leta 1992 za strelca v metanskih jamah. V prostem času rad igra harmoniko in je član Harmonikarskega orkestra podjetja. Igra tudi tenis, kot upokojenec pa bo več časa posvetil družini. Od delovnega kolektiva se posavlja z željo za čim več delovnih uspehov in zdravja ter vsem želi 'srečno!'.

Sinan Dervišević,

upokojen 12. oktobra
Rodil se je 11. septembra 1953 v Godušu pri Zvorniku, BiH. Poročen z Mino, rojeno Muminović. Oče dveh otrok: Senada in Mersada. Od 5. 6. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Škale. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 nazaj v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1977 za kvalificiranega kopača ter leta 1983 dopolnilni tečaj za kombajnista. Bil je član delavskega sveta in disciplinske komisije pri njem ter član sindikata. Sodeloval je pri udarniški

izgradnji nogometnega igrišča ob jezeru. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi veliko sreče pri delu.

Rudolf Pirečnik,

upokojen 12. oktobra
Rodil se je 11. marca 1948 v Skornem. Poročen z Marto, rojeno Anžej. Oče štirih otrok: Borisa, Petra, Danijele in Darinke. Od 6. 11. 1984 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1963 v EFE. Leta 1984 se je zaposlil kot kvalificirani ključavničar v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vzdrževalec tračnih tehtnic v jami. Leta 1970 je opravil izpit za voznika viličarja, leta 1975 za kvalificiranega strojnika in leta 1976 za kvalificiranega kovinarja. Bil je član delavskega sveta tozd in delovne organizacije. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 10-krat darovano kri. Sodeloval je v športnih igrah podjetje in v smučanju prejel več priznanj. Tudi v pokoju bo delal, svojim nekdanjim sodelavcem pa svetuje, naj varujejo svoje zdravje.

Mladen Jovanović,

upokojen 22. oktobra
Rodil se je 26. februarja 1952 v Trgovištu, Srbija. Poročen s Spaseno, rojeno Stanojevič. Oče dveh otrok: Milke in Milovana. Od 23. 5. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 v Jamsko mehanizacijo, upokojil pa se je kot strežnik mehanizacije v Jamski strojni službi. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je rad kolesaril in igral košarko, v pokoju pa bo največ časa namenil urejanju hiše. Vsem zaposlenim v podjetju želi še naprej uspešno delo in veliko zdravja.

Branko Klemenc,

upokojen 24. oktobra
Rodil se je 16. julija 1953 v Mislinji. Poročen s Štefanijo, rojeno Cigler. Oče dveh otrok: Štefana in Simone. Od 22. 11. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1979 za kvalificiranega kopača. Leta 1983 je postal kombajnista in leta 1985 skupinovodja. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Je član PD Mislinja, kot upokojenec pa se ukvarja z rejo domačih živali. Nekdanjim sodelavcem želi še naprej uspešno in varno delo ter 'srečno!'.

Zvonko Štefanec,

upokojen 27. oktobra
Rodil se je 13. septembra 1950 v Koprivnici, Hrvaška. Poročen z Lidijo, rojeno Knez. Oče dveh otrok: Maje in Tee. Od 27. 8. 1971 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1969. Zaposlil sse je kot kvalificirani rudar - strojnik v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1991 v HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je končal šolanje v strojni delovodski šoli, opravil pa je tudi tečaj iz hidravlike.

Bil je športni referent v obratu. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Bele Vode, v Šentilju in na Paški Kozjak ter skakalnice v Mislinji in stadiona NK Rudar v Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju ter leta 1986 za najboljšega športnika v obratu. Bil je aktiven nogometaš pri NK Rudar, rekreativno pa je igral namizni tenis. Rad bere in se zanima za zgodovino. V prostem času vrtnari in izdeluje izdelke iz stekla. V pokoju bo delal pri vikendu in izdeloval izdelke iz stekla. Svojim sodelavcem želi veliko zdravja ter mnogo lepih trenutkov na delovnih mestih.

Stanislav Grabnar,

upokojen 11. novembra
Rodil se je 23. februarja 1953 v Celju. Poročen z Džemilo, rojeno Kantarevič. Oče treh otrok: Ivana, Sanela, Klavdije. Od 2. 6. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Zahod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. 20 let je bil član PIGD podjetja in leta 1988 opravil izpit za gasilca. Sodeloval je na gasilskih tekmovanjih in prejel več priznanj GZ Velenje in GZ Slovenije. V pokoju se bo ukvarjal z gasilstvom in ribištvo. Sodelavcem želi zdravja in sreče v družinskem krogu.

Redžo Hankić,

upokojen 23. decembra

Rodil se je 15. novembra 1952 v Kruševici, BiH. Poročen z Bahrijo, rojeno Sakič. Oče dveh otrok: Asmira in Admira.

Od 8. 1. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah. Leta 1991 je bil premeščen v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1982 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Sodelavcem želi veliko zdravja, sreče in denarja.

Franc Merčnik,

upokojen 25. decembra
Rodil se je 24. decembra 1953 v Mariboru. Oče dveh otrok: Liljane in Marka.

Od 15. 1. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1990 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Škale in na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času je bali-nal, streljal in igral šah, rad je tudi vrtnaril in gobaril. Vse te dejavnosti mu bodo krajšale tudi upokojenske dneve. Vsem zaposlenim v jami želi veliko zdravja in srečno vrnitev iz črnih rogov.

Darko Založnik,

upokojen 30. decembra
Rodil se je 5. avgusta 1953 v Slovenj Gradcu. Poročen z Marijo, rojeno Zaveršnik. Oče dveh otrok: Mojce in Štefana. Od 23. 4. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta

1972. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Sodeloval je v udarniških delovnih akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
V prostem času rad gobari, kot upokojenec pa ga bodo zaposlovala hišna opravila doma in pri starših. Sodelavcem želi veliko zdravja ter čim manj delovnih nezdov.

Slobodan Malenković,

upokojen 6. januarja 2001
Rodil se je 5. septembra 1944 v Vrdniku, Srbija. Poročen z Nado, rojeno Smiljanić. Oče enega otroka: Vladimira.

Od 2.8.1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot diplomirani inženir rudarstva v študijskem oddelku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1978 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot vodja rudarskega projekta. Bil je član komisije za delovna razmerja pri delavskem svetu. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času rekreativno igra tenis, ribari in se ukvarja s filatelijo. Kot upokojenec bo več časa namenil vnukinji, zaposlovala pa ga bosta tudi delo pri vikendu in ribolov. Sodelavcem želi veliko sreče in uspeha pri delu.

Milan Borak,

upokojen 9. januarja
Rodil se je 15. septembra 1952 v Ljubljani. Poročen s Stefanijo, rojeno Kralj. Oče treh otrok: Adelite, Lidije in Danijela.

Od 2. 8. 1977 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Vzhod. Leta 1986 je bil premeščen v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve. Leta 1979 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1981 za kvalificiranega kopača. Opravil je tudi tečaj za kombajnista in za inštruktorja praktičnega pouka. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času ribari in je aktivni član Gasilskega društva. Tudi kot upokojenec bo ribaril ter se ukvarjal z vinogradništvom. Hvaležen je, da se je upokojil zdrav. Vsem sodelavcem želi, da srečno dočakajo upokojitev in jih lepo pozdravlja.

Martin Vanovšek,

upokojen 11. januarja
Rodil se je 16. oktobra 1942 v Celju. Poročen s Silvo, rojeno Pungartnik. Oče dveh otrok: Simone in Hilarija. Od 14. 2. 1984 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot strojni klučavničar v Zunanji dejavnosti. Leta 2000 je bil premeščen v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot nadzornik strojnega vzdrževanja. Bil je član delavske kontrole pri delavskem svetu ter član komisije za inovacije. Sodeloval je v udarniških akcijah "mesto-vas". Dobil je priznanje za inovatorstvo.
V prostem času rad planinari, zanima pa ga zgodovina. Planinarjenju bo v pokoju pridružil še vrtičkarstvo. Sodelavcem želi zdravja, medsebojnega spoštovanja, strpnosti in obilo uspehov pri delu.

Rajko Skerlovnik,

upokojen 17. januarja

Rodil se je 17. julija 1953 v Slovenj Gradcu. Poročen s Stanislavo, rojeno Seitl. Oče štirih otrok: Rajka, Igorja, Bena in Darinke.

Od 27. 8. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.
V prostem času izdeluje izdelke iz lesa, kot upokojenec pa bo več zahajal v naravo. Sodelavcem želi srečno vrnitev iz črnih rogov ter obilo zdravja in sreče med njihovimi najdražjimi.

Ivan Mešelj,

upokojen 20. januarja
Rodil se je 22. decembra 1950 v Radljah. Poročen s Franico, rojeno Počivalnik. Oče enega otroka: Tomaža.

Od 25. 6. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1971. Zaposlil se je kot rudarski tehnik v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1984 v Strokovne službe, kjer je delal do upokojitve kot varnostni referent zunanje dejavnosti. Bil je član delavskega sveta in komisij pri njem. Sodeloval je pri udarniški elektrifikaciji Šaleške ceste in izgradnji ceste v Gaberkah. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V prostem času kolesari, teče in za rekreacijo jezdi. Vse te dejavnosti bo negoval tudi v pokoju. Od sodelavcev se je poslovil z besedami: "Imejte se lepo in varno delajte!"

Milan Kovše,

upokojen 24. januarja

Rodil se je 17. septembra 1952 v Hudinji pri Vitanju. Poročen z Marijo, rojeno Kapelaro. Oče treh otrok: Bošjana, Matejke in Monike. Od 23. 11. 1979 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1997 nazaj v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1984 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

Ivo Mrkonjič,

upokojen 31. januarja
Rodil se je 9. aprila 1950 v Gornji Obodnici pri Tuzli, BiH. Poročen z Milo, rojeno Pavič. Oče dveh otrok: Mande in Dejana. Od 25. 6. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 3 leta aktivnega dela v jamski reševalni četi. V prostem času je igral nogomet in bil član Društva prijateljev mladine v KS Edvarda Kardelja. Kot upokojenec se bo več ukvarjal z družino, predvsem z vnukinjo Nino. Sodelavcem želi čim manj delovnih nezgod ter da bi zdravi dočakali upokojitev.

Ivan Sevšek,

upokojen 2. februarja
Rodil se je 2. junija 1954 v Rečici pri Laškem. Poročen z Marijo, rojeno

Kampoš. Oče dveh otrok: Igorja in Jurija.

Od 17. 9. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1972. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1985 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1976 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Svojim sodelavcem želi, da bi šli zdravi in srečni v pokoj!

Ivan Židov,

upokojen 26. februarja
Rodil se je 18. oktobra 1952 v Humuščevu pri Čakovcu, Hrvaška. Poročen z Ano, rojeno Varga. Oče dveh otrok: Anite in Pera. Od 23. 1. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Leta 1977 je bil premeščen v Jamo Zahod, zdaj Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji OŠ Šalek. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo. V prostem času rad keglja in igra roket. Sodelavcem želim srečno in čimprejšnjo upokojitev.

Jožef Alatič,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 14. februarja 1952 v Mariboru. Poročen z Marijo, rojeno Bakovič. Oče dveh otrok: Sonje in Tonija. Od 24. 7. 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1974. Leta 1980 se je zaposlil kot kvalificirani elektromehanik v Jamski mehanizaciji,

sedaj Jamska elektro služba, kjer je delal do upokojitve.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški delovni akciji na Gorici. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in prejel zlato značko za udarniško delo.

V prostem času je bil zelo dejaven. Igral je namizni tenis, kolesaril in vrtnaril. Ukvarjal se je z glasbo. Vse to ga bo spremljalo tudi v pokoju. Sodelavcem želi srečo in zdravje.

Stanislav Vidovič,

upokojen 28. februarja
Rodil se je 1. marca 1948 v Vidmu pri Ptuj. Poročen z Ljudmilo, rojeno Kumprej. Oče dveh otrok: Stanislave in Simone. Od 14. 4. 1986 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Preloge. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1992 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Bil je član sindikata. V pokoju se bo rekreiral, najraje pa kolesari. Od sodelavcev se je poslovil preprosto: "Vsem hvala in srečno!"

Franc Senegačnik,

upokojen 4. marca
Rodil se je 29. decembra 1952 v Rovah pri Frankolovem. Poročen z Jožico, rojeno Žnidar. Oče dveh otrok: Boštjana in Maje. Od 20. 6. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji, sedaj Jamska elektro služba, kjer je delal do upokojitve kot dežurni električar. Leta 1975 je opravil dopolnilni tečaj iz protiekspluzijske zaščite.

Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 5 let aktivnega dela v jamski reševalni četi, sicer pa je bil reševalec skoraj 10 let. Prejel je priznanje za 25-krat darovano kri. V prostem času je rad hodil v planine, plaval, kolesaril in igral tenis. Upokojske dneve bo preživel na svojem vikendu, se rekreiral, končno pa bo imel čas tudi za mnoge druge stvari, ki bogatijo človeka. Vsem svojim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov ter da bi zdravi dočakali upokojitev. Pozdravlja jih s 'srečno!'.

Marijan Krajcer,

upokojen 25. marca
Rodil se je 25. oktobra 1953 v Slovenj Gradcu. Poročen z Ivico, rojeno Vodovničnik. Oče dveh otrok: Boštjana in Brede. Od 6. 8. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jamski mehanizaciji. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1995 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je opravil izpit za kvalificiranega kovinarja, leta 1977 za strojnika težke gradbene mehanizacije, leta 1978 za vzdrževalca hidravlike in leta 1979 za kombajnista. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Kavče in v Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je plaval in smučal, ribaril in gobaril. V pokoju se bo predvsem ukvarjal z vzrejo malih domačih živali.

Franc Toth,

upokojen 30. marca
Rodil se je 16. aprila 1953 v Donjem Lakošu pri Lendavi. Poročen z Mileno,

rojeno Dišič. Oče dveh otrok: Nuše in Gordane. Od 10. 12. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1999 v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo več časa posvetil družini, delal bo na kmetiji in se sprehajal v naravi. Vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje, posebej pa nekdanjim sodelavcem želi veliko delovnih uspehov ter varno in srečno pot na delo in domov.

Franc Herman Špeh,

upokojen 10. aprila. Rodil se je 6. aprila 1943 v Hrastovcu. Poročen s Šefko, rojeno Vaukan. Oče dveh otrok: Marte in Borisa. Od 16. 9. 1965 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1962. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 2000 v IP HTZ, kjer je delal do upokojitve. Leta 1974 je opravil izpit za kvalificiranega strojnika. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest proti Šentilju in Škalam ter pri urejanju parka in zelenic v Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za 55-krat darovano kri. Bil je 33 let aktivni član PIGD Premogovnika Velenje. V prostem času čebelarji, v pokoju pa bo tej dejavnosti pridružil še planinarjenje.

Milan Poličnik,

upokojen 30. novembra 2000

Rodil se je 3. avgusta 1947 v Celju. Poročen z Mileno, rojeno Metelko. Oče treh otrok: Tatjane, Renate in Anite.

Od 6. 11. 1969 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa že od leta 1965. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v rudarskem delu RŠC. Leta 1979 je bil premeščen v Praktično izobraževanje, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot skladiščnik. Leta 1981 je opravil izpit za inštruktorja praktičnega pouka. Bil je član komisije delavskega sveta za kontrolo bolniškega staleža in član IO RK podjetja. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in za krvodajalstvo.

V prostem času je v Društvu invalidov tekmoval v atletiki in peteroboju, sicer pa gojil male živali. V pokoju bo čuval svoje zdravje in se rekreiral. Sodelavcem želi obilo zdravja, osebnega zadovoljstva in uspeha pri delu.

Marjan Jurinec,

upokojen 26. decembra. Rodil se je 2. decembra 1952 na Ptuj. Poročen z Dragico, rojeno Totter. Oče dveh otrok: Davida in Kaje. Od 22. 3. 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1969. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata ter občinski delegat. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda in ceste na Paški Kozjak. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rekreativno se je ukvarjal s športom, v pokoju pa bo našel čas za vse tisto, za kar ga ni imel, ko je hodil v službo. Sodelavcem želi 'srečno'!

Avgust Korenak,

upokojen 31. januarja 2001. Rodil se je 27. julija 1953 v Celju. Poročen z Mihaelo, rojeno Kolman. Oče treh otrok: Renate, Boštjana in Katarine. Od 27. 1. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1976 je

opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju.

V pokoju bo kmetoval. Vsem želi veliko sreče pri delu, razumevanja med sodelavci, predvsem pa čim manj nezgod.

Srečko Cerkovnik,

upokojen 16. marca. Rodil se je 16. novembra 1953 v Celju. Poročen z Marijo, rojeno Avberšek. Oče dveh otrok: Mitje in Tomaža. Od 19. 11. 1973 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1969. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot dežurni električar. Leta 1975 je opravil izpit za polkvalificiranega delavca in kasneje še tečaj iz protiekspluzijske zaščite. Sodeloval je pri udarniških akcijah v podjetju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Izbran je bila za športnika Klasirnice. Bil je član Lovske družine Škale in igral nogomet. Z lovom in nogometom se bo ukvarjal tudi v pokoju, ob tem pa še kmetoval na manjši kmetiji. Sodelavcem se zahvaljuje za vse lepe trenutke, ki jih je preživel med njimi in jim kliče 'srečno'!

Refik Beganović,

upokojen 19. aprila. Rodil se je 20. maja 1958 v Czinu, BiH. Poročen s Senijo, rojeno Pjanić. Oče enega otroka: Almirja. Od 8. 1. 1980 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja

vojaščine pa od leta 1978. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Pesje. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1989 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo poskušal čim bolj ohranjati svoje zdravje, kar bo počel s sprehodi v naravi in obiskovanjem zdravilišč. Nekdanjim sodelavcem želi veliko sreče in zdravja.

Svetozar Ivanovič,

upokojen 30. aprila. Rodil se je 14. februarja 1953 v Šekovičih, BiH. Poročen z Albino, rojeno Mesarič. Oče dveh otrok: Nejke in Jerneja. Od 4. 9. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificirani električar v Jamski mehanizaciji. Upokojil se je kot dežurni električar v Jamski elektro službi. Leta 1974 je opravil tečaj iz protiekspluzijske zaščite. Bil je član sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Ukvarjal se je s športom in za obrat tekmoval v kegljanju. V pokoju bo poskušal dograditi hišo.

Marjan Perič,

upokojen 30. aprila. Rodil se je 30. julija 1954 v Tuzli, BiH. Poročen s Tatjano, rojeno Režek. Oče dveh otrok: Aleša. Od 16. marca 1976 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v rudarskem delu RŠC. Bil je večkrat premeščen, nazadnje

leta 1994 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Opravi je izpite za polkvalificiranega in kvalificiranega kopača, za inštruktorja praktičnega pouka, strelca v metanskih jamah in kombajnista. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest v Vinsko Goro in Pako. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju, za krvodajalstvo in inovatorstvo. V prostem času je rad kolesaril in treniral karate. V pokoju bo več časa našel za družino. Nekdanjim sodelavcem želi, da bi se bolj spoštovali med seboj, saj meni, da je tega premalo. Želi jim 'srečno'.

Jožef Pristušek,

upokojen 30. aprila
Rodil se je 22. februarja 1951 v Brezovcu pri Ptuj. Poročen z Ivano, rojeno Tamše. Oče dveh otrok: Lidije in Jožeta.
Od 27.1. 1981 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1971. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Pripravah, kjer je delal do upokojitve. Leta 1982 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1983 za kvalificiranega kopača. Sodeloval je pri udarniški izgradnji vodovoda, mestnega stadiona in cest v Velenju. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Je član Harmonikarskega orkestra Premogovnika Velenje. Tudi v pokoju bo igral harmoniko, gojil pa bo tudi male živali in vrtnaril. Sodelavcem želi zdravja in da srečno dočakajo odhod v pokoj.

Marjan Smonkar,

upokojen 7. maja
Rodil se je 7. julija 1954 v Doliču. Poročen z Ido, rojeno Firšt. Oče enega otroka: Damijana.
Od 26. 11. 1974 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvami pa od leta 1970. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Upokojil se je kot vodja montaže in vzdrževanja EVP in tirov v Jamski strojni službi. Leta 1981 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1987 pa je končal šolanje v Rudarski šoli in pridobil poklic rudarskega tehnika. Leta 1992 je opravil izpit za strojnika AKU lokomotive in leta 1993 sodeloval na seminarju za vodenje skupin. Deloval je v sindikalni podružnici Jamskega transporta. Nagrajen je bil za 20 let dela. Leta 1982 je prejel priznanje za delo v udarniški akciji v podjetju. Rad je kolesaril, smučal in lovil ribe, kot upokojenec pa bo najprej dokončal gradnjo hiše. Sodelavcem želi veliko razumevanja, strpnosti, veliko delovnih uspehov in čim manj nezgod, veliko zdravja in iskreni rudarski 'srečno'!

Silvester Ramšak,

upokojen 12. maja
Rodil se je 23. novembra 1953 v Velenju. Poročen z Dragico, rojeno Vrabčič. Oče dveh otrok: Simone in Špele. Od 18. 10. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskem transportu. Leta 1998 je bil premeščen v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve kot vodja rudarskega vzdrževanja. Leta 1977 je opravil izpit

za polkvalificiranega in leta 1978 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času je igral nogomet in namizni tenis, v pokoju pa bo vrtnaril.

Franc Potočnik,

upokojen 13. maja
Rodil se je 25. septembra 1952 v Sv. Lovrencu pri Preboldu. Poročen z Ivanka, rojeno Slapnik. Oče enega otroka: Jožice.
Od 1. 4. 1983 je neprekinjeno delal v podjetju, prvič pa že leta 1970. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v Praktičnem izobraževanju, kjer je delal do upokojitve. Leta 1985 je opravil tečaj za inštruktorja - učitelja praktičnega pouka. Sodeloval je pri udarniški izgradnji ceste v Šentilj. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel priznanje za dolgoletno poučevanje praktičnega pouka. V pokoju bo delal pri hiši, zahajal v gore in plaval. Sodelavcem želi veliko varnega dela pri poučevanju dijakov ter da bi zdravi, brez nezgod dočakali upokojitev.

Branko Sešel,

upokojen 20. maja
Rodil se je 12. februarja 1954 v Velenju. Poročen z Jožico, rojeno Bevc. Oče dveh otrok: Mateja in Ksenije. Od 22.4. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve. Leta 1977 je opravil izpit

za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača.

Bil je član sindikata. Sodeloval je pri udarniški izgradnji cest na Paški Kozjak in v Škale. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju in prejel zlato medaljo za 85-krat darovano kri. Med leti 1969 in 1985 je bil aktiven v TAK Rudar in je v dvigovanju uteži dobil več medalj na republiških tekmovanjih. Rad tudi ribari in zbira športna in druga pokrivala. Z ribištvom si bo popestril tudi upokojenske dneve, pa še z gobarjenjem in vrtičkarstvom. Sodelavcem želi veliko delovnih uspehov, srečno vrnitev iz jame, čim manj nezgod in da bi zdravi dočakali upokojitev.

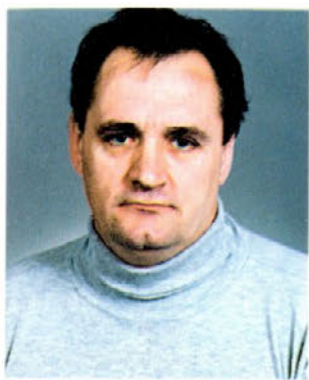

Sakib Mehmedović,

upokojen 31. maja
Rodil se je 8. novembra 1953 v Dobošnici, BiH. Poročen s Sadijo, rojeno Čajič. Oče dveh otrok: Admirja in Adnana.
Od 7. 5. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo pa od leta 1972. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v Rudarskem praktičnem pouku. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1983 v Zračnje, kjer je delal kot rudarski nadzornik do upokojitve. Leta 1982 je pridobil poklic rudarski tehnik. Bil je član delavskega sveta in predsednik mladinske organizacije v RPP. Sodeloval je pri udarniški izgradnji Velenja in v udarniških akcijah v jami. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Upokojenska leta bo izrabil za potovanja po Jadranu in ogledovanje kulturnih znamenitosti. Celotnemu kolektivu podjetja želi veliko delovnih uspehov, svojim sodelavcem pa čim manj nezgod pri delu ter da bi srečno dočakali upokojitev.

Janez Kvar,

upokojen 4. junija
Rodil se je 4. avgusta 1953 v Gibini pri Ptuj. Poročen z Marijo, rojeno Kukovec. Oče treh otrok: Bogdana, Dušana in Aleša.
Od 28. 1. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa že od leta 1973. Zaposlil se je kot nekvalificiran dela-

vec v Jami Vzhod. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve kot vodja odkopa. Leta 1976 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1977 za kvalificiranega kopača. Bil je član delavskega sveta in sindikata. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Kot dosedaj se bo tudi v pokoju posvečal vinogradu, sadovnjaku in vrtu, bo pa tudi kolesaril in se nasploh rekreiral. Celotnemu kolektivu Premogovnika Velenje želi varno, uspešno delo in 'srečno!'.

Omer Likič,

upokojen 5. junija
Rodil se je 5. aprila 1944 v Ljubobodu pri Srebreniku, BiH. Poročen s Čerimo, rojeno Joldić. Oče petih otrok: Sabine, Emine, Merime, Emina in Mehmedalije.
Od 7. 2. 1975 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec v Jami Vzhod. Leta 1995 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve. Leta 1978 je opravil izpit za polkvalificiranega in leta 1980 za kvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V prostem času rad ribari. Od sodelavcev se poslavja preprosto: "Srečno še naprej!"

Drago Grgič,

upokojen 13. junija
Rodil se je 27. julija 1949 v Bjelovaru, Hrvaška. Poročen s Slavico, rojeno Vaupotič. Oče treh otrok: Dejana, Željka in Lidije.
Od 16. 10. 1978 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot kvalificiran kopač v Pripravah, kjer je delal do upokojitve, nazadnje kot kombajnist. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. V pokoju bo zahajal v naravo in ribaril. Sodelavcem želi, da bi zdravi dočakali upokožitev.

Srečko Gratej,

upokojen 13. junija
Rodil se je 12. januarja 1952 v Mariboru. Poročen s Stanko, rojeno Gorjup. Oče dveh otrok: Slavice in Srečka.
Od 1. 10. 1980 je neprekinjeno delal v podjetju. Zaposlil se je kot nekvalificiran delavec pri Jamskih gradnjah. Bil je večkrat premeščen, nazadnje leta 1998 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve na odkopu. Leta 1984 je opravil tečaj za polkvalificiranega kopača. Nagrajen je bil za 20 let dela v podjetju. Rad kolesari in nabira gobe. V pokoju bo tudi vrtnaril, posvetil pa se bo tudi vnukoma Tomažu in Vidu. Za konec je zapisal: "Čeprav je bilo delo težko, smo se včasih imeli tudi lepo. Vsem želim obilo delovnih uspehov in 'srečno'."

Pesem rudarjem, ki so umrli v hrastniškem premogovniku

Rudar

Dal si življenje celo,
za tvoj pogum in vztrajno delo.
Zdaj nesrečno odhajaš
in v zemlji telo razdajaš,
za tvoje delo,
napredno čelo.
Za tabo čast rudar in srečno
in tvoje slovo za večno,
poslušajte to pesem
vsi ljudje sveta,
to je pesem iz rudarjevega srca,
knap je vsem kamerat,
ko gre v jamo kopat.

Mirsad Smajić

Odložil sem se sam

Ko sem se odložil,
da bom postal rudar,
mi oče takrat je dejal,
sinko moj, tega nikar.

Izberi lepši si poklic,
da lažje boš imel življenje,
v jami tam pa čaka te,
težko delo in trpljenje.

Odložil sem se sam,
nasvetov ni bilo mi mar,
tako kot dedi in moj oče
postal ponosem bom rudar.

Danes je najlepši dan,
ko srečen stopam na to pot,
z nageljnomo na prsih
ohranil bom rudarski rod.

Marija Nedeljko

Hvala vam, rudarji

Prelepa kotlina, Šaleška dolina,
tu naše je mesto Velenje,
krasita ga cvetje in bujno zelenje.

Naj mesto se sveti v jutranji zarji,
saj so zgradili ga naši rudarji,
rovov temačnih bogovi, vladarji.

Hvala, rudarji za žrtve vaše in napore,
ko ste osvajali temne globine,
garali za nas in svoje družine.

Skrbimo za doto žuljavih rok,
naj mesto bo čisto in lepo kot cvet,
za njega izve naj Evropa in svet.

Marija Nedeljko

RUDAR

Na vlaku en korajžen rudar sedi,
en velik močan kramp v roki drži,
v premog udari, ki pade v hunt,
povleče ga konj, ki ime mu je Runt.
S tem dobi denar za kruh,
pride domov in oddahne se ... uf.
SREČNO se z rudarji pozdravlja,
zato se tudi zdaj poslavlja.

Nejc Korenič, 6.B
OŠ Miha Pintar Toledo, Velenje

Nagrajena likovna in literarna dela

Klemen Forneci, 6. razred
OŠ Gustava Šiliha Velenje

Davorin Pahovnik 4.a,
OŠ Fran Kocbek Gornji Grad

Muzej premogovništva

Rudniški muzej je nastal v Rudolfovem jašku v Škalah, ki so ga pred ureditvijo muzeja zaprli zaradi pomanjkanja premoga v tem jašku. Preuredili so ga v muzej, v katerem je uprizorjeno delo v premogovniških nekoč in danes. Ko se spuščaš z dvigalom v jamo, ti začne piskati po ušesih, ker se pritisk povečuje, čim globlje greš. Dvigalo se spušča v rudnik 3 metre na sekundo.

V muzeju je najprej stari del, ker je uprizorjeno delo v rudniku nekoč. Tam je veliko lutk, ki uprizarjajo delo rudarjev v preteklosti, prenečeno opaziš tudi otroke, ki so vozili premog in rudarjem prinašali razne stvari (tobak, vodo...). Ogled muzeja vodi vodič, ki ti ob ogledu tudi kaj pove in razloži.

V jašku je pripravljena zanimiva demonstracija rudniške nesreče, ki se ponavadi naredi zaradi vdora vode in blata ali eksplozije metana, ki se kopiči v rovih. V starih časih so bile življenjske razmere v rudnikih zelo težke. Prezračevanje je bilo slabo, dihalnih aparatov še ni bilo, ni bilo aparatov za zaznavanje plina. Podgane so rudarjem s svojim vedenjem pokazale, kje je plin (podgane so se umikale iz območja s plinom). Pomagali so si še s tako imenovano bencinko. Ko je plamen na bencinki ugasnil, so se morali rudarji umakniti, ker je bil tam plin. Rovi so bili ozki in so bili podprti z lesenimi nosilci. Včasih so se nosilci zlomili in rov je zasulo. Kako grozno je moralo biti, če so v njem takrat bili rudarji!

Drugi del muzeja predstavlja novejšo zgodovino premogovništva. Ob straneh so veliki in močni stroji, s katerimi je delo rudarjev v novejšem času zelo olajšano. Vse stroje poganjata elektrika in stisnjen zrak. Življenjske razmere so se zelo izboljšale, saj je prezračevanje zelo izboljšano, izumili so naprave za pomoč pri dihanju in tudi detektor plina, s katerim zaznajo plin v jami in sprožijo alarm. Ker morajo rudarji priti iz nekega dela jame v drugi del, so uvedli tudi vlake in tekoči trak, kar poenostavlja rudarjem prehod iz nekega dela v drugega. Rovi so višji, širši, daljši in podprti z močnimi železnimi nosilci, ki so treh različnih oblik. Premog, ki so ga včasih odvažali konji, zdaj odvažajo tekoči trakovi. Novejši del je krajši kot pa starejši del.

Po ogledu muzeja smo se odpeljali z vlakcem k dvigalu in na površje. Kar nekaj časa je trajalo, da so se moje oči privadile svetlobi in tako sem končal svoj ogled muzeja. Spoznal sem, da je delo rudarjev težko, naporno in zelo nevarno.

Brez naslova, Polona Poličnik, 4.a, OŠ Fran Kocbek Gornji Grad

Muzej premogovništva Slovenije

Nadeli smo si čelade, zaščitna oblačila, oddali markice in se odpeljali 180 m globoko. "Srečno" je bilo slišati pred odhodom.

Ustavili smo se globoko pod zemljo v Muzeju premogovništva Slovenije. Na prvi pogled je bilo res vse lepo urejeno, vendar ob pripovedovanju rudarja izveš tudi slabe strani. Delo rudarjev rudniku je predstavljeno z maketami. Zelo zanimivo je bilo prisluhniti pogovoru rudarjev v njihovem jeziku. Uporabljali so svoje besede, ki jih nismo razumeli. Takšen je bil pač knapovski jezik. Pa vendar smo si na tak način tudi lažje predstavljali takratno življenje in delo rudarjev.

Njihova oblačila so bila skromna, malica, prinesena od doma, je bila vsak dan ista, za varnost je bilo slabo poskrbljeno. Rudarjem so delale družbo podgane. Zelo nevaren je bil plin metan, ki je velikokrat eksplodiral. Tudi voda in blato sta velikokrat vzela življenje rudarjem. Delovno silo so predstavljali tudi otroci, ki so bili tudi mlajši od 14 let. Videli smo tudi, kako izgleda vdor vode in potres oziroma rušenje v rudniku. Tla so se tresla in slišalo se je strašno bobnenje. Med tem pa kriki: "Na pomoč!" V resnici mora biti to zelo grozno. Bilo nas je kar malo strah.

Delovni pogoji so se skozi desetletja izboljševali. Ročno delo so zamenjali stroji. Sprva so bili preprosti, a so se vedno bolj izpopolnjevali. Delo je postalo lažje in varnejše. Bolj so poskrbeli za zračenje, razsvetljavo in naprave, ki so opozarjale na nevarnosti. Konje in otroke so zamenjali vozički, tekoči trakovi, po katerih so transportirali premog. Rudarji so se na večje razdalje prevažali z vlečnicami, sedežnicami in transportnimi trakovi. Tako so prišli na svoje delo bolj spočiti in hitreje. Pri delu so bili zato uspešnejši. Predstavili so nam tudi miniranje premoga. Nekoč so za oporje uporabljali les, danes pa beton in železo, kar je varneje in močnejše.

V novejšem delu muzeja smo videli razstavljene tudi stroje ameriške in ruske izdelave. Bili so zelo veliki. Popeljali smo se tudi s transportnim trakom in majhnim vlakom. Takrat sem zelo užival. Po vožnji z vlakom se je naš ogled muzeja končal. Veliko sem videl in izvedel in premagal tudi malo strahu.

Dvigalo nas je odpeljalo na površino. Vrnili smo markice, oddali čelade in oblačila, se zahvalili in s pozdravom SREČNO odšli.

Delo v rudniku, Tamara Kopinšek, 6.b, OŠ Frana Kranjca, Celje

Nesreča ne počiva

Prvo dejanje

Prvi prizor

Rudnik. Nastopita knapa Janez in Lojze.

Knap Janez: "Kopliji, kopliji brate, preden oljenka ugasne. Več rude izkopane bo, več dinarjev žvenketalo bo."

Knap Lojze: "Kaj pomaga ti žvenket kovancev, če ti duša trepeče. In bojiš se strašno, da na smrtni postelji ležal boš sam. Rajši videl bi, da kopica otrok strašno joka za menoj. Ljuba žena, mlada in premila, joka za menoj in moli: 'Zgodi se čudež, da Bog vrne dušo ti v telo.'"

Knap Janez: "Saj nimaš se kaj bati, mlad si še. Moli sv. Barbaro in jo prosi, da se ti rudnik ne podre na glavo. In mogoče se te sreča usmili in pokaže ti mladeno, izvoljenko tvojega srca, prosiš jo za roko in ona reče da."

Knap Lojze: "Upam, da se tvoje, preroške besede uresničijo in takrat, jaz tebi hvalen bom do dna svojega srca in takrat nagrada ne bo ti ušla."

Drugo dejanje

Drugi prizor

Pred rudnikom. Mojstra Tone in Aleš.

Mojster Tone: "Kaj misliš brate, kaj kuha se tam doli?"

Mojster Aleš: "Karkoli kuha se tam doli, gotovo nič dobrega za rudarje vse."

Mojster Tone: "Al' misliš, da nas kak škrtatelj opozori, če zavrelo bo preveč tam doli al' drugače povedano, da kamenje veliko ne pade nam na glavo."

Odideta.

Tretje dejanje

Tretji prizor

Nastopita knapa Janez in Lojze.

Knap Janez: "Slišiš, ali slišiš tiho potrkavanje kamenčkov nevidnih?"

Knap Lojze: "Kaj jaz ne bi slišal tega, saj sedaj ropoče, kot bi skale se valile z najvišje gore v bližini."

Knap Janez: "Če tvoje življenje ti je drago, brusi pete zdaj, če hočeš še kdaj sonce uzreti, teči zdaj."

Zbežita in nato se strop udere nanju.

Knap Janez: "Skala me tišči, bojim se, da noge je zdrobila in še kako kost povrh. Teci sedaj in s seboj pripelji pomoč, saj nočem še umreti, mlad sem še."

Knap Lojze: "Kaj umiral boš ti zdaj, skočim po pomoč in kot bi mignil boš pri ženi in otrocih. Srečno!"

Odhiti po pomoč.

Knap Janez: "Srečno! Čutim, čutim, kako telo odмира mi. Čutim smrt bliža se mi."

Četrto dejanje

Četrti prizor

Nastopijo: Mojstra, knapa, reševalci, knapova žena.

Po rovu prihiti knap Lojze.

Knap Lojze: "Mojstra! Mojstra! Strop... usul..., zasul..., rudarja..."

Mojster Tone: "Kaj blebečeš, govori tiho in počasi, ne zganjaj panike!"

Knap Lojze: "Strop se je usul in rudarja je zasul."

Mojster Tone: "Pokliči reševalce in nič ne skrbi, saj ga bomo rešili."

Knap Lojze: "Nekdo vendar mora obvestiti njegovo ljubo ženo."

Prihitijo reševalci in odpravijo se v rov.

Žena: "Kje moj ljubi je sedaj?"

Knap Lojze: "Dobrega moža imate. Strašno rad vas ima in strašno vas ljubi."

Minejo 3 ure, ko se reševalci pokažejo pri vhodu.

Žena: "Kje moj ljubi je sedaj? Ali je živ ali mrtev, to je sedaj vprašanje?"

Reševalci: "Živi, živi, ljuba dama!"

Knap Janez: "Živim, še sem živ, ljuba moja."

Oba se odpeljeta v bolnišnico.

Ogled Muzeja premogovništva Slovenije

Mamin rojstni dan. Praznovanje. Polna hiša sorodnikov. Zabava. Pade odločitev. V muzej gremo. Vsi. Vsesplošno navdušenje. Gneča v štirih avtomobilih. Na srečo ni policajev.

Srečno prispemo. Spoznanje z vodičem. Ogled predstavitvenega filma. Pomislim. Mogoče pa ne bo tako slabo. Film se konča. Oblečemo se. Dobim malce preveliko ogrinjalo. Mojemu mlajšemu bratu sega čez kolena. Zasmem se. Ugotovim, da se mi čelada prav poda. Prikupna sem videti. Malico spravim v žep. Oddamo markice. Upam, da pridemo vsi iz jame.

Stopamo proti dvigalu. Začutim strah. Vodič me opogumlja. Rudar pozvoni. Dvigalo se začne spuščati. Svetloba izginja. Postaja mrzlo. Prispemo. Temačno je. In strašljivo. Ne maram zaprtih in ozkih prostorov. Oči se mi privadijo na mrak. Poslušam razlago vodiča. Zanimivo je. Pozabim na strah. Hodimo po rovih. Ogledujemo si življenje v rudniku. Stari del prikazuje rudarjenje nekoč. Vsoskozi nas spremlja razlaga Antona Aškerca. Vidimo jamomerca, jamskega nadzornika, rudarja med malico, minerja ter dečka s konjem. Tudi otroci so morali delati.

Najbolj me pretrese prikaz rudarske nesreče. Žalosten in strašljiv dogodek. Postane mi neprijetno. Pomislim na rudarjevo ženo in otroke. Tesno mi je pri srcu. A tudi to mine. Luči se spet prižgejo. Odpravimo se dalje. Postanem utrujena. Napoči čas za malico. Že dolgo sem lačna. Najem se. Odpočijem si. Pot nadaljujemo skozi novi del. Bolj svetlo postane. Ni mi več zanimivo. Začnem se dolgočasiti. Rudarjenje danes ni zanimivo. Sami stroji. Nič več ročnega dela. Polno tehnike. Preseneti me samo velikost teh 'pošasti'. Mojo pozornost pritegnejo le vožnja s tekočim trakom, vodičeva zanimiva razlaga in vožnja z vlakom. Tu se ogled konča. Utrujena sem.

Spet dvigalo. Nevarno se maje. Kaj, če se utrga?

Seveda se to ne zgodi. Zamižim.

Zaslepi me močna svetloba. Zunaj sem. Na zidu so obešene vse markice. Vsi smo se srečno vrnili. Znebam se čelade. Pošteno me je že tiščala. Slečem ogrinjalo. Toplo je zunaj. Zahvalimo se vodiču. Vrne nam zahvalo.

Razmišljam. Nenazadnje sploh ni bilo slabo. Ogled mi je zapolnil dan. Veliko novega vem. Izkušnja več. Bolje poznam nov poklic.

Zaključim z mislijo: "Rudarjenje je res naporno delo kljub strojem in drugi tehniki!"

Rudarska svetloba je edina svetloba v jami, Tinka Valtl, 3.a, OŠ Muta

Obisk Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju

Muzej premogovništva v Velenju - na enem mestu toliko lepega in zanimivega! Nadel smo si čelade in zaščitne obleke ter se podali do dvigal. Ko nam je vodič povedal, da se spuščamo s hitrostjo štiri metre na sekundo, me je streslo in postalo me je še bolj strah. V meni so se mešali čudni občutki strahu in radovednosti. Ustavili smo se in ob pripovedovanju vodiča smo se povzpeli do prve točke. Posedli smo na klopi in vsi z razprtimi očmi gledali v ekrane... Naenkrat pa se je prižgala luč in za mizo je sedel Anton Aškerc. Zelo sem bila presenečena, kajti že prva točka je name naredila poseben vtis. Odpor do nekaterih muzejev, ki jih včasih obiščem, me je ob pogledu na tega minil.

Anton Aškerc nam je povedal nekaj o zgodovini velenjskega premogovništva in tudi o težkem in zahtevnem delu rudarjev. Luči so ugasnile in odšli smo naprej. Strah v meni je mineval, a ob mislih na to, da se bo vsak čas začelo tresti, je strah v meni spet naraščal. Ob zelo zanimivih in resničnih lutkah smo hodili in spoznavali rudarje, njihovo delo jezik in dušo.

Strah me je naenkrat minil in prepusila sem se besedam našega vodnika. Točka, kjer sta bila rudarja pri malici, je bila zelo lepo urejena. Pogovarjala sta se o delu, ki sta ga že opravila in koliko morata še postoriti. Vodnik je rekel, da se moramo obrniti na drugo stran in... grozal! Iz premoga so gledale noge in roke poškodovanih rudarjev, kar naenkrat pa so se začela tresti tla. Mislija sem, da se bo zgodila nesreča, a ko sem pogledala na tla in videla, da so tla iz lesa se mi je od srca odvalil kamen. Drugi so kričali, jaz pa sem mirno stala in čakala, da so se tla umirila. Vodnik nam je povedal, da s tem želijo prikazati vsaj del nesreče, ki se lahko zgodi vsakemu rudarju.. Ta točka je bila res nekaj posebnega in zanimivega.

Zatem je sledil dolg hodnik, v katerem so razstavljeni aparati, ki so reševalcem omogočali dihanje. Spet smo prišli v sobo s televizorji in plakati najnovejših aparatov, ki veliko pripomorejo k lažjemu delu v premogovniku. Zelo mi je bilo všeč, ker je bilo vse tako preprosto razloženo in prikazano.

Sapo pa je vsem zaprl pogled na velik aparat. Spraševali smo vodnika o upravljanju teh strojev in zdi se mi, da je vsem povedal več, kot smo zahtevali. Ko smo nekaj časa hodili, smo prišli do tekočega traka, ki ga uporabljajo zato, da se rudarji ne utrudijo, preden začnejo kopati. Največji užitek se je bilo peljati po tem traku.

Druga točka je govorila o sprejemu mladih rudarjev. Le-ti so morali imeti narejenih veliko delovnih ur, preden so se mojstri odločili, da jih sprejmejo medse. Ko smo izstopili iz sobe, je pred nami že stal vlak, s katerim smo se odpeljali do dvigala. Še zadnjič sem se ozrla v podzemno jamo in stopila v dvigalo.

Obisk se je počasi bližal koncu. Čakal nas je še ogled razstave in črne dvorane. Na razstavi je bila zapisana vsa zgodovina premogovnika, razstavljenih pa je bilo tudi nekaj predmetov, ki so jih včasih uporabljali. Zelo lepo je bila urejena tudi družinska hiša rudarja, v kateri je bila spalnica, 'hiša' in stranišče. Na poti do muzeja pa smo šli tudi čez črno dvorano, ki je ne bom nikoli pozabila. Tukaj so rudarji hranili svoja oblačila na 'ketnah', ki so visele s stropa. Pogled na to je nekaj zanimivega in ob enem zastrašujočega.

Tako razstava kot muzej sta nekaj posebnega. Prepričana sem, da premogovništvo ne bo nikoli utočilo v pozabo, tudi zaradi muzeja, ki sem si ga ogledala.

Brez naslova, Luka Narat in Simon Kovač, 7.Nb, OŠ Rodica

Premogovništvo v Šaleški dolini

Izkopavanje premoga ima zelo bogato zgodovino.

Pred milijoni let se je začelo dno doline ugrezati. Drevesa so se podirala in ko je dolino zalila voda, je les zaradi pomanjkanja zraka strohnul. Tako je nastala osnovna ruda - velenjski premog, ki ga imenujemo LIGNIT. Leta 1875 je Daniel pl. Lapp odkril glavni sloj lignita in odprl prvi jašek. Rudarji so kljub težkemu ročnemu delu uspešno kopali črno zlato. Prodajo v bolj oddaljene kraje je omogočila železniška proga. Prva leta po drugi svetovni vojni je bilo povpraševanje po premogu veliko.

Rudarski pozdrav se je že takrat glasil 'SREČNO', kajti rudarji so takrat in še danes potrebovali veliko sreče, da so našli to črno zlato in nena- zadnje, da so se srečno vrnili iz jame. Premogovnik je bil v zgodovini zelo pomemben za razvoj Šaleške doline, saj je ob njem nastalo mesto Velenje, nova naselja, nove vasi, pojavilo se je veliko novih delovnih mest. Poskrbeli so tudi za šolanje otrok. Velenjski premogovnik pa ni znan samo v Sloveniji, temveč tudi v svetu. Po 100 letih so nekega dne zatulile sirene in naznanile, da so v samo enem letu izkopali 5 milijonov ton premoga.

Kljub temu, da je lignit slabe kvalitete, je za nas glavni energetski vir. Nikjer na svetu ne kopljejo premoga tako globoko pod zemeljsko površino. Premog je skozi vsa ta leta za večino rudarjev pomenil kruh, nekaterim pa je vzel življenje. Vdori vode in dušika so povzročili veliko smrtnih žrtev in veliko trpljenja. Velikokrat pa se je zgodilo tudi to, da se je strop porušil in pod seboj za vedno pokopal vestne rudarje.

Pred nekaj leti so pomislili, da bi odprli muzej o premogovništvu, potem pa so to idejo uresničili in odprli muzej, vreden ogleda.

Danes se odnos do premogovništva ni spremenil in prepričana sem, da bo še naprej igral pomembno vlogo za naša življenja, za naše lepo mesto in domovino.

Težko delo, Kristjan Dokozič, OŠ Gustav Šilih

RUDARJU

Hvalnico pojem tebi, rudar!
Ko stopaš vsak dan v temno globino,
nekje za sabo puščaš družino,
pozabiš na vse, ko zaješ se v črno zlato.

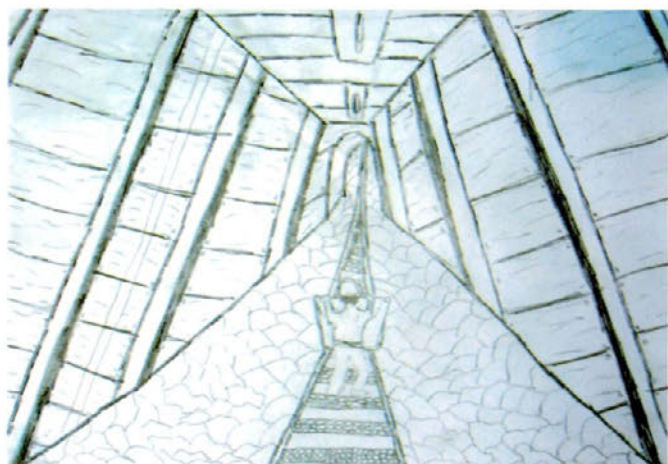
Hvalnico pojem tebi, rudar!
Metre in metre trde teme si pregrizel,
litre črnega znoja prelil,
da dan bi bil lepši, ki jaz ga bom užil.

Hvalnico pojem tebi, rudar!
Tebi in tvojim kameradom,
tvojim in njihovim močnim rokam,
hvalnico pojem vam večno,
in za vsak nov dan kličem vam -
SREČNO!

Aleksander Pečovnik, 5. b
OŠ Bibe Röcka, Šoštanj

V rudniku ima vsak svoje delo
Matic Klemen, 3.a., OŠ Muta

Vhod v rov
Lužnik, 6.b, OŠ Gustav Šilih

PREMOG

Premog vržemo v peč,
da zebe nas nič več.

Le pepel od njega ostane
in še nekaj druge krame.

A od kod prihaja premog?
Iz tovarne - ne, tudi iz pekarn - ne.

Kopljejo ga kje v brlogu,
kjer je tema kot v rogu.

Kdo pa koplje črni premog?
Medved prav gotovo ne, tudi krt to ne počne.

Kopljejo ga pa rudarji,
ki so zame več kot carji.

Lenart Ugovšek,
4.a OŠ Fran Kocbek

Delo v premogovniku
Vita Zgoznic, 4.a., OŠ Frana Kranjca, Celje

Brez naslova
Ana Černe, 7.Na, OŠ Rodica

140 kilometrov v 17 urah

Šaleško planinsko pot naj bi planinec z zmerno hojo prehodil v 32 urah, a pri tem ni mišljeno v dveh dneh, temveč po etapah. Za planinca, ki rad postavlja rekorde, je to izziv, da bi jo prehodil hitreje, morda v 24 urah. Marinko Bera je takšen planinec, zanj pa je 9. junija letos potreboval 17 ur.

Marinko Bera je naš sodelavec. V Slovenijo je prišel leta 1975 iz Bosanskega Novega. Najprej v rudarsko šolo, nato se je zaposlil v premogovniku. Skoraj 18 let je delal na čelu odkopa, sedaj je vrtalec. Hribi ga v domači Bosni niso kaj prida zanimali in tudi v Sloveniji prva leta ne.

Pa ga je prijatelj povabil na Triglav in takrat se je Marinku odprl nov svet. Z vrha Slovenije se je nato začel spuščati navzdol in odkrivati planinski svet. Danes pravi, da vzpon na Triglav ni bil najtežji, da so zanj bili zahtevnejši Cmir, Rjavina, Bovški Gamsovec... Nato je prehodil Šaleško planinsko pot, zamikala ga je Slovenska transverzala in prehodil jo je večinoma sam.

Šaleško planinsko pot je poskušal že dvakrat prehoditi v 24 urah. Vedno je omagal nekaj ur pred koncem, ožuljen, z bolečimi mišicami. Ko je to omenil kolegom planincem, so se ponudili, da mu pomagajo. Tako so pri celotnem projektu sodelovali Stane Kožuh in Robert Blažič, ki sta ga vsak spremljala pol poti in ga s tem spodbujala, Franjo Katič, ki ga je oskrboval s hrano in pijačo, Marjan Skaza, predsednik PD Velenje, ki je beležil pot in kontroliral čas, ter Anton Pocajt, ki je vse organiziral.

"Na pot sem krenil ob 5. uri in imel v načrtu, da se vrnem na start okoli 2. ure zjutraj naslednjega dne. Prišel pa sem ob 22.40 in tako porabil dobrih 17 ur. Posamezne etape poti sem prehodil precej hitreje, kot je zapisano na karti.

To pot sem prehodil že večkrat in jo dobro poznam. Ker sem se odločil postaviti rekord, sem hodil zelo hitro. Nisem nosil nahrbtnika, ker bi me zagotovo oviral. Pri sebi sem imel le nekaj vode, mobilni telefon in prvo pomoč. Kolegi so me na določenih točkah pričakali s pijačo in hrano. Na celi poti sem spil okoli 10 litrov tekočine, jedel pa nisem skoraj nič. Sprva še, potem pa ne več in še nekaj ur po prihodu domov nisem bil lačen. Shujšal sem 3 kilograme," je odsekano našteval Marinko in se ob tem zahvalil tudi sindikatu podjetja, ki mu je pri organizaciji poti pomagal.

Na poti je imel tudi težave. Čevlji so ga ožulili, proti koncu so ga začele boleti mišice, sicer pa je vse do Gore Oljke

hodil dobro. Od tam do doma pa je komaj prišel. Po neumnosti. Da bi nadomestil izgubljeno sol v telesu, je pojedel žlico soli in se napil mineralne vode. To pa je povzročilo močne krče.

Naj Marinko to zanika ali prizna, v njem je žilica za doseganje rekordov, posebnosti. Njegova dejanja to dokazujejo. Pred leti je bil v akciji 40 planinskih vrhov prvi, saj je v štirih letih nabral največ višine, kar za 89.390 m vrhov. Večkrat je prehodil 1100 kilometrsko transverzalo kurirjev in vezistov. Vinskogorsko pot je prehodil v rekordnih 5 urah. Slovensko transverzalo je prehodil v 19 dneh. Trikrat je prehodil Koroško planinsko pot.

Na žamet pripete značke potrjujejo prehojene poti; da poti opravlja z namenom, pa dokazuje tudi škatla od čevljev, v kateri so lepo zložene brošure s kartami in opisi vseh mogočih označenih poti po vsej Sloveniji in planinske izkaznice z žigi osvojenih vrhov. Tri četrtine škatle zasedajo osvojene poti, tretjino poti mora še prehoditi. Med njimi so Pot prijateljstva treh držav, ki jo je prehodil po Sloveniji, ne pa še v Avstriji in Italiji, pa Ormoška pot, Haloška pot, Pot slovenskih legend, Trška pot, Kočevska pot, Zasavska pot, Ribniška planinska pot... Veliko jih je in ne bo mu še kmalu zmanjkalo ciljev.

Marinko Bera je spoznal Slovenijo z drugačne plati kot mnogi drugi. S hojo po gozdovih in travnikih, globačah in vrhovih, v vseh letnih časih in različnih vremenskih razmerah. Nekaj časa je na zemljevidu Slovenije označeval

prehojene poti. Prenehal je, saj je bil zemljevid že povsem porisan.

Na svojih poteh srečuje veliko planincev, tudi nekaj takšnih, kot je on. Kot oni tudi Marinko ne zna prav pojasniti, zakaj toliko hodi, zakaj hoče prehoditi neko pot v čim krajšem času, večkrat, sam, ne v skupini. Pravi, da začuti, da mora v hribe, zvabijo ga lep dan, prosta sobota, nedelja.

Na poti se napolni z novo energijo... In znova z željo, da bi spet šel...

Diana Janežič

Marjan Skaza – zgoraj na desni – čestita Marinku Bera, spodaj od leve spremljevalci Stanislav Kožuh, Franjo Katič, Marinko Bera in Robert Blažič.

Trenerja Simeunovič in Marjanovič

Nogometaši Rudarja so se 20. junija začeli pripravljati na novo nogometno sezono. Ta se bo začela 22. julija, Rudarji pa se bodo v prvem krogu pomerili na domačem igrišču z državnimi prvaki Mariborom Pivovarno Laško

Nogometaši Rudarja so se 20. junija začeli pripravljati na novo nogometno sezono. Ta se bo začela 22. julija, Rudarji pa se bodo v prvem krogu pomerili na domačem igrišču z državnimi prvaki Mariborom Pivovarno Laško.

V novo sezono 'rudarji' stopajo predvsem z novima trenerjema. Prekaljen nogometni mojster Vojislav Simeunovič si je za svojega pomočnika izbral tudi zelo izkušenega Marjana Marjanoviča, ki se je že uveljavil v šoštanjskem Usnjaju, sicer pa je naš sodelavec.

Takšnega Rudarjevega moštva, ki je ob koncu sezone 2000/2001 pristalo na zanj slabem osmem mestu, ni več. Novo vodstvo kluba - predsednik Herman Arlič in sopredsedujoča Janko Lukner in Bojan Kontič - je prekinilo pogodbo z Andrejem Gorškom, v ekipi ni več Aleša Turka, zanesljiv ni nastop Almira Sulejmanoviča in Petra Šumnika. V Velenju je ostal drugi vratar Janko Šribar, iz Domžal se vrača Dragan Sprečakovič. Za Rudar je podpisal pogodbo Borut Arlič, najboljši strelec druge lige in igralec Esotecha.

Ni več novica, da se je med moštva v 1. ligi uvrstilo tudi moštvo iz Šmartnega. Za novega trenerja so izbrali Draga Kostanjška, Esotech pa se je kot glavni sponzor kluba zaradi prevelikih finančnih obveznosti umaknil iz njega. Novi glavni sponzor je Era. Igralci Rudarja in Šmartnega se bodo prvič med seboj pomerili v 7. krogu državnega prvenstva 9. septembra v Šmartnem, nato pa v zadnjem krogu 25. novembra v Velenju.

Obe moštvi bosta igrali tudi v pokalnem tekmovanju. Prve tekme bodo na sporedu 15. julija. Rudar bo gostoval pri tretjeligašu Palomi, Šmartno pa bo gostilo ajdovsko Primorje.

Mali nogomet

Ligaška tekmovanja v malem nogometu v okviru Športnih iger 2001 potekajo na igriščih TRC Jezero od 23. aprila, ko so s tekmovanjem začeli v ligi veteranov. Veterani bodo s tekmovanjem končali 29. junija, medtem ko so v 1. in 2. ligi že odigrali vse tekme. Moštva so se na lestvicah razvrstila takole!

1. liga

1. Jamski transport, 10 točk
2. Klasirnica, 9 točk
3. ESD, 9 točk
4. Jama Preloge, 7 točk
5. Jama Pesje, 7 točk
6. Jama Škale, 1 točka

2. liga

1. Zračenje, 13 točk
2. Strokovne službe, 12 točk
3. IP HTZ 2, 9 točk
4. ESD 1, 6 točk
5. IP HTZ 1, 3 točke
6. Priprave, 1 točka

Teniški turnir Strokovnih služb

Na igriščih TRC Jezero so se 9. junija v igranju tenisa pomerili zaposleni v Strokovnih službah Premogovnika Velenje. Udeležba je bila dobra, med najboljše tri pa so se zavihteli pri moških Adem Biščič (1.), Andrej Puc (2.) in Miro Jegrišnik (3.) in pri ženskah Jožica Kumer(1.), Slobodanka Gomboc (2.) in Dijana Žagar(3.).

Polfinalna dvoboja pri moških sta bila med Biščičem in Martinom Rajterjem (6:0) ter Andrejem Pucem in Jegrišnikom (6:5). V finalni borbi je Biščič z 9:4 premagal Puca, rezultat v igri za 3. mesto pa je bil brez boja 6:0 za Jegrišnika.

MEDNARODNI ATLETSKI MITING

2001

MEDNARODNI ATLETSKI MITING

2001

ob dnevu rudarjev

PETEK
29.6.2001
19.30 uri

STADION
OB JEZERU
VELENJE

 Slovenija
The green piece of Europe

Prodaja vstopnic: AK Velenje na dan tekmovanja
Bogato žrebanje vstopnic !

ATLETSKA ZVEZA SLOVENIJE
ATHLETIC FEDERATION of SLOVENIA

DOPUST

In zopet je pred nami - težko pričakovano poletje in z njim dopust.

Obdobje čudovitih brezskrbnih dni. Topla jutra brez zgodnjega vstajanja, brez hitenja v službo, brez stresa pred neizpolnjenimi nalogami. Dan; od jutra do večera, le naš. Lahko ga imamo le zase, lahko ga delimo s tistimi, ki jih imamo radi. Pravijo, da je srečo potrebno deliti, saj jo šele takrat človek doživi v njeni največji dimenziji.

Se bomo, naenkrat povsem prosti in brez službenih obveznosti, znali izviti in pobegniti neusmiljenemu tempu vsakdanjika, ki nas je povsem zastrupil, ki nas dan za dnem bolj teži in vse bolj stiska? Nam pogosto ne da dihati in nas neusmiljeno tišči k tlom. Jih bomo znali preživeti polno, te poletne dni, da se bomo v mislih radi vračali k njim, se ob njih bogatili in ohranjali še vse tja do pozne jeseni, ko bomo že tiho sanjali o zimski idili.

Naužili se bomo sonca, zraka in vode. Že nekoliko prazne baterije bomo ponovno napolnili, se telesno in psihično sprostili, okrepili in pripravili za jesen in mrzlo zimo. Vsega ravno pravšnje mero, da nam bo le koristilo.

Vsak dan naj bo naš. Lep in poln drobnih stvari, ki nas bogatijo in delajo srečne. Brez obvezujočih službenih obveznosti si bomo lahko prisluhnili, poskrbeli zase, za svoje telo in dušo. Da bomo zopet začutili, kako nas preliva sreča, kako se po žilah pretaka življenje-

je in kako neskončno lepo je, ko ponovno delujemo kot celota, dobro in učinkovito, ko si telo in duša podajata roke in neustavljivo drvita kvišku; kot svoboden ptič - vse tja pod oblake. Le tako bomo lahko mirni in sproščeni, polni energije in ljubezni delili vse lepo s tistimi, ki jih imamo radi.

To je tudi čas, ko se lahko mirno ure in ure pogovarjamo o drobnih stvareh, na katere smo med letom pozabili, pa jih je potrebno povedati, doreči, jim dati smisel in jih postaviti na svoje mesto. Tako, da bodo vsi koščki celi in da bo velika slika zopet lepa.

Poskusimo se organizirati in vsak dan preživeti rekreativno. Vsak dan vsaj 30 minut zase, za telo in dušo. Začnimo z jutranjim sprehodom ali tekom, ki nas bo dodobra prebudil, ogrel in pogнал kri po žilah. Začutili bomo telo, mu prisluhnili, sledili lastnemu občutku, še

lepše pa je, če se prepustimo "polarčku" (ura - merilec srčnega utripa), ki nam bo ravno prav odmeril intenzivnost našega dela. Poskrbeli bomo, da bo srce utripalo ravno dovolj hitro, da bo srčni utrip vedno v območju naših lastnih mej, da bomo vsako minuto izrabili za dober trening in dobro naložbo v lastno zdravje. Nič ne sme iti mimo. Ničesar preveč in ničesar premalo. Življenje je prekratko, da bi nam spolzelo skozi prste.

Ob pogledu na porajajoči se dan, na nežno trato in vsa drevesa, ki se kopajo v soncu, ob poslušanju žgolenja ptičev, bomo poskrbeli tudi za svojo dušo. Morda nam bo uspelo začutiti, kako neizmerno smo del narave in kako ji ne moremo pobegniti. Nikoli, pa čeprav se tako radi zapiramo in skrivamo v betonske ograde ali pločevinaste škatle.

Dopust je tudi čas, ko obrišemo prah z našega kolesa, če tega nismo storili že spomladi. Hvaležen nam bo naš konjiček, ko bomo sedli nanj, pritisnili na pedala in se zapeljali po cesti. Kako vesel nas bo vozil po poteh in stezicah, kako energično se bo odzival na vsak naš pritisk na pedalko. Bolj ko bomo pritiskali, bolj bo živahen. In nam bo tako lepo. Sopenje v klanec, butanje srca, naprežanje mišic, kapljice znoja na koži in nato veter v lasih, ko dirjamo v dolino. Kako lepa je narava s kolesa, ko počasi, kot v nemem filmu drsi mimo nas. Vonjamo jo, okušamo, doživljamo: v očeh, nosu, grlu, ušesih in mišicah.

Morda nas bo premamil cvetoč travnik. Privoščili si bomo počitek v mehki

travi, med raznobarvnimi cveticami. Nad nami se v loku boči čudovito modro nebo, po katerem se kdaj pa kdaj pripodi koprenast oblaček. Vsake toliko časa nebo prereže let ptice ali pa nas zmoti metulj, ki previdno čaka, da sede na nas in nam prinese košček sreče. Samo dovolj miren moraš biti, dovolj odprt in pripravljen, pa sede nate.

Ob vse tem pa je tam zgoraj pripeta še ognjena krogla, ki žari in sipa energijo, greje in daje življenje. Za človeka, za njegovo telo in psiho je sončna svetloba nujno potrebna. Pomembna je za številne presnovne procese, tkiva, pomembna za funkcioniranje človeka. Od sonca je odvisno tudi razpoloženje in veselje do ljubezni. Brez sonca bi usahnili kot cvetica brez vode. Koža bi se spremenila, kosti bi postale rahitične ali osteoporotične, mišice brez moči, postopno pa bi se zavili še v tančico depresivnosti.

V preveliki želji po soncu pa bi lahko nasprotno povsem izgoreli. Pojavile bi se poškodbe kože, opekline, pogosto tudi kožni rak. Z ustrezno kremo z dovolj visokim zaščitnim faktorjem si moramo zaščititi predvsem ustnice, nosni greben, ramena, dekolte, prsne bradavice, stegna, kolenski zgib in podplate. Posebno skrb moramo nameniti tudi lasem, saj se izsušijo in pričnejo lomiti. V času med 11. in 15. uro pa se moramo, po stari mediteranski navadi, pred soncem skriti v senco.

In če smo kljub opozorilom pretiravali in nas je sonce preveč opeklo?

Rdečo, vročo in nabreklo bolečo kožo bo pomirilo le hlajenje. Pomagajo hladne obloge, gel proti opeklinam, hladilno mazilo ali vlažilna krema. Predvsem pa raje ravnajmo preventiv-

no. Uporabimo kremo in poiščimo senco!

Nekateri med nami imajo težave z alergijo na sonce. Pomagala jim bo uporaba posebnih antialergičnih mazil v kombinaciji s tabletami. Tudi v tem primeru velja pravilo, da si moramo privoščiti več sence kot sonca.

Zaradi intenzivnejšega znojenja moramo prek poletja posebno skrb nameniti nadomeščanju tekočin. Piti moramo dovolj, saj brez tekočine ne bomo preživeli. Voda v telesu prenaša hranilne snovi, opravlja funkcijo topila, izločevalca strupenih odpadnih snovi, predvsem pa skrbi za regulacijo telesne temperature. Najboljša je čista in hladna studenčnica.

Po prijetni rekreaciji se bomo sprostili v reki, jezeru ali morju. V naši deželi imamo za to kar precej možnosti. Pazimo, da ne bomo plavali takoj po obroku. Mine naj vsaj ena ura. Prav je, da se pred plavanjem ohladimo pod prho. Predvsem pa nikar brezglavo ne skačimo v globino, ne da bi se prej prepričali, kaj je pod vodno gladino. Tako malo je potrebno, da preprečimo najhujše.

Prek poletja bomo posebej pozorni tudi na ustrezno obleko. Ob izvajanju telesnih aktivnosti bomo oblekli le skromen zračen dres, ki nam bo omogočil neposrednem kontakt z zrakom ter onemogočil morebitno pregretje telesa. Na intenzivnejšo aktivnost se bomo podali v zgodnjih jutranjih urah. Izbirali bomo mirne sprehajalne poti ob gozdu ali vaške, manj prometne ceste.

Kar prekratki bodo dnevi dopusta in premalo jih bo.

Vrnite se krepki in zdravi, polni optimizma in energije. Le tako bo življenje tudi jutri lepo.

Janez Poles, dr. med.internist

Rišete karikature, sestavljate križanke?

Uredništvo Rudarja vabi k sodelovanju karikaturiste. Vaše znanje in sposobnosti bi radi izrabili za hudomušen, karikaturen komentar različnih dogodkov v podjetju.

Uredništvo Rudarja vabi k sodelovanju tudi sestavljalce križank. Popestrite strani Rudarja s križanko, katere reševanje bo v veselje naših bralcev.

Ene in druge vabimo, da nas pokličete na telefon 03/5871-465, interno 18-15, da se dogovorimo za sodelovanje.

Urednica

Zahvala

Ob smrti moje žene

Emsije Kadrič

se zahvaljujem sodelavcem za denarno pomoč in sindikalni podružnici Jame Preloge za darovano cvetje.

Mujo Kadrič

Zahvala

Ob prerani smrti moža in očeta

Draga Bizjaka

iskrena hvala vsem zaposlenim v Premogovniku Velenje, govornikom, častni straži, Rudarski godbi in Rudarskemu oktetu za izkazano pozornost. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

družina Bizjak

Zahvala

Ob smrti moje mame se iskreno zahvaljujem sodelavcem Jame Škale in sindikalni podružnici za izrečena sožalja in denarno pomoč.

Osman Mehmedović

Na podlagi 39. člena statuta družbe PREMOGOVIK VELENJE, javno podjetje za pridobivanje lignita d.d., uprava sklicuje

**4 sejo skupščine družbe
PREMOGOVIK VELENJE,
javno podjetje za pridobivanje lignita d.d.
Velenje, Partizanska 78
ki bo dne, 18. 7. 2001, ob 12. uri na sedežu družbe
v Velenju, Partizanska 78 (sejna soba),**

z naslednjim

DNEVNIM REDOM:

1. Otvoritev skupščine in izvolitev delovnih teles skupščine

Ob pozitivnem mnenju nadzornega sveta je predlog sklepa uprave:

Za predsedujočo skupščini se izvoli: Branka Neffat

Izvoli se preštevalca glasov: Sonja Kugonič, Kristina Zupanc.

Seji bo prisostvoval vabljeni notar Andrej Škrk.

2. Sprejem letnega poročila za leto 2000 z mnenjem revizorja in sprejem sklepa o ugotovitvi in pokritju izgube za leto 2000.

Ob pozitivnem mnenju nadzornega sveta je predlog sklepa uprave:

a) Skupščina sprejme letno poročilo za leto 2000 v predloženem besedilu z mnenjem revizorja.

b) Izguba v letu 2000 znaša 460.093.227,21 SIT in se v celoti pokrije iz rezerv in ustreznega revalorizacijskega popravka rezerv na dan 1.1.2001.

3. Spremembe in dopolnitve statuta družbe

Ob pozitivnem mnenju nadzornega sveta je predlog sklepa uprave:

Sprejmejo se naslednje spremembe in dopolnitve statuta družbe :

V 2. členu statuta se dodajo dejavnosti z naslednjimi šiframi:

L/75.250 Zaščita in reševanje pri požarih in nesrečah

M/80.220 Srednješolsko poklicno in strokovno izobraževanje

M/80.422 Drugo izobraževanje, d.n.

Skupščina pooblašča nadzorni svet, da besedilo statuta uskladi s sprejetimi spremembami in dopolnitvami statuta in izdela njegovo prečiščeno besedilo.

4. Odpoklic oziroma razrešitev članov nadzornega sveta in izvolitev novih članov nadzornega sveta, predstavnikov delničarjev

Predlog sklepa:

Na podlagi pisne odstopne izjave se sprejme odstop članice nadzornega sveta, predstavnice delničarjev, ga. Jolande Veršič.

Odpokličeta se člana nadzornega sveta g. Matjaž Cerovac in g. Brane Žerdoner.

Skupščina izvoli g. Djordja Žebeljana, g. Dragana Martinška in g. Bojana Škarjo za člane nadzornega sveta, predstavnike delničarjev, do konca mandatnega obdobja.

5. Imenovanje pooblaščenega revizijske družbe za leto 2001

Nadzorni svet predlaga skupščini, da sprejme naslednji sklep:

Za pooblaščenega revizijsko družbo za leto 2001 skupščina imenuje družbo KPMG SLOVENIJA d.o.o., management, consulting in revizija, Dunajska 21, Ljubljana.

6. Vprašanja in predlogi delničarjev

Gradivo za skupščino s predlogi sklepov delničarjem bo na voljo v tajništvu uprave na sedežu družbe vsak delavnik od 9. do 12. ure v času od dneva objave dnevnega reda do vključno dneva zasedanja skupščine.

Na skupščini delničarjev se odloča o objavljenih predlogih po posameznih točkah dnevnega reda.

Nasprotni predlogi delničarjev k posameznim točkam dnevnega reda, morajo biti v pisni obliki obrazloženi in vloženi v roku 7 dni po objavi tega sklica v tajništvu uprave delniške družbe.

Skupščine se lahko udeležijo imetniki navadnih delnic, ki so vpisani v delniško knjigo, njihovi pooblaščenec ali zastopniki. Pooblastilo mora biti pisno.

Pogoj za udeležbo na skupščini in glasovalno pravico lahko uresničujejo delničarji, njihovi zastopniki ali pooblaščenec, ki tri dni pred zasedanjem skupščine v tajništvu uprave na sedežu družbe pisno prijavijo svojo udeležbo.

Delničarje naprošamo, da pridejo na skupščino eno uro pred zasedanjem, zaradi vzpostavitve evidenc in morebitnega prevzema glasovnic za glasovanje na skupščini.

Delničarji oz. njihovi pooblaščenec se izkažejo z osebnim dokumentom, pisnim pooblastilom, zakoniti zastopnik pa tudi z izpisom iz sodnega registra.

Sejna soba bo odprta 45 minut pred začetkom zasedanja skupščine. Če skupščina ne bo sklepčna, bo ponovno zasedanje eno uro kasneje, v istih prostorih.

Skupščina bo takrat ponovno odločala ne glede na višino zastopanega osnovnega kapitala.

Vljudno vabljeni.

Direktor:

Doc.dr. Franc Žerdin

Nova elektronska storitev - naročanje konvencijskih potrdil na samopostrežnem terminalu

Slovenci pogosto potujemo v tujino, obenem pa se vedno bolj tudi zavedamo, da si moramo pred odhodom v tujino urediti tudi svoje zdravstveno zavarovanje, s čimer preprečimo, da bi ob morebitni poškodbi in zdravljenju le-te lahko zdravstveno osebje v tujini od nas zahtevalo neposredno plačilo praviloma visokih stroškov.

Višja raven ozaveščenosti se je v preteklosti izražala v večji obremenjenosti predvsem delavcev Zavoda pri neposredni, fizični izdaji konvencijskega potrdila za uveljavljanje pravic do nujnega zdravljenja med začasnim bivanjem v tujini. Na tradicionalni način opravljena storitev je postala zaradi dolgih vrst obremenjujoča tako za stranke kot za naše delavce. Šele z nacionalno uvedbo sistema kartice zdravstvenega zavarovanja pa je Zavod omogočil prehod na elektronske storitve, ki so za uporabnika neprimerno enostavnejše in prijaznejše.

Tako smo že v lanskem letu omogočili zavarovanim osebam elektronsko naročanje konvencijskih potrdil prek interneta, in sicer 24 ur na dan. Rezultati za lansko obdobje so spodbudni, saj beležimo skoraj 10 odstotni delež konvencijskih potrdil, ki so bila naročena prek interneta.

Ker pa ima dostop do interneta le manjši delež prebivalstva, smo letos omogočili zavarovanim osebam še dodatno možnost - **elektronsko naročanje prek samopostrežnih terminalov**. Na ta način bodo naše stranke lahko odslej naročale potrdila z enostavnim vnosom kartice zdravstvenega zavarovanja tudi prek enega od 275 samopostrežnih terminalov, ki so nameščeni širom Slovenije. Samopostrežni terminali tako vse bolj prevzemajo tudi funkcijo t.i. storitvenih kioskov, ki s tem dvigajo kakovost storitev v zdravstvenem zavarovanju in zdravstvenem varstvu.

Omrežje samopostrežnih terminalov

Omrežje samopostrežnih terminalov v sistemu kartice zdravstvenega zavarovanja sestavlja 275 terminalov, ki so nameščeni na javnih prostorih po Sloveniji. Terminali delujejo vsak dan od **6. do 22. ure**. Njihova osnovna funkcija je potrjevanje kartice zdravstvenega zavarovanja. Mesečno je opravljeno približno 40.000 potrjevanj, uporaba pa se je med zavarovanimi osebami že povsem uveljavila.

Uporabniki so dobro sprejeli tudi informacijsko funkcijo terminalov, saj spremljanje poizvedb kaže, da zavarovanci na njih iščejo zlasti uporabne informacije, kot so podatki o izvajalcih zdravstvenih storitev.

Omrežju samopostrežnih terminalov smo od začetka junija dalje dodali novo funkcijo - **elektronsko naročanje konvencijskih potrdil**. To je prva dodatna storitev, ki jo omogočajo samopostrežni terminali in je prva tovrstna na področju javnega sektorja v Republiki Sloveniji. Storitve je brezplačna,

kar bo dodatno spodbudilo uveljavljanje te sodobne elektronske rešitve.

Osnovne značilnosti aplikativne podpore na samopostrežnih terminalih

Aplikacija je prilagojena možnostim dela na samopostrežnem terminalu: vse izbire se opravijo z dotikom na gumba na ekranu, brez neposrednega vnašanja podatkov.

Za uspešno naročilo potrebuje zavarovana oseba **kartico zdravstvenega zavarovanja**, s katere terminal prebere naslednje podatke: **ZZZS številka**, ime, priimek, datum rojstva, naslov in veljavnost obveznega zdravstvenega zavarovanja. Naslov na kartici mora biti slovenski, sicer naročilo ni mogoče.

Konvencijska potrdila je mogoče hkrati naročiti le za enega naročnika ter za največ deset držav, s katerimi ima Republika Slovenija sklenjeno meddržavno pogodbo: **Avstrija, Belgija, Hrvaška, Italija, Luksemburg, Madžarska, Makedonija, Nemčija, Nizozemska in Romunija**.

Naročila se enkrat dnevno obdelajo na centralnem računalniku Zavoda, potrdila pa se skupaj s spremnimi dopisi izpišejo na pripadajočih območnih enotah Zavoda, ki jih nato pošljejo z navadno pošto pošiljko na naslov zavarovane osebe, ki je naveden na kartici zdravstvenega zavarovanja, in sicer v roku **treh delovnih dni**. Obdobje veljavnosti izdanega konvencijskega potrdila je **90 dni**.

Možnosti je še veliko

Prva razširitev funkcionalnosti samopostrežnih terminalov je le en prispevek pri posodabljanju storitev Zavoda, možnosti na tem področju pa je nedvomno še veliko. Ena od naslednjih nalog v letošnjem letu je tudi posodobitev obstoječih informativnih strani ter dopolnitev z novimi vsebinami.

Glede na razvejanost in dostopnost omrežja pa je nujen tudi razvoj novih storitev, zato Zavod že načrtuje aktivnosti za dejavnejše elektronsko komuniciranje - elektronsko uporabo gradiv in izbranih storitev. S tem želi povečati dostopnost informacij in storitev zavarovanim osebam, zavezancem za prispevek, izvajalcem zdravstvenih storitev in drugim strankam Zavoda.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

HTZVELEPOSREDA
I. P., d. o. o.

BETONARNA

TELEFON: 03/ 898 40 33, GSM: 041/ 414 707, www.htz.si

ČE POTREBUJETE BETONSKE MEŠANICE NAS POKLIČITE. NAROČENE KOLIČINE VAM PO ŽELJI TUDI DOSTAVIMO IN S ČRPALKO VGRADIMO!

IZREDNA UGODNOST:

Izkoristite promocijski 20% gotovinski popust v mesecu juniju in juliju za suhe betonske mešanice pod blagovno znamko **TORMALT**, ki jih lahko z enostavno pripravo uporabljate za:

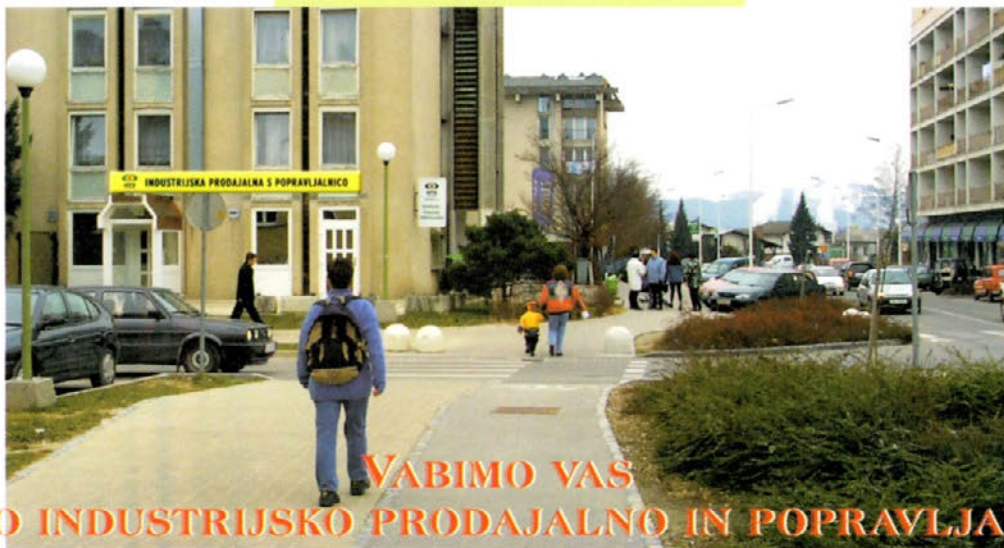
- omete
- zidanje
- kontaktne malte "špric-betone"

MATERIALI SO EMBALIRANI V 30 kg VREČE

Tel/fax: 03/587-57-64 ali 898-40-46

VABIMO VAS V NAŠO INDUSTRIJSKO PRODAJALNO IN POPRAVLJALNICO NA KERSNIKOVI 13 V VELENJU.

V prodajalni lahko kupite ali naročite izdelavo:

- zaščitnih delovnih oblek za različne poklice v rudarstvu, industriji, gradbeništvu, gozdarstvu, kmetijstvu in gostinstvu (hlače, kombinezoni, bluze), tudi s tiskanjem znaka vašega podjetja,
- težje zaščitne obutve (planinski čevlji, podloženi škornji s filcem ali ovčjim krznom),
- torb za različne namene uporabe iz različnih materialov,
- copatov,
- zaščitnih rokavic.

Prodajamo tudi drobno usnjeno galanterijo - pasove, ovratnice za pse, denarnice, poslovne moške torbice...

Izdelamo po naročilu:

- hlače in telovnike iz maskirnega blaga, podložene škornje, pasove za lovce,
- pasove za orodje in žeblje za krovce, tesarje,
- ledvične pasove in torbe za motoriste,
- predpasnike za varilce.

V popravljalnici vam popravimo in zašijemo:

- različno obutev, torbe, zadrge, baldahine.

V našem lokalu lahko naročite izdelavo rolet, dobavo, robljenje in polaganje talnih oblog, izdelavo cerad, pokrival za tovarne prikolice, tend, transparentov, zaves, senčil, prtov.

Po ugodni ceni lahko kupite visoke delovne čevlje, ki so primerni za delo v težjih delovnih razmerah!

Obiščite nas v industrijski prodajalni in popravljalnici na Kersnikovi 13 v Velenju (v neposredni bližini Ere VIS-A-VIS). Pričakujemo vas od ponedeljka do petka med 7.30 in 15.30. Ob sobotah je lokal zaprt.

**Habit, d.o.o.,
agencija za nepremičnine, vam
pomaga, svetuje in posreduje pri prodaji,
najemu, odkupu in prodaji vseh vrst nepremičnin.**

**Vpišemo vas v register za vse vrste posredovanj nepremičnin
in vam poiščemo nepremičnino oziroma jo za vas oddamo ali
prodamo ter poiščemo rešitev, ki vam najbolj ustreza.
Imamo dolgoletne izkušnje pri posredovanju nepremičnin ter
nudimo maksimalno odgovornost, znanje in izkušnje.
S m o i m e t n i k i I B N l i c e n c e .**

**MNOGI NAM ZAUPAJO ŽE VRSTO LET.
ZAUPAJTE NAM ŠE VI IN NAS POKLIČITE.
Telefon: 03 898 1600, GSM: 041 665 223**

Vabimo vas k praznovanju dneva rudarjev v

soboto, 30. junija 2001.

Praznični dan se bo začel zjutraj z budnico Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje.

Ob 10. uri se bodo v Domu kulture zbrali naši sodelavci in sodelavke, ki so v podjetju zaposleni 20 let. Prejeli bodo priznanja in ročne ure. Na tej slovesnosti bodo priznanja in spominske nagrade prejeli tudi jubilaranti jamske reševalne čete.

Ob 17. uri se bodo na Titovem trgu začeli zbirati uniformirani rudarji za parado.

Ob 17.30 bo parada krenila po mestnih ulicah proti stadionu ob jezeru.

Ob 18. uri se bo na mestnem stadionu začel tradicionalni 41. skok čez kožo. Častni skok čez kožo bo opravil Nestl Žgank, nekdanji direktor premogovnika, župan Velenja v 70. letih in graditelj novega Velenja. Slavnostni govornik bo mag. Janez Kopač, minister za okolje in prostor.

Od 19.30 dalje bo na prireditvenem prostoru ob Škalskem jezeru družabno srečanje delavcev in upokojencev Premogovnika Velenje.

Srečamo se torej v soboto, 30. junija, ob 18. uri na stadionu ob jezeru na 41. skoku čez kožo!

Srečno!

Odbor za pripravo praznovanja dneva rudarjev

Obvestilo o zapori cest

Rudarska parada bo v soboto, 30. junija, ob 17.30 krenila s Titovega trga po mestnih ulicah do stadiona ob jezeru. Pohod parade bo po Rudarski, Prešernovi, Jenkovi in Kidričevi cesti. Omenjene ceste bodo v času parade zaprte za promet, za nekaj minut pa bo ustavljen tudi promet na vpadnicah na omenjene ceste, in sicer na Tomšičevi, Šercerjevi, Kersnikovi, Aškerčevi in Koroški cesti.

Prosimo za razumevanje! Srečno!

Premogovnik Velenje, d.d., odbor za praznovanje dneva rudarjev, sporoča vsem imetnikom blokov za rudarsko malico, da boste lahko malico prevzeli samo v soboto, 30. junija 2001, med 7. in 15. uro na kotalkališču v Velenju.

Na rudarskem pikniku v soboto, 30. junija, ob Škalskem jezeru boste od 19.30 dalje za blok dobili pečeno ali kuhano kračo in vino.

Prijetno praznovanje vam želimo in srečno!

GOST, d.o.o.

vabi na tradicionalno prireditev noč ob jezeru 2001

v soboto, 21. julija 2001, ob 19. uri
na prireditvenem prostoru TRC Jezero.

Nastopajo :

Nuša Derenda z ansamblom,
Petar Grašo, Nude, rock skupina Zeus in drugi.
Nepozaben ognjemet nad jezerom.
Bogata gostinska ponudba in številna presenečenja.
Vabljeni!

#####

GOST, d.o.o., TRC Jezero
in medobčinska zveza prijateljev mladine velenje
organizirata
od 2. do 6. julija 2001

otroško mesto TRC Jezero.

Otroško mesto bo doma v avtokampu TRC Jezero. Vsak dan od 9. do 15.30 ure bodo potekale izobraževalne, ustvarjalne, športne, izletniške in zabavne aktivnosti. Programe bodo vodili usposobljeni mentorji in vzgojitelji, program pa vključuje tudi malico in kosilo.

Otroci od 5. leta starosti dalje in šolarji vabljeni v **otroško mesto TRC Jezero.**

Cena : 5.500 sit /možnost plačila v dveh obrokih/
informacije in prijave:

TRC Jezero, telefon: 03-58 66 466 ali e-mail: matjaz.cernovsek@rlv.si

#####

GOST, d.o.o., TRC Jezero
organizira
od 2. do 6. julija 2001

počitniški začetni in nadaljevalni tečaj tenisa za otroke od 7. do 12. leta

na teniških igriščih TRC Jezero.

Tečaj vključuje:

10 ur tečaja /5 x 2 uri/, osvežilni napitek, 2 nalepki za tenis.

Cena : 5.000 sit /možnost plačila v dveh obrokih/
informacije in prijave:

TRC Jezero, telefon: 03-58 66 466

Konjeniški klub Velenje

vas v juliju vabi

ob Škalsko jezero na dve elitni konjeniški prireditvi!

*Od petka, 13. julija, do ne-
delje, 15. julija,*

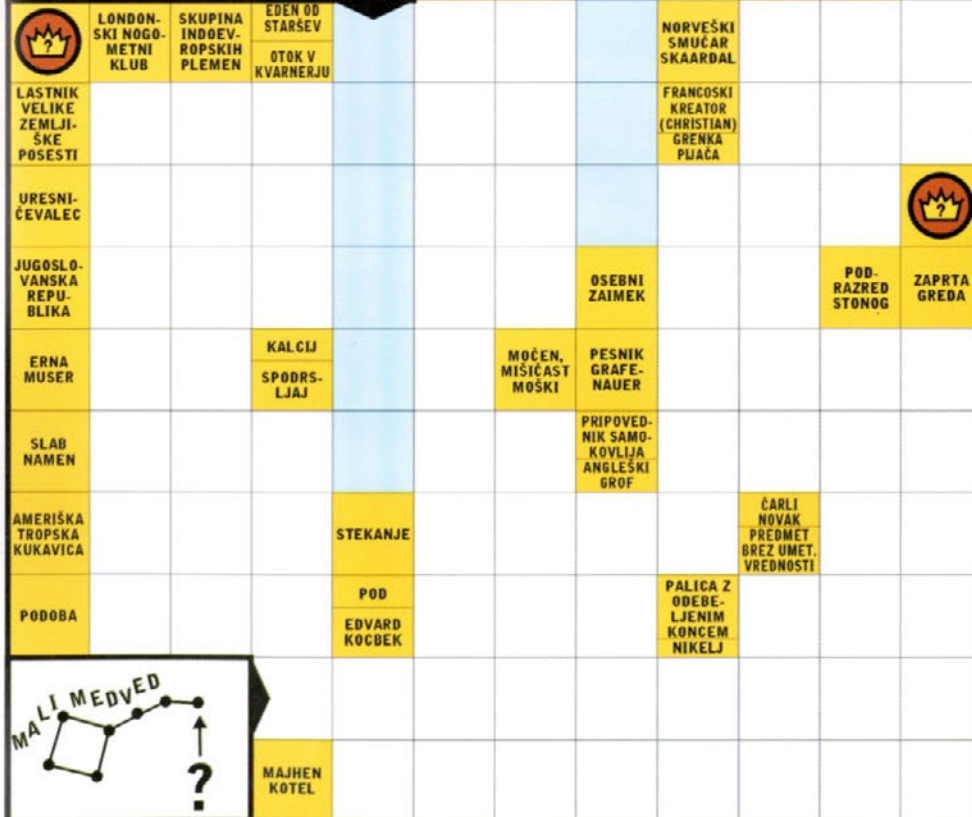
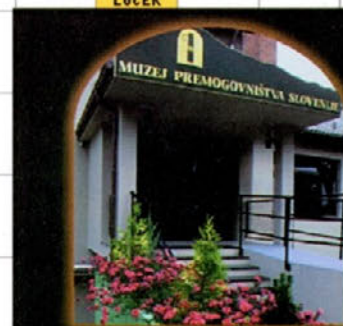
*na mednarodni CSI/B tur-
nir v preskakovanju ovir
Velenje 2001, v okviru ka-
terege bosta v nedeljo tek-
mi za nagrado mesta
Velenje in za Grand prix
Premogovnika Velenje*

in

*v soboto, 21. julija, in ne-
deljo, 22. julija,*

*na tekmovanje v preskako-
vanju ovir za Pokal Slove-
nije.*

**POSEBNO PRIZNANJE ZA NAJBOLJŠI
EVROPSKI MUZEJ LETA 2001**

Kdo pravi, da je 180 m pod zemljo zgolj trda
TEMA?

Pridružite se nam na razburljivem in poučnem
popotovanju v črna nedrja zemlje!

V pristnem okolju Muzeja premogovništva Slovenije vam prikažemo pridobivanje premoga nekoč in danes, za vas pa bo to tudi nepozabno doživetje.

Muzej je odprt od torka do nedelje – med 9 in 17 uro (15 vstop zadnje skupine)
OB PONEDELJKIH JE MUZEJ ZAPRT.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE
NA TEL. 03/587 09 97
<http://www.rlv.si/muzej/>

AC M
prodajno – s

Celje – skladišče

D-Per

65/2001

5000009844,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Cesta Simona Blatnika 18, Stara vas, Velenje
(nasproti carinarnice in Interevroepe)
tel.: 03/898 56 70

Focus že od 2.435.000 SIT, klima 22.000 SIT

novi **Mondeo** že od 3.790.000 SIT

Fiesta že od 1.545.000 SIT

dostavno vozilo v Evropi leta 2001 - **Transit** že od 3.320.000 SIT
(možnost izbire pogona, pestra paleta modelov)

Ford credit

ugodni krediti
staro za novo
staro za staro

Trgovina z nadomestnimi deli

originalni nadomestni deli
dodatna avtomobilska oprema

Servis

pooblaščen servis za Fordova vozila
servis klimatskih naprav
menjava vetrobranskih stekel...